

புதியபாடத்திட்டம் - 2009

தமிழ்

செய்யுட் கோவை

க.பொ.த. உயர்தரம்

- நூலறிமுகம், பதவுரை, பொழிப்புரை, குறிப்பு, அரும்பதப் பொருள் என்பன அடங்கியது.
- மாதிரி வினாக்கள் கொண்டது.
பரீட்சையில் உச்சப் புள்ளிபெற உதவும் நூல்

தொகுப்பாக்கம் &
இலக்கியவித்தகர்.

கவிஞர். த. துரைசிங்கம் B.A., (Hons), Dip. in. Ed., S.L.E.A.S.
(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்)

க.பொ.த.உயர்தரம்

தமிழ்

செய்யுட் கோவை.

- * 2007 ஆ. ஆண்டுமுதல் அறிமுகப் படுத்தப்படும் புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவானது.
- * நூலறிமுகம், பதவுரை, பொழிப்புரை, குறிப்பு, அரும்பதப் பொருள் என்பன அடங்கியது.
- * மாதிரி வினாக்கள் கொண்டது.
- * பரீட்சையில் உச்சப் புள்ளிபெற உதவும் நூல்.

தொகுப்பாக்கம் :

இலக்கியவித்தகர்,

கவிஞர் த.துரைசிங்கம் B.A.,(Hons), Dip.in.Ed, S.L.E.A.S.

(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்)

வெளியீடு:

லங்கா புத்தகசாலை,

F.L.1-14, டயஸ் பிளேஸ்,

குணசிங்கபுர,

கொழும்பு - 12.

தொ.பே:2341942

நூல் விவரக் குறிப்பு

நூல்	:	செய்யுட் கோவை.
தொகுப்பாக்கம்	:	கவிஞர் த.துரைசிங்கம்
முதற்பதிப்பு	:	ஆவணி, 2009
பதிப்புரிமை	:	தொகுப்பாசிரியருக்கு
வெளியீடு & விற்பனை	:	லங்கா புத்தகசாலை, F.L.1 - 14, டயஸ்பிளேஸ், குணசிங்கபுர, கொழும்பு - 12 தொ.பே : 2341942

வாங்கி விட்டீர்களா?

க.பொ.த.உயர்தர வகுப்புக்கான புதிய நூல்கள்.

- * திருக்குறள் - அங்கவியல்.
(பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கம், அரும்பதப் பொருள், மாதிரி வினாக்கள் அனைத்தும் கொண்டது)
- * கம்பராமாயணம் - கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்.
(பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கம், மாதிரி வினாக்கள் கொண்டது.)

தொகுப்பாக்கம் : கவிஞர் த.துரைசிங்கம்
விற்பனையாளர் : லங்கா புத்தகசாலை,
F.L.1-14, டயஸ்பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர,
கொழும்பு - 12.

முன்னுரை

க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்கான புதிய பாடத்திட்டம் 2009ஆம் ஆண்டு முதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கமைய 2011ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைபெறும் தேர்வுகளிலே தமிழை ஒரு பாடமாகக் கொள்ளும் மாணவர்க்குப் புதிய பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரையுள்ள செய்யுட் பகுதிகள், குறுந்தொகை தொடக்கம் “தென்னவன் கவிதைகள்” வரையான 24 நூல்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந் நூல்கள் அனைத்தையும் ஒரு சேரப் பெற்றுக் கற்றலும் கற்பித்தலும் மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் எளிதான செயலன்று. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு, அவர்களின் பெருமுயற்சியைச் சுலபமாக்கும் வகையிலே தெரிவு செய்யப்பட்ட செய்யுட் பகுதிகள் (திருக்குறள், கம்பராமாயணம் நீங்கலாக) அனைத்தும் தொகுக்கப் பெற்றுச் ‘செய்யுட் கோவை’ என்னும் பெயரில் வெளியிடப்படுகிறது.

திருக்குறள் - அங்கவியல், கம்பராமாயணம் - கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் என்பன தனித்தனி நூல்களாக ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இச்செய்யுட் கோவை நூலிலே ஒவ்வொரு நூலின் தன்மை, நூலாசிரியர் பற்றிய விவரங்கள் முதலியன முதலில் தரப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட செய்யுட் பகுதிகள் இடம் பெறுகின்றன. அதன் பின்னர் பதவுரை, பொழிப்புரை, குறிப்பு, அருஞ்சொற் பொருள் ஆகியன இடம் பெறுகின்றன. நூலின் இறுதியில் மாதிரிவினாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

பிற்காலச் செய்யுட்களிற் பெரும் பாலன எளிதிற் பொருள் விளங்கும்தகையன. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பண்பை விளக்கும் குறிப்பு மாத்திரமே இடம் பெற்றுள்ளது. நல்ல பல பாடநூல்களைப் பல்லாண்டு காலமாக வெளியிட்டு வரும் லங்கா புத்தக சாலையினர் இந்நூலை வெளியிடுவது குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்கிறேன். லங்கா புத்தகசாலை உரிமையாளருக்கும், மேலாளர் திரு.க.சதீஸ் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை க.பொ.த.உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களும் அவ்வகுப்புக்களிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் உவந்தேற்றுப் பயன்கொள்வரென எதிர்பார்க்கிறேன். நன்றி.

68, வைமன் வீதி, த.துரைசிங்கம்
யாழ்ப்பாணம்.

10.08.2009

பொருளடக்கம்

	பாடம்	பக்கம்
1.	குறுந்தொகை	1
2.	புறநானூறு	13
3.	சிலப்பதிகாரம்	28
4.	சுந்தரர் தேவாரம்	45
5.	பெரியாழ்வார் திருமொழி	56
6.	தேம்பாவணி	69
7.	பாரதியார் கவிதைகள்	105
8.	உமர்கய்யாம் பாடல்கள்	114
9.	கம்பதாசன் கவிதை	119
10.	பிச்சமுர்த்தி கவிதை	122
11.	மஹாகவி கவிதை	127
12.	நீலாவணன் கவிதை	131
13.	புரட்சிக் கமால் கவிதை	136
14.	நற்றிணை	138
15.	மணிமேகலை	142
16.	சீறாப்புராணம்	147
17.	தனிப்பாடல் திரட்டு	169
18.	பாரதி தாசன் கவிதைகள்	176
19.	கவிமணி தேசிகவிநாயகப் பிள்ளை கவிதை	181
20.	முருகையன் கவிதை	184
21.	சுபத்திரன் கவிதை	187
22.	குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதை	190
23.	மாதிரி வினாக்கள்.	194

Table of Contents

Page	Chapter	Page
1	Introduction	1
2	Chapter I	2
3	Chapter II	3
4	Chapter III	4
5	Chapter IV	5
6	Chapter V	6
7	Chapter VI	7
8	Chapter VII	8
9	Chapter VIII	9
10	Chapter IX	10
11	Chapter X	11
12	Chapter XI	12
13	Chapter XII	13
14	Chapter XIII	14
15	Chapter XIV	15
16	Chapter XV	16
17	Chapter XVI	17
18	Chapter XVII	18
19	Chapter XVIII	19
20	Chapter XIX	20
21	Chapter XX	21
22	Chapter XXI	22
23	Chapter XXII	23
24	Chapter XXIII	24
25	Chapter XXIV	25
26	Chapter XXV	26
27	Chapter XXVI	27
28	Chapter XXVII	28
29	Chapter XXVIII	29
30	Chapter XXIX	30
31	Chapter XXX	31
32	Chapter XXXI	32
33	Chapter XXXII	33
34	Chapter XXXIII	34
35	Chapter XXXIV	35
36	Chapter XXXV	36
37	Chapter XXXVI	37
38	Chapter XXXVII	38
39	Chapter XXXVIII	39
40	Chapter XXXIX	40
41	Chapter XL	41
42	Chapter XLI	42
43	Chapter XLII	43
44	Chapter XLIII	44
45	Chapter XLIV	45
46	Chapter XLV	46
47	Chapter XLVI	47
48	Chapter XLVII	48
49	Chapter XLVIII	49
50	Chapter XLIX	50
51	Chapter L	51
52	Chapter LI	52
53	Chapter LII	53
54	Chapter LIII	54
55	Chapter LIV	55
56	Chapter LV	56
57	Chapter LVI	57
58	Chapter LVII	58
59	Chapter LVIII	59
60	Chapter LIX	60
61	Chapter LX	61
62	Chapter LXI	62
63	Chapter LXII	63
64	Chapter LXIII	64
65	Chapter LXIV	65
66	Chapter LXV	66
67	Chapter LXVI	67
68	Chapter LXVII	68
69	Chapter LXVIII	69
70	Chapter LXIX	70
71	Chapter LXX	71
72	Chapter LXXI	72
73	Chapter LXXII	73
74	Chapter LXXIII	74
75	Chapter LXXIV	75
76	Chapter LXXV	76
77	Chapter LXXVI	77
78	Chapter LXXVII	78
79	Chapter LXXVIII	79
80	Chapter LXXIX	80
81	Chapter LXXX	81
82	Chapter LXXXI	82
83	Chapter LXXXII	83
84	Chapter LXXXIII	84
85	Chapter LXXXIV	85
86	Chapter LXXXV	86
87	Chapter LXXXVI	87
88	Chapter LXXXVII	88
89	Chapter LXXXVIII	89
90	Chapter LXXXIX	90
91	Chapter LXXXX	91
92	Chapter LXXXXI	92
93	Chapter LXXXXII	93
94	Chapter LXXXXIII	94
95	Chapter LXXXXIV	95
96	Chapter LXXXXV	96
97	Chapter LXXXXVI	97
98	Chapter LXXXXVII	98
99	Chapter LXXXXVIII	99
100	Chapter LXXXXIX	100
101	Chapter LXXXXX	101
102	Chapter LXXXXXI	102
103	Chapter LXXXXXII	103
104	Chapter LXXXXXIII	104
105	Chapter LXXXXXIV	105
106	Chapter LXXXXXV	106
107	Chapter LXXXXXVI	107
108	Chapter LXXXXXVII	108
109	Chapter LXXXXXVIII	109
110	Chapter LXXXXXIX	110
111	Chapter LXXXXXX	111
112	Chapter LXXXXXXI	112
113	Chapter LXXXXXXII	113
114	Chapter LXXXXXXIII	114
115	Chapter LXXXXXXIV	115
116	Chapter LXXXXXXV	116
117	Chapter LXXXXXXVI	117
118	Chapter LXXXXXXVII	118
119	Chapter LXXXXXXVIII	119
120	Chapter LXXXXXXIX	120
121	Chapter LXXXXXXX	121
122	Chapter LXXXXXXXI	122
123	Chapter LXXXXXXXII	123
124	Chapter LXXXXXXXIII	124
125	Chapter LXXXXXXXIV	125
126	Chapter LXXXXXXXV	126
127	Chapter LXXXXXXXVI	127
128	Chapter LXXXXXXXVII	128
129	Chapter LXXXXXXXVIII	129
130	Chapter LXXXXXXXIX	130
131	Chapter LXXXXXXXI	131
132	Chapter LXXXXXXXII	132
133	Chapter LXXXXXXXIII	133
134	Chapter LXXXXXXXIV	134
135	Chapter LXXXXXXXV	135
136	Chapter LXXXXXXXVI	136
137	Chapter LXXXXXXXVII	137
138	Chapter LXXXXXXXVIII	138
139	Chapter LXXXXXXXIX	139
140	Chapter LXXXXXXXI	140
141	Chapter LXXXXXXXII	141
142	Chapter LXXXXXXXIII	142
143	Chapter LXXXXXXXIV	143
144	Chapter LXXXXXXXV	144
145	Chapter LXXXXXXXVI	145
146	Chapter LXXXXXXXVII	146
147	Chapter LXXXXXXXVIII	147
148	Chapter LXXXXXXXIX	148
149	Chapter LXXXXXXXI	149
150	Chapter LXXXXXXXII	150
151	Chapter LXXXXXXXIII	151
152	Chapter LXXXXXXXIV	152
153	Chapter LXXXXXXXV	153
154	Chapter LXXXXXXXVI	154
155	Chapter LXXXXXXXVII	155
156	Chapter LXXXXXXXVIII	156
157	Chapter LXXXXXXXIX	157
158	Chapter LXXXXXXXI	158
159	Chapter LXXXXXXXII	159
160	Chapter LXXXXXXXIII	160
161	Chapter LXXXXXXXIV	161
162	Chapter LXXXXXXXV	162
163	Chapter LXXXXXXXVI	163
164	Chapter LXXXXXXXVII	164
165	Chapter LXXXXXXXVIII	165
166	Chapter LXXXXXXXIX	166
167	Chapter LXXXXXXXI	167
168	Chapter LXXXXXXXII	168
169	Chapter LXXXXXXXIII	169
170	Chapter LXXXXXXXIV	170
171	Chapter LXXXXXXXV	171
172	Chapter LXXXXXXXVI	172
173	Chapter LXXXXXXXVII	173
174	Chapter LXXXXXXXVIII	174
175	Chapter LXXXXXXXIX	175
176	Chapter LXXXXXXXI	176
177	Chapter LXXXXXXXII	177
178	Chapter LXXXXXXXIII	178
179	Chapter LXXXXXXXIV	179
180	Chapter LXXXXXXXV	180
181	Chapter LXXXXXXXVI	181
182	Chapter LXXXXXXXVII	182
183	Chapter LXXXXXXXVIII	183
184	Chapter LXXXXXXXIX	184
185	Chapter LXXXXXXXI	185
186	Chapter LXXXXXXXII	186
187	Chapter LXXXXXXXIII	187
188	Chapter LXXXXXXXIV	188
189	Chapter LXXXXXXXV	189
190	Chapter LXXXXXXXVI	190
191	Chapter LXXXXXXXVII	191
192	Chapter LXXXXXXXVIII	192
193	Chapter LXXXXXXXIX	193
194	Chapter LXXXXXXXI	194
195	Chapter LXXXXXXXII	195
196	Chapter LXXXXXXXIII	196
197	Chapter LXXXXXXXIV	197
198	Chapter LXXXXXXXV	198
199	Chapter LXXXXXXXVI	199
200	Chapter LXXXXXXXVII	200
201	Chapter LXXXXXXXVIII	201
202	Chapter LXXXXXXXIX	202
203	Chapter LXXXXXXXI	203
204	Chapter LXXXXXXXII	204
205	Chapter LXXXXXXXIII	205
206	Chapter LXXXXXXXIV	206
207	Chapter LXXXXXXXV	207
208	Chapter LXXXXXXXVI	208
209	Chapter LXXXXXXXVII	209
210	Chapter LXXXXXXXVIII	210
211	Chapter LXXXXXXXIX	211
212	Chapter LXXXXXXXI	212
213	Chapter LXXXXXXXII	213
214	Chapter LXXXXXXXIII	214
215	Chapter LXXXXXXXIV	215
216	Chapter LXXXXXXXV	216
217	Chapter LXXXXXXXVI	217
218	Chapter LXXXXXXXVII	218
219	Chapter LXXXXXXXVIII	219
220	Chapter LXXXXXXXIX	220
221	Chapter LXXXXXXXI	221
222	Chapter LXXXXXXXII	222
223	Chapter LXXXXXXXIII	223
224	Chapter LXXXXXXXIV	224
225	Chapter LXXXXXXXV	225
226	Chapter LXXXXXXXVI	226
227	Chapter LXXXXXXXVII	227
228	Chapter LXXXXXXXVIII	228
229	Chapter LXXXXXXXIX	229
230	Chapter LXXXXXXXI	230
231	Chapter LXXXXXXXII	231
232	Chapter LXXXXXXXIII	232
233	Chapter LXXXXXXXIV	233
234	Chapter LXXXXXXXV	234
235	Chapter LXXXXXXXVI	235
236	Chapter LXXXXXXXVII	236
237	Chapter LXXXXXXXVIII	237
238	Chapter LXXXXXXXIX	238
239	Chapter LXXXXXXXI	239
240	Chapter LXXXXXXXII	240
241	Chapter LXXXXXXXIII	241
242	Chapter LXXXXXXXIV	242
243	Chapter LXXXXXXXV	243
244	Chapter LXXXXXXXVI	244
245	Chapter LXXXXXXXVII	245
246	Chapter LXXXXXXXVIII	246
247	Chapter LXXXXXXXIX	247
248	Chapter LXXXXXXXI	248
249	Chapter LXXXXXXXII	249
250	Chapter LXXXXXXXIII	250
251	Chapter LXXXXXXXIV	251
252	Chapter LXXXXXXXV	252
253	Chapter LXXXXXXXVI	253
254	Chapter LXXXXXXXVII	254
255	Chapter LXXXXXXXVIII	255
256	Chapter LXXXXXXXIX	256
257	Chapter LXXXXXXXI	257
258	Chapter LXXXXXXXII	258
259	Chapter LXXXXXXXIII	259
260	Chapter LXXXXXXXIV	260
261	Chapter LXXXXXXXV	261
262	Chapter LXXXXXXXVI	262
263	Chapter LXXXXXXXVII	263
264	Chapter LXXXXXXXVIII	264
265	Chapter LXXXXXXXIX	265
266	Chapter LXXXXXXXI	266
267	Chapter LXXXXXXXII	267
268	Chapter LXXXXXXXIII	268
269	Chapter LXXXXXXXIV	269
270	Chapter LXXXXXXXV	270
271	Chapter LXXXXXXXVI	271
272	Chapter LXXXXXXXVII	272
273	Chapter LXXXXXXXVIII	273
274	Chapter LXXXXXXXIX	274
275	Chapter LXXXXXXXI	275
276	Chapter LXXXXXXXII	276
277	Chapter LXXXXXXXIII	277
278	Chapter LXXXXXXXIV	278
279	Chapter LXXXXXXXV	279
280	Chapter LXXXXXXXVI	280
281	Chapter LXXXXXXXVII	281
282	Chapter LXXXXXXXVIII	282
283	Chapter LXXXXXXXIX	283
284	Chapter LXXXXXXXI	284
285	Chapter LXXXXXXXII	285
286	Chapter LXXXXXXXIII	286
287	Chapter LXXXXXXXIV	287
288	Chapter LXXXXXXXV	288
289	Chapter LXXXXXXXVI	289
290	Chapter LXXXXXXXVII	290
291	Chapter LXXXXXXXVIII	291
292	Chapter LXXXXXXXIX	292
293	Chapter LXXXXXXXI	293
294	Chapter LXXXXXXXII	294
295	Chapter LXXXXXXXIII	295
296	Chapter LXXXXXXXIV	296
297	Chapter LXXXXXXXV	297
298	Chapter LXXXXXXXVI	298
299	Chapter LXXXXXXXVII	299
300	Chapter LXXXXXXXVIII	300
301	Chapter LXXXXXXXIX	301
302	Chapter LXXXXXXXI	302
303	Chapter LXXXXXXXII	303
304	Chapter LXXXXXXXIII	304
305	Chapter LXXXXXXXIV	305
306	Chapter LXXXXXXXV	306
307	Chapter LXXXXXXXVI	307
308	Chapter LXXXXXXXVII	308
309	Chapter LXXXXXXXVIII	309
310	Chapter LXXXXXXXIX	310
311	Chapter LXXXXXXXI	311
312	Chapter LXXXXXXXII	312
313	Chapter LXXXXXXXIII	313
314	Chapter LXXXXXXXIV	314
315	Chapter LXXXXXXXV	315
316	Chapter LXXXXXXXVI	316
317	Chapter LXXXXXXXVII	317
318	Chapter LXXXXXXXVIII	318
319	Chapter LXXXXXXXIX	319
320	Chapter LXXXXXXXI	320
321	Chapter LXXXXXXXII	321
322	Chapter LXXXXXXXIII	322
323	Chapter LXXXXXXXIV	323
324	Chapter LXXXXXXXV	324
325	Chapter LXXXXXXXVI	325
326	Chapter LXXXXXXXVII	326
327	Chapter LXXXXXXXVIII	327
328	Chapter LXXXXXXXIX	328
329	Chapter LXXXXXXXI	329
330	Chapter LXXXXXXXII	330
331	Chapter LXXXXXXXIII	331
332	Chapter LXXXXXXXIV	332
333	Chapter LXXXXXXXV	333
334	Chapter LXXXXXXXVI	334
335	Chapter LXXXXXXXVII	335
336	Chapter LXXXXXXXVIII	336
337	Chapter LXXXXXXXIX	337
338	Chapter LXXXXXXXI	338
339	Chapter LXXXXXXXII	339
340	Chapter LXXXXXXXIII	340
341	Chapter LXXXXXXXIV	341
342	Chapter LXXXXXXXV	342
343	Chapter LXXXXXXXVI	343
344	Chapter LXXXXXXXVII	344
345	Chapter LXXXXXXXVIII	345
346	Chapter LXXXXXXXIX	346
347	Chapter LXXXXXXXI	347
348	Chapter LXXXXXXXII	348
349	Chapter LXXXXXXXIII	349
350	Chapter LXXXXXXXIV	350
351	Chapter LXXXXXXXV	351
352	Chapter LXXXXXXXVI	352
353	Chapter LXXXXXXXVII	353
354	Chapter LXXXXXXXVIII	354
355	Chapter LXXXXXXXIX	355
356	Chapter LXXXXXXXI	356
357	Chapter LXXXXXXXII	357
358	Chapter LXXXXXXXIII	358
359	Chapter LXXXXXXXIV	359
360	Chapter LXXXXXXXV	360
361	Chapter LXXXXXXXVI	361
362	Chapter LXXXXXXXVII	362
363	Chapter LXXXXXXXVIII	363
364	Chapter LXXXXXXXIX	364
365	Chapter LXXXXXXXI	365
366	Chapter LXXXXXXXII	366
367	Chapter LXXXXXXXIII	367
368	Chapter LXXXXXXXIV	368
369	Chapter LXXXXXXXV	369
370	Chapter LXXXXXXXVI	370
371	Chapter LXXXXXXXVII	371
372	Chapter LXXXXXXXVIII	372
373	Chapter LXXXXXXXIX	373
374	Chapter LXXXXXXXI	374
375	Chapter LXXXXXXXII	375
376	Chapter LXXXXXXXIII	376
377	Chapter LXXXXXXXIV	377
378	Chapter LXXXXXXXV	378
379	Chapter LXXXXXXXVI	379
380	Chapter LXXXXXXXVII	380
381	Chapter LXXXXXXXVIII	381
382	Chapter LXXXXXXXIX	382
383	Chapter LXXXXXXXI	383
384	Chapter LXXXXXXXII	384
385	Chapter LXXXXXXXIII	385
386	Chapter LXXXXXXXIV	386
387	Chapter LXXXXXXXV	387
388	Chapter LXXXXXXXVI	388
389	Chapter LXXXXXXXVII	389
390	Chapter LXXXXXXXVIII	390
391	Chapter LXXXXXXXIX	391
392	Chapter LXXXXXXXI	392
393	Chapter LXXXXXXXII	393
394	Chapter LXXXXXXXIII	394
395	Chapter LXXXXXXXIV	395
396	Chapter LXXXXXXXV	396
397	Chapter LXXXXXXXVI	397
398	Chapter LXXXXXXXVII	398
399	Chapter LXXXXXXXVIII	399
400	Chapter LXXXXXXXIX	400

குறுந்தொகை

கடைச் சங்ககால நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகை பொருட்சிறப்பும் கவிச்சிறப்பும் மிக்கதாக மிளிர்கிறது. எட்டுத் தொகை நூல்களுள் முதலிற் தொகுக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியது.

“நற்றிணை நல்லகுறுந்தொகை ஐங்குறு நூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.”

என்னும் வெண்பா எட்டுத் தொகை நூல்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது. இதில் நல்ல குறுந்தொகை என்று இந்நூல் பாராட்டப்படுகிறது. குறுகிய அளவுடைய அசையுட்களால் ஆனமையின் இது குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. நான்கு அடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் கொண்ட அகவற் பாக்களாலான இந்நூல் அகப் பொருள்பற்றியது. 401 அகவற் பாக்களையும் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. பூரிக்கோ என்பவரால் இந்நூல் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது.

குறுந்தொகைச் செய்யுட்களைப் பாடிய புலவர்கள் இரு நூற்றைவர். இவர்களுள் பெண்பாற் புலவர்களும் உளர். இந் நூலால் பழந் தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, நம்பிக்கை, கலை, அரசாட்சி, புலவர்கள், உவமைகள் ஆதியாம் பல்வேறு விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பிற்கால உரையாசிரியர்கள் பலரும் குறுந்தொகைப் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர்.

குறுந்தொகையின் 380 பாடல்களுக்கு பழந்தமிழ் உரையாசிரியரான பேராசிரியர் உரை எழுதியுள்ளார். மிகுதி 20 செய்யுட்களுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரைவகுத்துள்ளார். இவர்களது உரை நூல்கள் தற்காலத்தில் கிடைப்பதாயில்லை. தமிழ்த் தாத்தா எனப் போற்றப்பெறும் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதிய உரைநூலே இப்பொழுது கிடைத்தற்குரியதாயுள்ளது.

குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ள 24, 29, 105, 343 ஆம் செய்யுட்களின் பொருட்சிறப்பினைச் சிறிது நோக்குவோமாக!

குறுந்தொகை.

பாடல் எண் : 24. திணை : முல்லை. பாடியவர் : பரணர்.

தலைவி கூற்று.

[பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வருவேன் என்று சொல்லிய இளவேனிற் பருவத்தைக் கண்ட தலைவி, “தலைவர் பிரிவினால் எனக்கு உண்டாகிய வேறுபாடுகளைக் கண்டு ஊரார் பழி கூறுகின்றனர். அது தீர் அவர் இன்னும் வந்திலர்” என வருந்திக் கூறியது.]

கருங்கால் வேம்பினொண்பூ யாணர்
என்னை யின்றியுங் கழிவது கொல்லோ
ஆற்றய லெழுந்த வெண்கோட் டதவத்
தெழு குளிறு மிதித்த ஒரு பழம் போலக்
குழையக் கொடியோர் நாவே
காதல ரகலக் கல்லென் றவ்வே.

பதவுரை :-

கருகால் வேம்பின் ஒள் பூ யாணர் - கரிய தாளையுடைய வேப்ப மரத்தின் ஒள்ளிய மலர்களின் புது வருவாயானது, என்னை இன்றியும் - என்னுடைய தலைவன் இல்லாமலும், கழிவது கொல் - சூடாது கழிந்து செல்வதுவோ?, கொடியோர் நா - அயலாராகிய கொடிய மகளிருடைய நாக்கள், காதலர் அகல - என் காதலர் என்னை நீங்கிச் செல்ல, ஆற்று அயல் எழுந்த - ஆற்றங்கரையில் முளைத்து வளர்ந்த, வெள்கோடு அதவத்து - வெண்மையான கொம்புகளை உடைய அத்தி மரத்தினது, எழு குளிறு மிதித்த - உண்ண விரும்பிய ஏழு நண்டுகளால் மிதிக்கப்பட்ட, ஒரு பழம் போல - ஒற்றைப் பழமானது குழைவதுபோல, குழைய - நான் வருந்தும்படி, கல்லென்றவ்வே - எறிகல் போன்ற சொற்களால் பழி கூறித் தாக்கின.

கருத்துரை :-

வேம்பினது கரிய காம்புகளில் உள்ள அழகிய மலர்களின் புதுவருவாயானது என்னுடைய தலைவன் இல்லாமையால், பயனின்றிக் கழிந்து போவதோ? என் தலைவன் என்னைவிட்டு அகன்றமையால், அயலாராகிய கொடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசும் பெண்களின் நாக்குகள், ஆற்றங் கரையில் வளர்ந்துள்ள வெண்மையான கொம்புகளை உடைய அத்திமரத்தினது பழத்தை உண்ண விரும்பிய ஏழு நண்டுகளால் மிதிக்கப்பட்ட ஒரு பழமானது குழைவது போல நான் வருந்தும்படி எறிகல் போன்ற சொற்களால் பழிசூறித் தாக்குகின்றன.

விளக்கம் :-

காதலர் அகலுதலால் நான் வருந்த; கொடியோர்களின் பழிச் சொல் கல் என்று என்னைத் தாக்குகின்றன என்கிறாள் தலைவி. தலைவன் வராமையால் ஊரினர் பழி கூறுதல் அடங்கவில்லை என்பது இதன் கருத்தாகும்.

வேம்பு இள வேனிற் காலத்து மலர்வது. தலைவனைத் தலைவி 'என்னை' என்றழைத்தனள். கொல் - இரக்கக் குறிப்பு. இளவேனிற் பருவத்தில் உடன் இருக்க வேண்டிய தலைவன் சென்றான் என இரங்குகிறாள் தலைவி.

அத்திப் பழம் மென்மையுடையது ஆதலின் நண்டுகள் மிதித்தலால் குழைவதாயிற்று. இங்ஙனம் குழைகின்ற பொருளுக்கு அத்திப் பழத்தை உவமை கூறுதல் மரபு. இங்கே ஏழென்பது பல என்பதைக் குறிக்க நின்றதொருவாய்பாடு. ஏழென்பது அதற்கு மேலாய பன்மை குறித்து நின்றது. கல் என்றல் - தலைவன் பிரிவினால் தலைவி வேறு பட்டிருப்பதைக் கூறிப் பழித்தல், இ.து ஒலிக்குறிப்பு. நாக்கள் தூற்றலிற் குழையாது கற்போன்றன என்றார்.

தலைவன் வருவேன் என்று கூறிச்சென்ற இளவேனிற் காலத்தும் அவன் வராமையால் பிரிவுத் துயரால் மெலிவுற்ற தலைவியை ஊரினர் கொடிய நாவினால் மேலும் பழிதூற்றினர். இதனால் பல நண்டுகளால் மிதிக்கப்பட்டுக் குழைந்த அத்திப் பழம் போல அவள் மனம் வருந்திற்று என்றார். ஊரவர் கூறும் பழிச் சொற்கள் கல்லென்ற முழக்கத்தை உடையவாயின என்பதால் அவர்கள் கூறும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் எறிகல் என அவள் உளத்தைத் தாக்கின எனலாம்.

குறிப்பு :-

காதலர் வேம்பின் ஒண் பூப் பருவத்து வராமையால் அவளைக் கொடியோர் என்று தோழி முதலானோர் கூற, அவரைக் கொடியோர் என்பவர் தாம் கொடியர் என்றும் அவர் நாவே பலவழிகளில் தூற்றுதலால் குழையாத கல்லாயின என்றும் தலைவி கூறினாள் என்க. மேலும் வேம்பின் ஒண் பூ என்னையின்றியும் கழியுங் கொல் என்றதனால் தலைவர் குறித்தபருவத்துள் வருவரென்று தலைவி கூறினாள் எனக் கொள்க.

அரும்பதப் பொருள் :-

அதவு - அத்திமரம். குழைதல் - இளகுதல், வருந்துதல், வாடுதல். ஒண்மை - இயற்கை அழகு, விளக்கம், மிகுதி.

தலைவன் கூற்று.

பாடல் எண் : 29. திணை : குறிஞ்சி. பாடியவர் : ஔவையார்

[தலைவன் இரவுக் குறியை விரும்ப, அதனைத் தோழி மறுத்து, வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பித்தாள்: பின்னும் அவனது

நெஞ்சம் இரவுக் குறியை விரும்ப, 'நின்குறையை அறிந்து நிறைவேற்றுவார் அரியராகவும், நீ வருந்துதலினாற் பயன் யாது?' என்று அவன் தன் நெஞ்சை நோக்கி இரங்கிக் கூறியது.]

நல்லுரை இகந்து புல்லுரை தாஅய்ப்
 பெயனீர்க் கேற்ற பசங்கலம் போல
 உள்ளந் தாங்கா வெள்ள நீந்தி
 அரிதவா வுற்றனை நெஞ்சே நன்றும்
 பெரிதா லம்மநின் பூச லுயர் கோட்டு
 மகவுடை மந்தி போல
 அகனுறத் தழீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே.

பதவுரை :-

நெஞ்சே -, நல் உரை இகந்து - நல்ல உரைகள் நீங்கி, புல் உரை தாஅய் - பயனற்ற உரைகள் பரவப் பெற்று, பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற - மழை பெய்ததால், அம்மழை நீரை ஏற்றுக் கொண்ட, பசுக்கலம் போல - சுடப்படாத பசும் மண்ணாலான பாத்திரத்தைப் போல, உள்ளம் தாங்க - உள்ளத்தினால் பொறுக்க முடியாத, வெள்ளம் நீந்தி - ஆசை வெள்ளத்தில் நீந்திய தாய், அரிது - பெறுதற்கு அரியதை, அவாவுற்றனை - பெறவிரும்பினை; உயர் கோடு - உயர்ந்த மரக்கிளையில் உள்ள, மக உடை மந்திபோல - தன் குட்டியை தழுவிக் கொண்டிருக்கும் பெண் குரங்கைப் போல, அகன் உற - மனம் பொருந்தும் வண்ணம், தழீஇ - உன் கருத்தை தழுவிக் கொண்டு, கேட்குநர் - உனது குறையைக் கேட்டு நிறைவேற்றுவாரை, பெறின் - பெறுவாய் ஆயின், நின் பூசல் - உனது போராட்டம், நன்றும் பெரிது - மிகவும் பெருமையுடையது.

கருத்துரை :-

நெஞ்சே! நன்மை தரும் சொற்களின் நீங்கி. பயனற்ற பழிச் சொற்கள் பரவப் பெற்று, மழை நீரை ஏற்றுக் கொண்ட சுடப்படாத பசும் மண்ணாலான பாத்திரத்தைப் போல, உள்ளத்தினால்

தாங்க முடியாத, ஆசை வெள்ளத்தில் நீந்தி, பெறுதற்கு அரியதைப் பெறவிரும்பினாய்; உயர்ந்த மரக்கிளையில் உள்ள தன் குட்டியைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கும் பெண் குரங்கைப் போல, மனம் பொருந்தும் வண்ணம் உன் கருத்தைத் தழுவிக்கொண்டு, உனது குறையைக் கேட்டு நிறைவேற்றுவோரைப் பெறுவாய் ஆயின், உனது போராட்டம் மிகவும் பெருமை உடையது. (ஆகும்)

விளக்கம் :-

தலைவன் இரவுக் குறியை விரும்ப, தோழி இரவுக் குறிமறுத்து, தலைவியை மணம் செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டினள். தன் குறை மறுக்கப்பட்ட இடத்து, தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மழை நீரில் அகப்பட்ட சுடப்படாத பசு மண் பாத்திரத்தினைக் கரையாது பாதுகாத்திட முற்படுவாரைப் போன்றது தன் முயற்சி என்றும், மட்கலம் அழிவது உறுதி ஆதலின் காமத்தால் தன் நெஞ்சமும் அழிதல் உறுதி எனவும் வருந்தினான் என்க. பசுமையான மண்ணாலான பாத்திரம் மழை நீரினால் கரைவதைப் போல, தலைவனும் தன் காம வெள்ளத்தினால் கரைந்து வருந்தினான் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். மழை வெள்ளம் மட்கலத்தைக் கரைப்பது போலக் காம வெள்ளம் தலைவனின் உள்ளத்தைக் கரைத்தது எனலாம். தலைவன் களவில் நீடிக்க விரும்பியமை நல்லுரைகளை இழந்தமைக்கும் புல்லுரைகளை ஏற்றமைக்கும் காரணமாயிற்று. நல்லுரை என்றது தலைவன் தன் விருப்பத்திற்கு இணங்கி இரவுக் குறி நேரும் உரையை. புல்லுரை என்றது தோழி இரவுக் குறிமறுத்து, மணம் செய்யுமாறு கூறியமை.

பசுங்கலம் நீரைத் தாங்காமை - உள்ளம் ஆசை வெள்ளத்தைத் தாங்காமைக்கு உவமை. நீந்துதல் - ஆசை வெள்ளத்தில் நிலையின்றித் தடுமாறல். (உட்டுளைதல்). அரிது - இரவுக் குறி: தோழி அதனை மறுத்தமை அரிது என்பதனால் பெறப்பட்டது. நெஞ்சிற்கு உள்ளம் கூறுதல் மரபு. நெஞ்சை இங்கே விளித்துக் கூறியது.

மகவென்பது குரங்கின் இளமைப் பெயர். மந்தி மரக்கிளைகளில் தாவும் போது தன் குட்டியைக் கீழே விழாதவாறு அணைத்துக் கொண்டு செல்லும் செயல் போல் தன் குறைகளை கேட்டு நீக்கப் பெறுவாரைப் பெறின் நன்று எனக் கருதிய தலைவன், அத்தகைய வாய்ப்புத் தனக்குக்

கிட்ட வில்லையே என்று இரங்குகின்றான். அதனைத் தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவதாகப் புலவர் புலப்படுத்துகின்றார். தாயோடு குட்டி பொருந்தி இருப்பதானது தலைவியின் உள்ளம் தன் நெஞ்சோடு பொருந்தி இருப்பதாகவும் குறிப்பால் உணர்த்தினான். நன்றும் என்பது மிகுதியைப் புலப்படுத்தி நின்றது.

தோழியின் கூற்றினால் இனித் தலைவியை இரவில் காண்பது அரிது என்பதைத் தலைவன் உணர்ந்து கொண்டான் எனலாம்.

குறிப்பு :-

வானினின்று பொழியும் மழை நீர்த்துளிக்கு எதிர்ந்த பசுமட்கலத்தைக் கரையாமற் தாங்க முயன்றால் போலச் சிறு துன்பத்துக்கும் கரைகின்ற உள்ளத்தைக் கரையாமல் தாங்கி என்றவாறு. அக்கரையும் பசுங்கலத்தைக் கொண்டு வெள்ளம் நீந்துதல் போல, இக்கரையும் உள்ளத்தைக் கொண்டு துன்ப வெள்ளத்தை நீந்த நினைத்தலால், அரிதாவுற்றனை என்றான். நல்லுரை இகத்தற்கும் புல்லுரை பரத்தற்கும் ஆகும்.

அரும்பதம் பொருள் :-

பூசல் - போர். பெயல் - மழைத்துளி. புல்லுரை - புன்சொல், பழி. நல்லுரை - நற்சொல், புகழ். இகந்து - கடந்து. பசுங்கலம் - பசுமையான மண்ணாலான பாத்திரம். மந்தி - பெண்குரங்கு, தழுவுதல் - அணைத்தல், பொருந்துதல். உயர்கோடு - உயர்ந்த மலைச்சிகரம்.

தலைவி கூற்று.

பாடல் எண் : 105. திணை : குறிஞ்சி. பாடியவர் : நக்கீரர்

[தலைவன் நெடுங் காலம் வரையாமல் பிரிந்திருந்தான். தலைவனின் நட்பு வரைவினால் உண்மையாகாமல் நீடித்ததால் அவனது நினைவு தன்னைத் துன்புறுத்துவதாகத் தலைவி தோழியிடம் கூறி வருந்தியது.]

புனவன் றுடவைப் பொன்போற் சிறுதினைக்

கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்

அறியா துண்ட மஞ்சை யாடுமகள்

வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா கின்றே.

பதுவுரை :-

தோழி -, புனைவன் துடவை - குறவனுக்குரிய தோட்டத்தில் விளைந்த, பொன் போல் சிறுதினை - பொன்னைப் போன்ற சிறு தினையில், கடி உண் கடவுட்கு இட்ட செழுகுரல் - புதியதை உண்ணும் தெய்வத்துக்குப் பலியாக இட்ட செழித்த கதிரை, அறியாது உண்ட மஞ்சை - தெரியாமல் உண்ட மயில், ஆடு மகள் வெறி உறுவனப்பின் - தேவராட்டி (தெய்வ மேற்று ஆடுபவள்) வெறி ஆடுகின்ற அழகைப் போல, வெய்துற்று - வெம்மையுற்று, நடுங்கும் - நடுங்குதற்கு இடமாகிய, சூர் மலை நாடன் - தெய்வங்கள் உறையும் மலை நாட்டையுடைய தலைவனது - கேண்மை - நட்பு, நீர்மலி கண்ணொடு - நீர் மிக்க கண்களோடு, நினைப்பு ஆகின்று - நாம் நினைந்து துன்புறுதற்குக் காரணமாகியது.

கருத்துரை :-

தோழி, குறவன் தன் தோட்டத்தில் விளைந்த பொன்போலத் தோன்றும் சிறு தினையில், புதிது உண்ணும் கடவுளுக்குப் பலியாகப் படைத்த செழுமை மிக்க கதிரை, கடவுளுக்கு இட்டதென அறியாமல் அதன் செழுமை கண்டு உண்ட மயில், தேவராட்டி (தெய்வம் ஏறி ஆடுபவள்) வெறியாடுகின்ற அழகினைப் போல, வெம்மையுற்று நடுங்கித்துடிக்கும். இத்தகைய தெய்வங்கள் உறையும் மலை நாட்டினான, தலைவனுடைய நட்பானது, நீர்மிக்க கண்களோடு நாம் நினைந்து வருந்துதற்குக் காரணமாய் அமைந்து விட்டதே.

விளக்கம் :-

தலைவனின் வரவு நீடித்த விடத்துத் தலைவி தன் தோழிக்குச் சொல்லி வருந்தும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தெய்வத்திற்கெனப் படைக்கப்பட்ட தினைக் கதிரைத் தான் உண்ணக் கூடாது என அறியாது அதன் செழுமை கண்டு மயில் உண்டது. அது போலத் தலைவனின் அழகில், மயங்கிய தலைவி அவனுடன் நட்புக் கொண்டாள். அவனோ வரைவு நீடித்தமையால், மயில்

நடுங்கியது போலத் தலைவியும் நீர்மலி கண்ணோடு அவனை நினைந்து வருந்தினாள் என்றார்.

தினைப் புனத்தில் தினை விதைத்த குறவன் தினை விளைவின் பின் முதன்முதலில் அறுவடை செய்த கதிர்களில் செழுமை மிக்க கதிர்களைக் கடவுளுக்குப் படைப்பது வழக்கம். அதனையே இங்கு குறிப்பிட்டார். அத்தகைய கதிர்களின் செழுமைகண்ட மயில், மிக்க ஆவல் கொண்டு, அதனை உண்ணக் கூடாதென்பதை அறியாது உண்டமையால், தேவராட்டி வெறியாடுபவள் ஆடும் அழகைப் போல வெம்மையுற்று நடுங்கியதாம். தலைவன் மீது கொண்ட பெரு விருப்பால் அவனுடன் நட்புக் கொண்ட தலைவி, அவன் கூறிச் சென்ற காலம் கடந்தமையால் அவன் நினைவால், மயில் கொண்ட நடுக்கத்தைப் போலத் துன்புற்று வருந்துகின்றாளாம்.

தெய்வத்திற்கென இட்ட பலியை உண்பதற்கு இனியது என்று எண்ணி அறியாதுண்ட மயில் பின்பு நடுங்குதலைச் செய்யும் மலைநாடன் என்றது என் தகுதிக்கு மேற்பட்டதாகிய தனது நட்பை இனியது என்று எண்ணி அறியாமல் பெற்றமையால், இப்பொழுது நடுங்கச் செய்தானென்னும் குறிப்பினது எனலாம்.

தலைவனுடைய நட்பு கண்ணீர் மல்கச் செய்யும் துன்பத்தைத் தந்து நினைவளவிலே நின்றதேயன்றி இன்பத்தைத் தந்து வரையும் செயலளவில் முற்றவில்லை என்பது தலைவியின் உட்கருத்தாகும்.

மயிலின் நிலை பலராலும் அறியப்பட்டமை போன்று தலைவியின் நட்பும் பலரால் அறியப்பட்டமையால் அவள் பெரிதும் வருந்தினாள் எனவும் கூறுவர். தலைவியின் கூற்றில் தலைவனது நட்பு, மணஞ்செய்து இன்புறுதல் வரை செல்லாமைகைய உணர்த்தி நிற்பதைக் காண முடிகிறது. அதுவே அவள் கண்ணீர் மல்கக் காரணமாயிற்று.

அரும்பதப் பொருள் :-

துடவை - தோட்டம், விளைநிலம். மஞ்சை - மயில். சூர் - அச்சம், தெய்வம்.

தோழி கூற்று.

பாடல் எண் : 343. திணை : பாலை. பாடியவர் : ஈழத்துப்
பூதன் தேவனார்.

[தோழி, தலைவனுடன் உடன் போக்கில் செல்லுமாறு தலைவியிடம் கூறியது.]

நினையாய் வாழி தோழி நனை கவுள்
அண்ணல் யானை அணிமுகம் பாய்ந்தென
மிகுவலி மிரும்புலிப் பகுவா யேற்றை
வெண்கோடு செம்மறுக் கொளிஇ விடர்முகைக்
கோடை யொற்றிய கருங்கால் வேங்கை
வாடுபூஞ் சிணையிற் கிடக்கும்
உயர்வரை நாடனொடு பெயருமாறே.

பதவுரை :-

தோழி -, மிகுவலி இருபுலி பகுவாய் ஏற்றை - மிக்க வலிமையுடைய பெரிய பிளந்தவாயையுடைய ஆண்புலியானது, நனைகவுள் - மதத்தால் நனைந்த கன்னத்தை உடைய, அண்ணல் யானை அணிமுகம் பாய்ந்தென - தலைமையை உடைய, யானையினது அழகிய முகத்தின் மீது பாய்ந்தது என, வெள்கோடு செ மறு கொளி இ - அவ் யானையின் வெள்ளிய கொம்பைத் தனது இரத்தத்தால் செவ்விய கறையைக் கொள்ளச் செய்து, விடர் முகை - பிளவையுடைய, கல் முழையில் உள்ள, கோடை ஒற்றிய - மேல் காற்று வீழ்த்திய, கருகால் வேங்கை - கரிய அடியை உடைய வேங்கை மரத்தினது; வாடு பூசிணையின் கிடக்கும் - வாடிய பூவையுடைய கிளையைப் போல் இறந்து கிடக்கும், உயர் வரை நாடனொடு - உயர்ந்த மலையையுடைய நாட்டையுடைய தலைவனுடன், பெயருமாறு - போகும் திறத்தை, நினையாய் - நீ எண்ணுவாயாக, வாழி - நீ வாழ்வாயாக.

கருத்துரை :-

தோழி, நீ வாழ்வாயாக! மிக்கவலிமையுடைய பெரிய பிளந்த வாயினை உடைய ஆண் புலியானது, மதத்தால் நனைந்த கன்னத்தையுடையதும் தலைமையை உடையதுமான யானையினது அழகிய முகத்தின் மீது பாய்ந்தது. அதனால், அந்த யானையின் வெண்மையான கொம்பினை (தந்தத்தினை)த் தனது இரத்தத்தால் சிவந்த கறையுடையதாக்கியது. பிளவையுடைய மலைப் பகுதியின் குகையினிடத்தில் மேலைக் காற்று வீழ்த்திய, கரிய அடியையுடைய வேங்கை மரத்தின் வாடிய பூவையுடைய கிளையைப் போலப் புண்பட்ட அப்புலி இறந்து கிடந்தது. இத்தகைய உயர்ந்த மலை நாட்டினான தலைவனோடு நீ உடன் போக்கில் செல்லும் திறத்தை எண்ணுவாயாக.

விளக்கம் :-

நீ தலைவனுடன் செல்லுதலே நன்று எனத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. உடன் போக்கு தலைவியின் நெஞ்சிற்கு உவந்தது அன்று ஆதலின் அதைக் கூறுதற்கு முன் தலைவியை வாழ்த்தினாள். பசுவாயென்றது பாயும் பொழுது புலி, யானையைக் கொல்வதற்குப் பிளந்த வாயை உடையதாயிருந்தது. புலிபாய்ந்தமையால் யானையின் வெண்மையான கொம்பு (தந்தம்) சிவந்த நிறமாயிற்று. அதன் கொம்பு குத்தியதால் புலியின் இரத்தம் வெண்கொம்பைச் சிவப்பு நிறமாக்கிற்று. இதனால் யானையின் மீது பாய்ந்த புலி அதன் கொம்பினால் குத்தப்பட்டு இறந்ததைப் புலப்படுத்துகிறது. புலி பாய்ந்ததனால் வெண்கோடு செம்மறுக்க கொண்டதேயன்றி அவ் யானைக்கு ஊறொன்றும் நேர்ந்திலது என்றார்.

விடர்முகை வேங்கை, கோடையொற்றிய வேங்கை எனக் கூட்டுக. வேங்கை மரத்தின் மலர் புலியின் வரியைப் போலத் தோற்றும். ஆதலின் இறந்து கிடந்த வேங்கைக்கு வேங்கை மரத்தின் பூஞ்சினை உவமையாயிற்று.

பாலை நிலத்திற் சென்றால் துன்பம் வருமோ என்று தலைவி அஞ்சாதவாறு “அவனது நாட்டில் உள்ள யானை தன்னை எதிர்த்த மிகுந்த வலிமையுடைய புலியைத் தான் எதிர்க்காமலே கொம்பினால் விழச் செய்தது” என்பதனால் அவன் நாட்டில் உள்ளவற்றின்

பெருவலியைப் புலப்படுத்தி, அந்நாட்டுக்குரிய தலைவனும் இடையூறுகளை எளிதில் வெல்லும் ஆற்றல் உடையான் என்பதை உய்த்துணர வைத்தாள்.

பெயருமாறு (உடன் போக்கில் செல்வதை) நினையாய் என்றது பிறிது நினைத்தலாற் பயனில்லை என்றபடி. நனைகவுள் அண்ணல் யானை - செல்வச் செருக்குமிக்க தலைவனைக் குறித்தது. தலைவன் எதிரில் ஊரவர் அலர் தூற்றுவதை, யானையின் முகத்தில் புலி பாய்தலைப் போன்றது என்றார். அவனுக்குக் கேடு செய்வோர் தோல்வியுறுவர் என்பதை இதன் மூலம் உணர்த்தினார். தலைவனுடன் உடன் போதலுக்கு அஞ்ச வேண்டாம் என்கிறாள் தோழி.

குறிப்பு :-

நனைகவுள் அண்ணல் யானை செல்வச் செருக்கும் தலைமையும் உடைய தலைவனாகவும், இரும்புலிப் பகுவாய் ஏற்றை அதன் அணிமுகம் பாய்தல் அலர்வாய் ஊர் தலைவன் எதிரே பழிதூற்றலாகவும் அவ் யானையின் வெண்கோடு செம்மறுக் கொள்வித் தொழிதல் அவன் வலிமையுடைத்தாய்மைக்கு நாளும் நேரமுமின்றித் தலைவியை மறைவிற் கொண்டானேல் ஏதம் கொள்வித் தொழிதலாகவும் கோடை ஒற்றுதல் உடன் போதலாகவும் வேங்கைச் சினை வீழ்ந்து வாடுதல் இக்களவொழுக்கம் வீழ்ந்தொழிதலாகவும் உள்ளூறுத்துரைத்து உடன்போக்கு நயப்பக் கூறியதாக நினைக. இனி வாடு பூஞ்சினையின் என்பது உள்ளூறை உவமத்திற்குச் சிறப்புத்தந்து நிற்பது என்றும் கூறலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

நனைகவுள் - மதத்தால் நனைந்த கன்னம். மறு - கரை. ஏற்றை - ஆண்பால் விலங்கு. வரை - மலை. சினை - மரக்கிளை. கொளீஇ - கொள்ளச் செய்து. பகுவாய் - பிளவு பட்டவாய், விடர்முகை - பிளவுபட்ட மலைக்குகை.

2

புறநானூறு

புறநானூறு தமிழர் தம் அருஞ் செல்வமாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் இறுதியாக விளங்கும் இந்நூல் தொன்மை, செழுமை, பொருண்மை என்னும் முத்திற மேன்மைகளும் ஒரு சேர அமைந்த பெருமைக்குரியது. புறப்பொருள் கூறும் நானூறு பாடல்கள் கொண்டது. அதனால் அப்பெயர் கொண்டது.

புறநானூற்றில் பண்டைத் தமிழர் தம் வாழ்வை, அவர்தம் வீரத்தை, ஆண்மையை, பண்பைப், பாசத்தை, பாவலரை, அரசாளும் அரசரை, அவர்தம் நாட்டின் வளத்தை நன்கு காணலாம். மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்த வீரம், கொடை, கல்வி, கருணை, நட்பு, சான்றாண்மை. மனித நேயம் முதலாம் உளவியற் பண்புகளையும், தமிழ் நாட்டை ஆண்ட முடியுடை மூவேந்தர், குறுநில மன்னர், வள்ளல்கள், புலவர்கள் முதலானோரின் வரலாற்றையும் இந்நூல் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டதே தவிர, இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் எந்நாளில் எழுந்தது என்று கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்களைப் பாடியோர் பலராவர். அவர்கள்

காலத்தாலும், இடத்தாலும், குலத்தாலும் வேறுபட்டோராவர். முதற் செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்து பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாராலும் ஏனைய 399 பாடல்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் முதல் கோவூர்க்கிழார் இறுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் பாடப் பட்டனவெனவும் தெரிகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் போன்ற விவரங்கள் எதுவும் கிடைப்பதாயில்லை. இந்நூலில் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் பலரதும். சங்க மருவிய காலத்தவர் சிலரதும் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர்.

புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள 109, 141, 192 ஆம் செய்யுட்களின் பொருட் சிறப்பினைச் சிறிது நோக்குவோமாக.

பாடிச் சென்றால் பறம்பும் கிடைக்கும்.

பாடல் : 109.

அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளி கொள் முரசின் மூவிரு முற்றினும்
உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சனைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே

5

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குழீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற ஓரி பாய்தலின் மீது அழிந்து
திணிநெடுங் குன்றம் தேன்சொரி யும்மே
வான்கண் அற்று அவன் மலையே வானத்து
மீன்கண் அற்று அதன் சுனையே ஆங்கு

10

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினிர் ஆயினும்
 புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினிர் ஆயினும்
 தாளின் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
 யான்அறி குவன் அது கொள்ளும் ஆறே
 சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி

15

விரையொலி கூத்தனும் விறலியர் பின்வர
 ஆடினிர் பாடினிர் செலினே
 நாடும் குன்றும் ஒருங்கு யும்மே.

[படை கண்டு பணியாதது பாரியின் வீரம், பரிசிலாகத் தா
 எனின் தன் நாட்டையும் தரத் தயங்காதது அவன் கொடை ஈரம்,
 என்பதை விளக்கும் இப்பாடல் கபிலர் பாடியது. திணை : நொச்சி
 துறை : மகள் மறுத்தல்.]

உரை :-

அளிதோ தானே. பழம் ஊழ்க்கும் (1 - 5 வரி)
 அளிது பாரியது பறம்பு - இரங்கத் தக்கது பாரியுடைய பறம்பு,
 நளி கொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும் - பெருமை மிக்க வெற்றி
 முரசினையுடைய நீங்கள் மூவேந்தரும் ஒன்று சேர்ந்து அவன்
 நாட்டை முற்றுகை இடினும்; உழவர் உழாதன நான்கு பயன்
 உடைத்து - உழவரால் உழுது விளைக்காமல் தானாக விளையும்
 நான்கு விளை பொருள்களை உடையது; (அவனது பறம்பு மலை),
 ஒன்று - அவற்றுள் முதலாவது; சிறி இலை வெதிரின் நெல்
 விளையும் - சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்விளையும்;
 இரண்டு - இரண்டாவது; தீஞ்சுவைப் பலவின் பழம் ஊழ்க்கும் -
 இனிய சுவையுடைய பலாவினது சுவைகள் நறுமணம் வீச எங்கும்
 பழுத்துத் தொங்கும்.

பொருள் :-

இரங்கத் தக்கது தான் போலும் பாரியின் இப் பறம்பு நாடும் மலையும். பெருமை மிக்க வெற்றி முரசினைக் கொண்ட மூவேந்தர்களே! நீங்கள் மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து அவன் நாட்டை முற்றுக்கை இடினும் இடுக. உழுது விளைக்கப்படாது தானாக விளையும் நால்வகை விளைபொருள்களை உடையது பாரியின் பறம்பு மலை. முதலாவதாகச் சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலிலே அங்கே நெல் விளையும். இரண்டாவதாக இனிய சுவையையுடைய பலாவின் சுளைகள் நறுமணம் வீச எங்கும் பழுத்துத் தொங்கும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அளி - இரக்கம், நளி - பெருமை. சூழ்தல் - சுற்றியிருத்தல். வெதிரம் - மூங்கில். மூழ்த்தல் - முதிர்தல். ஊழ்க்கும் - பழுத்துமணம் நூறும்.

மூன்றே கொழுங்கொடி. அதன் சுளையே ஆங்கு (6 - 10வரி)

உரை :-

மூன்று - மூன்றாவது; கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும் - செழிப்பான வள்ளிக்கொடிகளிலே கிழங்குகள் தாழ இருக்கும், நான்கு - நான்காவது; அணிநிற ஓரி பாய்தலின் - அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரி பாய்தலால், மீதழிந்து - அதன் மேற் பவர் அழிந்து; திணி நெடுங்குன்றம் தேன் சொரியும் - கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; வான் கண் அற்று அவன் மலை - அகல் நீள உயரத்தால் வானிடத்தை ஒக்கும் அவனது மலை; வானத்து மீன்கண் அற்று அதன் சுளை - அவ்வானத்திலே நிறைந்த விண்மீன்களைப் போன்றன அம் மலையின் கண்ணுள்ள சுளைகள். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

பொருள் :-

மூன்றாவதாகச் செழித்த வள்ளிக் கொடிகளிலே கிழங்குகள் தாழ (கீழே) இருக்கும்; நான்காவதாக ஆண் குரங்குகள் பாய்ச் சிதறிய தேனடை அங்கே மலைகளில் அருவியாய்த் தேனைப்

பொழியும். வானத்தைப் போன்று அகன்று விரிந்து, பரந்தது அவன் மலை. வானத்தில் நிறைந்த விண்மீன்களைப் போன்றன அம்மலையின் கண் உள்ள சுனைகள், அவ்விடத்து.

அரும்பதப் பொருள் :-

வீழ்க்கும் - நிலத்திற்குள்ளே ஆழச் சென்றிருக்கும். ஓரி - ஆண் குரங்கு, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம் என்றும் கூறுவர். நெடுங்குன்றம் - பெரியமலை.

உரை :-

மரந்தொறும். சீறியாழ் பண்ணி. (11 - 15வரி)
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினில் ஆயினும் - மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையை உடையீராயினும்; புலந் தொறும் பரப்பிய தேரினார் ஆயினும் - இடந் தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும்; தாளில் கொள்ளலிர் - உங்கள் முயற்சியால் கொள்ள மாட்டீர்; வாளில் தாரலன் - நுமது வாள் வலியால் அவன் தாரான்; யான் அறிகுவன் அது கொள்ளுமாறு - யான் அறிவேன் அதனைக் கொள்ளும் பரிசை; சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி - வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறிய யாழை இசைத்து.

பொருள் :-

அவ் விடத்துள்ள மரங்கள் தோறும் நீங்கள் உங்கள் யானைகளைக் கட்டி வைத்தாலும், வெற்றிடங்கள் தோறும் தேரால் நிறைத்தீராயினும், பாரியை வெல்லக் கருதும் உங்கள் முயற்சியில் வெற்றி பெறமாட்டீர்கள். வாள் வலியால் அவன் நாட்டைக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் அவனுடைய நாட்டை எப்படிக்க கைப்பற்றுவது என்பதை நான் அறிவேன். அதனை அடைவது எவ்வாறெனில் முறுக்கிய நரம்புகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட அழகிய யாழை வாசித்த வண்ணம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஓரி - தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம். முசுக்கலை எனினும் அமையும். முசுக்கலை - ஆண் குரங்கு. பவர் - கொடி. தாரலன் - அவன் தாரான். சுகிர்புரி - வடித்து முறுக்கப்பட்ட.

உணர் :-

விரையொலி. ஒருங்கு ஈயும்மே (16 - 18 வரி)
விரையொலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின்வர - நறு மணம் வீசும்
தழைத்த கூந்தலையுடைய நும் விறலியர் பின்னே வர: ஆடினிர்
பாடினிர் செலின் - ஆடிப் பாடி நீவிர் (பாரியின் முன்) செல்வீராயின்:
நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும் - அவன் நமக்கு நாட்டையும்
மலையையும் கூடத் தருவன். (எ-று)

பொருள் :-

நறுமண மலர் சூடிய கூந்தலையுடைய நம்காதல் மகளிர்
விறலியராய்ப் பின்தொடர ஆடிப் பாடி நீவிர் பாரியின் முன்
செல்வீர்களே ஆனால், அவன் தன் பறம்பு மலையையும் நாட்டையும்
உங்களுக்குப் பரிசாகத் தருவான்.

அரும்பதப் பொருள் :-

சீறியாழ் - சிறிய யாழ். பண்ணுதல் - இசையோடு பாடுதல்.

குறிப்பு :-

தமிழ் வேந்தர் மூவரும் பாரியின் பறம்பைத் தம் பெரும்படையுடன்
முற்றுகையிட்ட வேளையில் கபிலர் பாடிய பாடல் இதுவாகும். பாரியின்
பறம்பு நான்குவகை பயனுடைத் தென்றும், வாள்முனையில் அவனை
வெற்றி கொள்ள முடியாதென்றும் வலியுறுத்திய புலவர், அவனை
வெற்றி கொள்வதற்குரிய ஒரே வழி நீங்கள் யாழைக் கையிலேந்திப்
பாடுநராகவும் நும் காதல் மகளிர் விறலியராய்ப் பின் தொடர ஆடிப்
பாடி அவன் முன் செல்வதே தக்கது என்றுரைத்தார்

நாட்பட்ட தேன் நிறம் மாறியது கண்டு “தேன் ஓரி பாய்ந்து
விட்ட” தென இக்காலத்தும் குறவர் வழங்குகின்றனர். சொரிதல்
தேனுக்குரிய வினையாயினும் குன்றம் தேன் சொரியுமெனக் குன்றத்துக்
குறித்தாய் நின்றது. இதனை “இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்து
மேல் ஏறி நின்ற” தென்றார். தாளிற் கொள்ளலாவது படைவலியுழித்தலும்
அழித்தற்கு வேண்டும் கருவி முதலாயின இயற்றிக் கோடலும் ஆகிய
செயல்களால் வென்று கொள்ளுதல். உரிமை மகளிர் விறலியராக,
வேந்தர் பரிசிலராக வரின் பாரி நாடும் குன்றும் ஒருங்கே ஈவான்

என்றார். அவ்வாறு செய்ய அவர் (மூவேந்தர்) மனங்கொள்ளார் என்று கருதிச் “செலின்” என்றார்.

“யான் அறிகுவன் அது கொள்ளுமாறு” என்றது, நீவிர் கொள்ளும் திறம் அறியாது களிறும், தேரும் முதலாயின கொண்டு போர் நிகழ்த்தக் கருதினர்: அச் செயல் நுமக்குப் பயன்தராது என்பதை உணர்த்திற்று.

சுருங்கக் கூறின் இப்பாடலில் பாரியின் பறம்பு மலை நான்கு பயனுடைத்தென்றும் (நெல்லும், பழமும், கிழங்கும், தேனும்), அவணைப் படை வலியால் வெற்றி கொள்ள இயலாதென்றும், பரிசிலராக அவணைப் பாடிச் சென்றால் அவன் தனது பறம்பு மலையையும் நாட்டையும் உங்களுக்குப் பரிசாகத் தருவான் என்றும் உரைத்தார். இதன் மூலம் பறம்பின் வளத்தையும் பாரியின் கொடைத்திறனையும் வெளிப்படுத்தினார் எனலாம்.

மறுமை நோக்கினிற் வழங்கிடும் வள்ளல்.

பாடல் : 141.

பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
ஊரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்

5

கார னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வுங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
உடா அ போரா வாகுத லறிந்தும்

10

படாஅ மஞ்சைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினும் மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
பிறர் வறுமை நோக்கின்றவன் கை வண்மையே

15

[வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனைப் பரணர் பாடியது.
திணை : பாடாண் திணை. துறை : பாணாற்றுப் படை,
புலவராற்றுப் படையுமாம்]

சுறிப்பு :-

பரணர், வையாவிக் கோப்பெரும்பேகன், மயிலுக்குப் போர்வை அளித்துப் புகழ் மேம்படுவது கேள்வியுற்று அவனைக் காணச் சென்றார். அவனும் அவர் வரிசை அறிந்து பெரும் பொருள் வழங்கிச் சிறப்பித்தான். அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு வரும்போது, அவர் வழியில் பரிசில் தருவாருளரோ என வறுமையுற்று வருந்திவரும் பாணன் ஒருவனைக் கண்டார். அவனும் இவரை “நீவிர் யார்?” என வினவ, இவர் அவனைப் பேகன் பால் ஆற்றுப் படுத்துபவராய், தம்மை ஒரு பாணனாகக் காட்டிக் கொண்டு, “இரவல, யானும் வள்ளல் பேகனைக் காணுமுன் உன்னிலும் வறியனாயிருந்தேன். அவனைக் கண்டபின் இத்தன்மையன் ஆயினேன். நீயும் அவனிடத்துச் செல்க. அவன் மயிலுக்குப் போர்வை ஈந்தவன். எத்துணையாயினும் இரப்பார்க்கொன்று ஈதல் நன்றெனக் கருதுபவன். அவன் கொடை மறுமைப் பயன் நோக்குவதன்று. பிறர் எய்தி வருந்தும் துன்பத்தைப் போக்குவதையே நோக்கி நிகழ்வது. நீ அவனிடத்து செல்வாயாக” என்ற கருத்துப் படப்பாடினார். அப்பாடலே மேலேயுள்ள பாடலாகும்.

உரை :-

பாணன் சூடிய. வினவல் ஆனாக (1 - 5வரி)
பாணன் சூடிய பசும் பொன் தாமரை - பாணர் போல் விளங்கும்
நீர் தூய பசும் பொன்னாலான பொற்றாமரைப் பூச்சூடியிருக்கிறீர்.
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்க - மாட்சிமைப் பட்ட

அணியினையுடைய நும் விறலி உயர்ந்த பொன்னரி மாலையுடனே விளங்க: கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு அசைஇ - கடிய குதிரையைப் பூண்ட நெடிய தேரைப் பிணிப்புவிட்டு இளைப்பாறி: ஊரீர் போலச் சுரத்திடை இருந்தனீர் - ஊரின்கண் இருந்தீர் போல் இக்காட்டுப் பகுதியில் இருந்தீர்: யாரீரோ என - நீர் யாவிர பாணரோ என்று: வினவலானா - எம்மைக் கேட்க நினைக்கின்றீரா?

பொருள் :-

பாணராகிய நீர் தூய பசும் பொன்னாலான பொற்றாமரைப் பூச்சூடியவராகவும், நும் விறலியர் பொன்னரிமாலையுடன் விளங்கவும் வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலிருந்து குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு விட்டு, இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் உங்கள் ஊரில் இருப்பதுபோல் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றீர்களே, நீங்கள் எல்லாம் யார் என்று கேட்க நினைக்கின்றீரா?

அரும்பதப் பொருள் :-

மாணிழை - மாட்சிமைப்பட்ட. நெடுந்தேர் - நெடியதேர், பூட்டுவிட்டு - கட்டு அவிழ்த்துவிடுதல்.

உரை :-

காரென் ஓக்கல்.இந்த எம்கோ (6 - 11வரி) காரென் ஓக்கல் கடும்பசி இரவல - நிறைந்த சுற்றமும் கொடிய பசியும் உடைய இரவலனே! வென்வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கு - வெற்றி வேலையுடைய தலைவனான பேகனைக் காணும் முன்பு, நின்னினும் புல்லியேம்மன் - நாங்கள் உன்னிலும் வறியவராக இருந்தோம். இனி - இப்பொழுது, இன்னேம் ஆயினேம் - அவ்வறுமை நீங்கி இத்தன்மையர் ஆயினோம்: என்றும் - எந்நாளும், உடாஅபோரா ஆகுதல் அறிந்தும் - உடுத்தவோ, போர்த்துக் கொள்ளவோ மாட்டாது என்பதை அறிந்திருந்தும்: படாஅ மஞ்சைக்கு ஈந்த எம்கோ - போர்வையை மயிலுக்கு கொடுத்தவன் எம் இறைவன். (மன்னவன்)

பொருள் :-

நிறைந்த சுற்றமும் கொடிய பசியும் உடைய இரவலனே! வெற்றிவேலானாகிய பேகனைக் காணும் முன், நாம் உன்னிலும் வறியோராய் இருந்தோம். அவ்வறுமை நீங்கி இப்போது இத்தன்மையரானோம். எந்நாளும் உடுத்துக் கொள்ளவோ, போர்த்துக் கொள்ளவோ மாட்டாது என அறிந்திருந்தும் ஆடும் மயிலுக்குத் தன் போர்வையை அளித்த அருளாளன் எம் மன்னவன்.

குறிப்பு :-

நாங்கள் உங்களைப் போலத்தான் பசியாலும் வறுமையாலும் வாடும் உறவினரோடு உங்களிலும் கீழாகத் துன்பத்தில் துவண்டு கொண்டிருந்தோம்; வெற்றிவேலைத் தாங்கிய பேகனைக் காணும் முன்பு. இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. பேகன் தந்த கொடையால் எங்கள் வறுமை போய்விட்டது.

(நீயே கண்டு வியக்கும் அளவுக்கு நாங்கள் பொன்னும் மணியும் பூண்டு, குதிரையும் தேரும் பெற்றிருக்கிறோம்.) எங்களுக்கு இப்படிக் கொடை கொடுத்த பேகன், எப்போதும் அது தன்மேல் போர்த்திக் கொண்டு திரியாது என்பதை அறிந்திருந்தும் ஆடும். மயிலுக்குப் போர்வை அளித்த மேன்மையாளன்; எங்கள் மன்னவன் என்றார்.

பேகனின் கொடைச் சிறப்பினை இதன் மூலம் புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

புல்லியேம் - வறியோம், காணா ஊங்கு - காண்பதற்கு முன். ஓக்கல் - சுற்றம். இன்னேம் - இத்தன்மையரானோம். உடா - உடுத்தமாட்டா. போரா - போர்த்தமாட்டா. மஞ்சை - மயில். படா - போர்வை.

உரை :-

கடாஅ யானைக்பேகன். (12 - 15வரி)
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன் - மதம் மிக்க யானையினையும் செருக்கு மிக்க குதிரையினையும் கொண்ட பேகன், எத்துணை ஆயினும் ஈத்தல் நன்றென - எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று: மறுமை நோக்கின்றோ அன்று - மறுபிறப்பை நோக்கின்றோ எனின் அன்று: பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்ணம் - பிறரது வறுமையைக் அறிந்து அள்ளிக்கொடுக்கும் வள்ளன்மை மிக்கது அவனது கைவண்ணம். (கொடைத்திறம்)

பொருள் :-

மதம் மிக்க யானையும் வலிமை மிக்க குதிரையும் கொண்டவன் பேகன். அவன் அளவின்றி அள்ளிக் கொடுப்பவன். பின்னால் ஏற்படப் போகும் நன்மையை - புண்ணியத்தை எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பவன் அல்லன். பிறரது வறுமையை அறிந்து அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளன்மை மிக்கது அவன் கொடைத்திறம். நீயும் விரைந்து சென்று அவனைக் காண்பாயாக.

குறிப்பு :-

மதம் மிக்க யானைகளையும் வலிமை மிக்க குதிரைகளையும் கொண்ட அந்தப் பேகன் அளவின்றிப் பலருக்கும் அள்ளிக் கொடுப்பவன். அதையும் அதனால் வரும் நன்மையையும், புகழையும் மறுபிறப்பில் வரும் புண்ணியத்தையும் எதிர்பார்த்துக் கொடுக்காமல், தன்னைத் தேடிவருபவர் வறுமை அறிந்து கொடுக்கும் வள்ளன்மை மிக்கது அவன் கைவண்ணம் - கொடைத்திறம். எனவே நீயும் சென்று அவனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்று வறுமை நீங்கி எங்களைப் போல வளமான வாழ்வு பெறுவாயாக என்பது இப்பாடல் புலப்படுத்தும் கருத்தாகும். ஆடும் மயிலுக்குத் தன் போர்வையையே அளித்தவன் பேகன். அவனை நாடிச் சென்று பாடிப் பரிசில் பெறுவாயாக என வழிப்படுத்தும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தான் பெற்ற பரிசில் போலத் தன்னோடொத்த பிறரும் பெற வேண்டும் என்று கூறி, வழிப்படுத்தும் நோக்கில் வையாவிக்கோ பேகனைப் பற்றிப் பரணர் இப்பாடலைப் பாடியுள்ளார் எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

மறுமை - மறுபிறப்பு. கைவண்ணம் - கொடைத்தன்மை

எல்லோரும் எம் உறவினரே.

பாடல் : 192.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன

சாதலும் புதுவதன்றே வாழ்தல்

இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலவே முனிவின்

5

இன்னாது என்றலும் இலமே மின்னொடு
வானம் தண்டுளி தலைஇ ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉம் என்பது திறவோர்.

10

காட்சியில் தெளிந்தனம் ஆகலின் மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

[இப் பாடலைப் பாடியவர் : கணியன் பூங்குன்றன். திணை;
பொதுவியல், துறை : பொருண் மொழிக் காஞ்சி.]

சுறிப்பு :-

புறநானூற்றுப் பாடல்களிலேயே பொன்னான பாடல் இது. பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயே உலகம் எல்லாம் ஊரே, வாழும் மக்கள் எல்லாம் உறவினரே என்ற அற்புதச் சிந்தனை தமிழன் உள்ளத்திலே மட்டும் தோன்றிய தனிப் பெரும் தத்துவம். மாபெரும் மானிட நேய முழக்கம். இம் முழக்கத்தைச் செய்த புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார்.

இவர் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள மகிபாலன் பட்டியெனத் தற்போது வழங்கும் ஊரினர். இவ்வூர் பண்டை நாளில் பூங்குன்றமென வழங்கிற்று எனலாம். பூங்குன்றத்தில் வாழ்ந்தமையால் அவர் தமது பெயரைப் பூங்குன்றனார் என அமைத்துக் கொண்டார்.

இச் சான்றோர் இடரினும் தளரினும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் எவ்விடத்தும் அயராத உள்ளமும் கலங்காத அமைதியும் உடையவர். நலன் செய்தாரென ஒருவரைப் பாராட்டலும் தீது செய்தாரென ஒருவரை இகழ்தலும் இல்லாதவர். இவ்வாறே

பெரியோரென ஒருவரைப் புகழ்தலும் சிறியோரெனப் புறக்கணித்தலும் அறியாதவர். உயிர்கள் அனைத்தும் தாந்தாம் செய்த வினைக் கேற்ப இன்பமும் துன்பமும் உயர்வும் தாழ்வும் செல்வமும் வறுமையும் எய்தும் என்பதை நூல்களாலும் நடைமுறையாலும் நன்கறிந்தவர். இப் பண்பினால், நல்லிசைப் புலமை மிக்க இவர் எத்தகைய அரசரையும் வள்ளல்களையும் பாடியவர் அல்லர். இதனைக் கண்ட அக்காலச் சான்றோருக்கு வியப்புண்டாயிற்று. சிலர் இவரிடம் வந்து “பாடுபெறு சான்றோராகிய நீவிர் எவரையும் பாடாமை ஏன்? என வினவினர். அவர்களுக்குப் பதில் கூறும் வகையில் மேலே கூறிய கருத்துக்களை வைத்து இப் பாடலைப் பாடியுள்ளார். உலகனைத்தும் போற்றும் ஒரு பாடலாக இது விளங்குகிறது. பூங்குன்றனாரின் பெயரும் உலகறிந்த பெயராயிற்று.

ஊர :-

யாதும். இலமே. (1 - 5வரி)

யாதும் ஊர் - எல்லாமே எமக்கு ஊர்தான்: யாவரும் கேளிர் - எல்லாருமே எமக்கு உறவினர் தான்: தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா - தீமையும் நன்மையும் நமக்குப் பிறரால் உண்டாகாது: நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன - வருத்தமும் அது தணிந்த மகிழ்வும், இன்னும் இது போன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் தாமே வருவன - பிறர் தருவன அல்ல, சாதலும் புதுவது அன்று - இறப்பு உலகுக்குப் புதியதல்ல. (கருவில் தோன்றிய நாள் தொட்டு தொடர்ந்தே வருகிறது), வாழ்தல் இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலம் - (அதேபோல்) வாழ்வு இனிமை மிக உடையது என்று எண்ணி மகிழ்வதும் இல்லை:

பொருள் :-

எவ்வூராயினும் எம் ஊரே! யாவராயினும் அவர் எம் உறவினரே! தீமையும் நன்மையும் நமக்குப் பிறரால் உண்டாவதன்று. நம்மாலேயே விளைவதாகும். இறப்பு உலகுக்குப் புதியதல்ல. வாழ்தல் இனிமை மிக உடையதென்று எண்ணி மகிழ்வதும் இல்லை.

குறிப்பு :-

எமக்கு எல்லாம் ஊர்தான். எல்லாரும் எம் சுற்றத்தார் தான் என்கிறார் புலவர். இந்தப் பரந்த உளப் பாங்கை உலகுக்கு முதன் முதலில் உணர்த்திய பெருமைக் குரியவராக இப்புலவர் திகழ்கிறார். கேடும் ஆக்கமும் தாமே வருவன. பிறரால் நமக்கு உண்டாவது இல்லை. துன்பமும் இன்பமும் இது போன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் தாமேவருவன. பிறர் தருவன அல்ல என்கிறார். இறப்பு உலகுக்குப் புதியதல்ல, மனிதன் தோன்றிய நாள் தொட்டு மரணம் தொடர்ந்தே வருகிறது. அதே போல வாழ்வு இனிமை மிக உடையதென்று எண்ணி மகிழ்வதும் இல்லை.

அரும்பதப் பொருள் :-

கேளிர் - உறவினர்: நோதல் - துன்பம், வாரா - வருவன அல்ல.

உரை :-

முனிவின். இலமே. (6 - 13வரி)
முனிவின் இன்னாது என்றலும் இலம் - ஒரு வெறுப்பு வந்தவிடத்து துன்பம் மிக உடையது என்று சொல்லித் துடிப்பதும் இல்லை: மின்னொடுவானம் தண் துளி தலைஇ - மின்னல் மின்ன இடி இடித்து வானம் துளித்துளியாய்ப் பெய்யும் குளிர்ந்த மழை நீரை, அப் பெய்தலால்; ஆனாது - அத்தோடு அமையாது; கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர் யாற்று - கல் என்று ஒலி எழுப்பி, அருவியாய்ப் பாய்ந்து தரையில் பெரிய ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது: நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல - நீரின் வழியே மிதந்து போகும் மிதவை (தெப்பம்) போல: ஆருயிர் முறை வழிப் படுஉம் - அரிய உயிர் விதியின் வழியே செல்லும் என்பது; திறவோர் காட்சியின் தெளிந்தனம் - கற்றறிந்து தெளிந்த அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்கள் கூறிய நூல்களால் தெளிந்தோம். ஆதலால்; மாட்சியின் பெரியோரை வியத்தலும் இலம் - பெருமைக்குரிய (மாண்புமிக்க) பெரியோரைக் கண்டு வியப்பதும் இல்லை; சிறியோரை இகழ்தல் அதனிலும் இலம் - அதற்காகச் சிறியோரைப் பழிப்பதும் செய்ய மாட்டோம்.

பொருள் :-

ஒரு வெறுப்பு வந்தவிடத்து துன்பம் மிக உடையது என்று சொல்லி ஒதுக்குவதும் இல்லை. மின்னல் மின்ன இடியிடித்து வானம் துளித்துளியாய்ப் பெய்யும் குளிர்ந்த மழை நீரானது கல் என்று ஒலி எழுப்பி அருவியாய்ப் பாய்ந்து தரையில் பெரிய ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடும் போது நீரின் வழியே மிதந்து போகும் மிதவை போல அரிய உயிர் விதியின் வழியே செல்லும் என்பது கற்றறிந்த அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்கள் கூறிய நூல்களால் தெளிந்தேன். எனவே பெருமைக்குரிய பெரியோரைக் கண்டு வியப்பதும் இல்லை. சிறியோரைப் பழிப்பதும் செய்யோம். அவரவர் நல்லுள்ளப் பான்மை ஒன்றே யாம் கருதுவோம்.

குறிப்பு :-

யாவரும் கேளிராகிய வழி, அவர்கள் உறையும் இடம் எல்லாம் ஊராதலின், யாதும் ஊரே என்றார். பிறர்தர வாரா எனவே தாமே வரும் என்பதும் உணர்ந்தினார். புதுவதன்றெனவே என்பதால், மரணம் கருவிறோன்றிய நாள் முதலே தொடர்ந்து வருகின்றது என்பது புலனாயிற்று.

ஊழின் (விதியின்) உண்மையும் அதன் செயற் கூறும் காட்சியளவையானன்றிக் கருத்தளவையால் அறிந்து நூல்களால் குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் திறவோர் காட்சியிற் தெளிந்தனம் என்றார்.

ஆற்றில் மிதந்து செல்லும் மிதவை (தெப்பம்) போல உயிர்க்குலம் அதன் விதி வழிச்செல்லும் என்ற உண்மையைக் கற்றறிந்து தெளிந்த அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்கள் உணர்ந்தறிந்து உள்ளனர். அவர்களைத் 'திறவோர்' என்றார். மாட்சியால் மிக்கவர் பெரியோர் - மாட்சியாற் குறைந்தவர் சிறியவர். நாம் பெரியோரைக் கண்டு ஆச்சரியப் படுவதும் இல்லை, அதற்காகச் சிறியவர்களைப் பழிப்பதும் இல்லை. எல்லோரும் எம் உறவினராதலின் வேற்றுமை எதுவும் பார்ப்பதில்லை என்ற கருத்தும் கொள்ளலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

தலைஇ - பெய்தலால், சாதல் - இறத்தல். இன்னாது - தீது, துன்பு. மல்லல் - வளம், செல்வம், திறவோன் - பகுத்தறிவு உள்ளவன், வல்லமையுடையவன்.

3

சிலப்பதிகாரம்

“தேனிலே ஊறிய செந் தமிழின் சுவை
தேரும் சிலப்பதிகார மதை
ஊனிலே எம்முயிர் உள்ளளவும் நிதம்
ஓதி இன்பம் உறு வோமே” என்று பாடினார் கவிமணி
தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

மகாகவி பாரதியும் “நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்
என்றோர் மணி ஆரம்படைத்த தமிழ் நாடு” என்றார். இம் முத்தமிழ்க்
காப்பியத்தைப் படைத்தவர் இளங்கோ அடிகளாவார். தன்னுணர்ச்சிப்
பாடல்களையே கொண்டு திகழ்ந்த சங்க இலக்கியப் போக்கை
மாற்றிப் புரட்சி செய்தவர் இளங்கோ அடிகள். தனிப்பாடல்களிலேயே
தங்கியிருந்த தமிழ்த்தாயை முதன் முதலில் காப்பியமாளிகையில்
குடியேறச் செய்த பெருமை இளங்கோவையே சாரும்.

சிலப்பதிகாரம் என்னும் செஞ்சொற் காப்பியம் முத்தமிழின்
திறமெல்லாம் காட்டி நிற்கிறது. இந்நூலிலே உள்ளத்தை
வயப்படுத்தும் கதையமைப்பு உள்ளது. உள்ளத்தோடு ஒன்றிவிடும்
கதை மாந்தர் உலவுகின்றனர். ஏழிசை இனிதாக இயங்குகின்றது.

கூத்துக்கள் நிகழ்கின்றன: குரவைகள் ஒலிக்கின்றன. பண்கள் பயின்று வருகின்றன. அரசியல் அறங்கள் செப்பமுடன் அமைந்துள்ளன. தமிழகத்தின் வளம், தமிழரின் ஒன்று கலந்து வாழும் பண்பு, தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் நெறிகள் எல்லாமே சிலப்பதிகாரத்தில் ஒளியிட்டு மிளர்கின்றன.

இளங்கோ அடிகள் தம் நூலுக்கு தலைவியின் பெயரையோ, தலைவனின் பெயரையோ இடவில்லை. கதைச் சிக்கலுக்குக் காரணமான சிலம்பையே காப்பியத்தின் பெயராக அமைத்துப் புரட்சி செய்துள்ளார்.

பெண்ணுக்குப் பெருமைதரும் முதல் தமிழ்க் காப்பியம் இதுவே. கண்ணகி நல்லாள் புகாரில் அமைதிப் பெண்ணாகத் தோன்றி, மதுரையில் வீரம் விளைத்து, வஞ்சியில் வானவர் வாழ்வு பெறுகிறாள். இதனைப் புகார்க் காண்டத்திலும் மதுரைக் காண்டத்திலும் வஞ்சிக் காண்டத்திலும் நாம் காணலாம். பத்தினி வழிபாட்டை இளங்கோவடிகள் இந்நூல் வாயிலாக வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுகிறார். மண்ணக மாந்தர்க்கு அணியான கண்ணகி, விண்ணக மாந்தர்க்கு விருந்தாகிய செய்தியை இந்நூல் திறம்படச் சித்திரிக்கிறது.

அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறமே கூற்றாக அமைந்து அவர் உயிரைப் போக்குவதும், புகழ் மிகுந்த பத்தினிக்கு உயர்ந்தோரின் போற்றுதல் உண்டாகும் என்பதும், முன் செய்த ஊழ்வினையானது பிற பிறவியிற் சினந்துவந்து, அதற்குரிய பயனை ஒருவருக்கு ஊட்டும் என்பதும் மிகச் சிறந்த அறநெறிகள். இவற்றை விளக்குமுகமாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது. பெரும்பான்மை அகவர் பாக்களும் சிறுபான்மை வெண்பா, கலிப்பாக்களும் இசைத் தமிழ்ப் பாடற் பகுப்புக்களான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி கந்துகவரி, முதலியனவும் கொண்டியல்வது. அக்காலத்து நாட்டு வளம், மன்னர் மாண்பு, மக்கள் நிலை, பழக்க வழக்கங்கள், சமயப் பொறை ஆகியவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. சேரன் செங்குட்டுவன் கல்லையடுக்கிக் கண்ணகிக்கு அமைத்த கற்கோயில் இன்றில்லை. ஆனால், இளங்கோ அடிகள் சொல்லை இழைத்து

அமைத்த சுந்தரமாமொரு காப்பியக் கோயிலில் கண்ணகியைக் கண்டு போற்றி வழிபடலாம். இம்முத்தமிழ்க் காப்பியம் தமிழர்தம் அருஞ் செல்வம். இதனைப் படித்துப் பொருளுணர்வோர் காப்பியச் சுவையில் இறும்பு தெய்துவர் என்பது திண்ணம்.

[இக்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள துன்பமாலை என்னும் அவலச் சுவை நிறைந்த பகுதியைச் சிறிது நோக்குவோமாக]

துன்பமாலை

[குரவை முடிவில் மாதரி வைகையில் நீராடச் சென்றாள். அப்பொழுது மதுரையிலிருந்து வந்த ஒருத்தி, கோவலன் சிலம்பு திருடியவனென்று அரசன் ஏவலாளர் கொலை செய்தனர் என்று கூறக் கேட்ட கண்ணகி பதை பதைத்து, மயங்கிப் பலவாறு புலம்பி அழுது, தானும் உயிர்விடத் துணிந்து, ஆதித்தனை (சூரியனை) நோக்கிக் “காய் கதிர்ச் செல்வனே! ‘நீ அறிய என் கணவன் கள்வனோ?’ என வினவினாள்” “நின் கணவன் கள்வன் அல்லன்: அவனைக் கள்வன் என்று கொலை செய்த இவ்வூரை (மதுரையை) எரியுண்ணும்” என ஓர் குரல் எழுந்தது]

விரைவொடு வந்தாள்.

ஆங்கு:

ஆயர் முது மகள்; ஆடிய சாயலாள்,
பூவும் புகையும் புனை சாந்தும், கண்ணியும்
நீடு நீர் வையை நெடுமாலடி யேத்தத்
தூவித் துறைபடியப் போயினாள்; மேவிக்
குரவை முடிவிலோர் ஊர் அரவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தாள் உள்ள; (1 - 7அடிகள்)

பதிவுரை :-

ஆங்கு - அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள் ஆடிய சாயலாள் - அசைந்த சாயலையுடைய

ஆயர் குலத்து முதியளாகிய மாதரி, பூவும் புகையும் புனை சாந்தும் கண்ணியும் நீடு நீர் வையை நெடுமால் அடி ஏத்தத் தூவித் துறை படியப் போயினாள் மேவிக்குரவை முடிவில் - தாம் ஆடிய குரவைக் கூத்தின் முடிவில் மலரும் புகையும் புனைவதற்கு அமைந்த சந்தனமும் மாலையும் என்னும் இவற்றைத் தூவி, நீர் நிறைந்து இடையறாது செல்லும் வையை ஆற்றின் கரையில் இருக்கும் திருமால் திருவடிகளைப் போற்றித் துதிக்க விரும்பி நீராடப் போனாள். ஓர் ஊர் அரவம் கேட்டு வரைவொடு வந்தாள் உள்ள் - அப்பொழுது, வேறொருத்தி ஊரினுள்ளே பிறந்த ஒரு சொல்கேட்டு அதனைக் கூறுதற்கு ஆயர் பாடிக்கு விரைவில் வந்தாள் உள்ள்.

பொழிப்புரை :-

குரவை முடிந்த பின்னர் ஆயர் முதுமகளான மாதரி, தளர்ந்த நடையினளாகப், பூவும் புகைப் பொருள்களும், புனைவதற்கான சந்தனமும் மாலையும் எடுத்துக் கொண்டு நீர் நிறைந்த வையை ஆற்றின் கரையில் இருக்கும் திருமால் திருவடிகளைப் போற்றித் துதிக்கவும் வையைத் துறையிலே நீராடிவரவும் போயினாள். அவ்வேளை ஊரிலே தான் செவியுற்ற செய்தியைக் கூறுதற்காக ஆயர் பாடிக்கு விரைந்து வந்தாள். (வந்தவள் ஐயை என்பர் சிலர்)

விளக்கம் :-

குரவை முடிந்தபின் மாதரி வைகை ஆற்றில் நீராடி, அதன் கரையில் அமைந்துள்ள திருமாலைத் தொழுதற்கான பொருட்களுடன் சென்றாள் என்பதை (1 - 7அடிகள்) இவ்வடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆயர் முதுமகள் போயினள்: ஆடிய சாயலாள் வந்தனள் என்று இயைத்தலும் பொருந்தும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

நீடு நீர் - இடையறாது செல்லும் நீர். துறைபடிதல் - நீராடுதல். தூவுதல் - வழங்குதல்.

அவள் தான், சொல்லாடாள் சொல்லாடாள் நின்றாள் அந்நங்கைக்குச் சொல்லாடும் சொல்லாடுந்தான். (8 - 10அடிகள்)

பதவுரை :-

சொல்லாடாள் சொல்லாடாள் நின்றாள் அந்நங்கைக்கு - (அங்ஙனம் கூறவந்தவள்), யாருடனும் பேசாதும், எதுவும் உரையாதும் அத்துயர மொழியினைக் கண்ணகிக்குக் கூறாதும் நின்றாள். சொல்லாடும் சொல்லாடும் தான் - அவ்வேளை கண்ணகி அவளுக்குக் கூறுகின்றாள்:

பொழிப்புரை :-

அங்ஙனம் வந்தவள் யாருடனும் பேசாமலும், கண்ணகிக்கு அத்துயரச் செய்தியைச் சொல்லாமலும் நின்றாள். அவளது மௌனம் அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது எனலாம். கண்ணகிக்கு அத்துயரச் செய்தியை எப்படித்தன் வாயால் கூறலாமெனத் தயங்கியமையால் பேசாது நின்றாள் எனவும் கூறலாம்.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

அந் நங்கை - கண்ணகி. தான் - கண்ணகி. சொல்லாடாள் - பேசாது நின்றாள். சொல்லாடல் - பேசுதல்.

கண்ணகியின் துடிதுடிப்பு.

எல்லாவோ,

காதலற் காண்கிலேன்; கலங்கி நோய் கைம் மிகும்;
ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்சன்றே;
ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்சாயின்
ஏதிலார் சொன்னது எவன்? வாழி யோதோழி

(10 - 15)

பதவுரை :-

எல்லா ஓ தோழி - ஏடி தோழி;
காதலற் காண்கிலேன் - என் காதலனை நான்காணேன், கலங்கி நோய் கைம்மிகும் - (அதனால்) என்னுள்ளம் கலங்கித் துன்பம் மிகுகின்றது; ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்சு அன்றே - அதுவுமன்றிக் கொல்லன் உலையில் ஊதும் துருத்தியும் தோற்கும்

வண்ணம் என் நெஞ்சம் அழல் எழ, பெருமூச் செறிகின்றது. ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்சாயின் - கொல்லன் ஊதும் துருத்தியும் தோற்குமாறு என் நெஞ்சு பெருமூச்சு எறியுமாயின், ஏதிலார் சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழி - தோழி அயலார் கூறிய மொழி யாதோ?

பொழிப்புரை :-

தோழி, மதுரை நகர்க்குச் சென்ற என் காலதன் இன்னும் வரக் காணேன். அதனால் உள்ளம் கலங்குகின்றேன். துன்பம் கட்டுக் கடங்காததாகின்றது. துருத்தி முனை நெருப்பின் வெம்மையும் தோற்குமாறு என் நெஞ்சம் அழல் எழ உயிர்க்கின்றது. அதனால் அயலார்கள் சொன்னது தான் யாதோ? (எனக் கேட்டாள்)

விளக்கம் :-

மதுரை நகருக்குச் சென்ற தன் கணவன் வராமையே கண்டு துடிதுடிக்கும் கண்ணகியின் மனநிலையினை இவ்வடிகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. நகரிலிருந்து விரைந்துவந்தவள் எதுவும் பேசாதிருப்பதாலும் கண்ணகியின் நெஞ்சம் கலங்கிய தெனலாம். அயலவர்கள் தன்னைப் பற்றிக் குறிப்பால் உணர்த்தியமையை அறிய விரும்புகிறாள் கண்ணகி. அதனால், ஏதிலார் சொன்னது எவன்? எனத் தோழியிடம் வினவுகின்றாள். அவளது நெஞ்சத்துடிப்பை, பதை பதைப்பை அருமையான உவமை ஒன்றின் மூலம் இளங்கோ அடிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றார். கொல்லன் ஊதுலையில் துருத்தி முனையின் வெம்மையும் தோற்குமாறு அவளது நெஞ்சம் நெருப்பெழ நெடுமூச்சு (பெருமூச்சு) விடுகின்றதாம்.

விரைவொடு வந்தாள் உரையாடாது இருக்கின்ற நிலைமையாலும் தன் உள்ளம் கலங்கலாலும் நிகழ்ந்தது ஒன்று உண்டென ஊகித்து அந்நிகழ்ச்சிதானும் இவள் நேரே அறியாது நகரத்துப் பிறர் சொல்லக் கேட்டு அறிந்திருக்கக் கூடுமெனக் கருதி ஏதிலார் சொன்ன தெவன் என்றாள் என்க. இனி, ஏதிலார் என்றது சொன்னவளையும் கேட்கின்றாரையும் எனவும் கூறுவர்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஊதுலை - துருத்தி. உயிர்க்கும் - நெடுமுச் செறியும். ஓ - இரக்கம். அன்றே - அசை. வாழி - முன்னிலையசை. எல்லாவோ - தோழி, ஏடி எனலுமாம்.

நண்பகற் போதே நடுக்கு நோய் கைம்மிகும்
அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்சன்றே
அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்னது எவன்? வாழியோ: தோழி!

(16 - 19)

பதவுரை :-

நண்பகற் போதே நடுக்கு நோய் கைம்மிகும் - நல்ல பகற் பொழுதிலேயே நடுங்கச் செய்யும் துன்பம் மிகுதியாயிற்று: அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்சன்றே - அதுவுமன்றி, என் காதலனைக் காணப் பெறாமையால் என் உள்ளம் வருந்துகின்றது. அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்ச ஆயின் - இங்ஙனம் என் உள்ளம் வருந்து மாதலான், மன்பதை சொன்னது எவன் வாழியோ தோழி - தோழி அயலார் கூறிய மொழிதான் யாதோ?

பொழிப்புரை :-

தோழி! நல்ல பகற்பொழுதிலேயே என்னை நடுங்கச் செய்யும் துன்பம் மிகுதியாயிற்று. என் கணவனைக் காணாது உள்ளம் பெரிதும் வருந்துகிறது. அதனால் எனது உள்ளம் வருந்துமாறு ஊர் மக்கள் (அயலார்) சொன்னது தான் யாதோ?

விளக்கம் :-

கோவலன் பிரிந்த போதே இவள் உள்ளம் கலங்கலாயிற்று. இதனால் நண்பகல் போதே நோய் கைம்மிகும் என்றாள். அன்றியும் இக்காலம் பகற்காலம் ஆதலால் இவ்வாறு கூறினாள் எனலாம். நடுக்கு நோய் - நடுக்கம் செய்யும் நோய். இந்நோய் பகற் பொழுதிலேயே தனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதாகக் கூறுகிறாள். பிரிவுத்துயரின் பிரதி பலிப்பு இதென்றும் கூறலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அலவும் - சுழலும், வருந்தும். நடுக்கு நோய் - நடுக்கஞ் செய்யும் நோயாகும். மன்பதை - மக்கள் கூட்டம். இங்கு ஏதிலாரை (அயலாரை)க் குறித்தது.

தஞ்சமோ தோழீ! தலைவன் வரக் காணேன்;
வஞ்சமோ உண்டு, மயங்கும் என் நெஞ்சன்றே,
வஞ்சமோ உண்டு; மயங்கும் என் நெஞ்சாயின்
எஞ்சலார் சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழீ!

(20 - 23)

பதவுரை :-

தஞ்சமோ தோழீ தலைவன் வரக் காணேன் - தோழீ! என் தலைவன் (நாயகன்) வரக் காணேன். ஆதலான் இனி எனக்கு ஒரு அடைக்கல முண்டோ?, வஞ்சமோ உண்டு - எந்தலைவனை யாரோ வஞ்சகப் படுத்திய செயல் ஒன்றுளது; மயங்கும் என் நெஞ்ச அன்றோ - ஆதலால் என்னுள்ளம் மயங்குகின்றது, வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்சாயின் - இங்ஙனம் வஞ்சச் செயல் நிகழ்ச்சியும் என் நெஞ்ச கலங்கலும் உண்டாகலால், எஞ்சலார் சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழீ - தோழீ! அயலார் கூறிய மொழியாதோ?

பொழிப்புரை :-

தோழீ! என் கணவன் வரக்காணேன். இனி எனக்கோர் அடைக்கலமும் உண்டோ? என் தலைவனுக்கு யாரோ வஞ்சகம் செய்து விட்டார்கள் என்றே என் நெஞ்சம் மயங்குகிறது. ஆதலால் அயலார் கூறியது யாதோ? எனக் கூறித் தவித்தாள் கண்ணகி.

விளக்கம் :-

கணவன் வரக் காணாது தவிக்கும் கண்ணகியின் உள்ளத் துடிப்பை இவ்வடிகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. தன் கணவனுக்கு ஏதோ வஞ்சம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை அவள் உள்ளம் உணர்கிறது. இதனாலேயே இவ்வாறு அவளைப் பேச வைக்கிறது.

தஞ்சமோ என்பதற்கு நிகழ்ந்த செயல் எளிதன்று எனக் கூறினும் பொருந்தும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

வஞ்சம் - வஞ்சச் செயல். எஞ்சலார் - அயலார். இங்கு ஆயர் சேரியில் உள்ளாரைக் குறித்தது. இனி, நெஞ்சலார் எனப் பிரித்து நெஞ்சம் கலத்தல் இல்லாதவர் எனக் கொண்டு அப்பொருட்டாக்கினும் அமையும். தாழிசை மூன்றனுள்ளும் வந்த தோழீ என்றது ஐயையை என்க.

கொலை புரிந்தனர் கொடியர்.

சொன்னது :-

அரசறை கோயில் அணியார் ஞெகிழம்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே
குரைகழல் மாக்கள் கொலை குறித்தனரே!

(24 - 28)

பதவுரை :-

சொன்னது - அவள் (ஐயை) கூறியது. அவர்கள் கூறியது எனவும் கூறலாம். அவர்கள் எனின் ஐயையும் ஆய்ச்சியரையும் குறிக்கும். அரசு உறை கோயில் அணியார் ஞெகிழம் - அரசன் விரும்பித் தங்கும் அரசன் மனையின் அந்தப் புரத்தில் இருந்த அழகிய சிலம்பினை, கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே - சிறிதேனும் சத்தம் இல்லாமல் கவர்ந்த கள்வன் இவனே என்று கூறி, குரைகழல் மாக்கள் கொலை குறித்தனரே - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த ஊர்காவலர் இவனைக் கொலை செய்தலைக் கருதினர்.

பொழிப்புரை :-

அப்போது ஐயை, “அரசன் உறையும் அரசன்மனையின் அந்தப் புரத்திலிருந்த அழகிய சிலம்பினை சிறிதேனும் சத்தம்

இல்லாமல் கவர்ந்த கள்வன் இவனாகும் என்று கூறி, ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த ஊர்காவலர் நின் கணவனைக் கொலை செய்தலைக் கருதினர்” என்றாள்.

விளக்கம் :-

அரசன் உறை கோயில் என்றது அந்தப் புரத்தையாகும். கொலை செய்து விட்டனர் எனக் கூறின் கண்ணகி இறந்துபடுவாள் எனக் கருதிக் கொலைகுறித்தனர் என்றாள். இதன் மூலம் தான் அறிந்த செய்தியை ஐயை வெகு பக்குவமாக வெளியிட்டாள் எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஞெகிழும் - சிலம்பு. கரையாமல் - சிறிது அரவமும் எழாமல். கரைதல் - ஒளித்தல். வருந்துதல் எனவும் கூறுவர்.

திங்கள் வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்தாள்.

எனக் கேட்டு, (29 ஆவது அடி)

பொங்கி எழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கள் முகிலோடும் சேண்நிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள்: தன் கேள்வனை
எங்கணாஅ என்னா இனைந்து ஏங்கி, மாழ்குவாள்.

(30 - 33)

பதவுரை :-

(அவள் அப்படிச் சொல்லக் கேட்டதும்) பொங்கி எழுந்தாள் - கண்ணகி சீறி எழுந்தாள், விழுந்தாள் பொழி கதிர்த்திங்கள் முகிலொடுஞ் சேண் நிலங்கொண்டென - நிலவினைப் பொழியும் திங்கள் கரிய முகிலோடும் பெரிய நிலத்திலே வீழ்ந்தது போல வீழ்ந்தாள், செங்கண் சிவப்ப அழுதாள் - தன் சிவந்த கண்கள் மேலும் சிவக்கும்படி அழுதாள். தன்கேள்வனை எங்கணா என்னா இனைந்து ஏங்கி மாழ்குவாள் - தன் கணவனை நினைந்து, எங்கிருக்கின்றீர்? என் கண்ணா என்று கூவி அழைத்தபடி குரலெடுத்து அரற்றி, ஏங்கி ஏங்கி மயங்கினாள்.

பொழிப்புரை :-

ஐயை கூறியதைக் கேட்டுச் சீறி எழுந்தாள் கண்ணகி. நிலவினைப் பொழியும் திங்கள் கரிய முகிலோடும் பெரிய நிலத்திலே வீழ்ந்தது போல வீழ்ந்தாள். தன் சிவந்த கண்கள் மேலும் சிவக்க அழுதாள். தன் கணவனை நினைந்து எங்கிருக்கின்றீர்? எங்கிருக்கின்றீர் எனக் கூவி யழைத்தபடி குரலெடுத்துக் கதறி அழுது ஏங்கி, ஏங்கி, மயங்கினாள்.

விளக்கம் :-

தன் கணவன் கொலையுண்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் கண்ணகியுற்ற துயரினை இவ்வடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. நிலவினைப் பொழியும் திங்கள் கரிய முகிலோடும் நிலத்தில் விழுந்தது போல நிலத்தில் வீழ்ந்து அழுதாள் என்கிறார் புலவர். அருமையான உவமை மூலம் அவள் வீழ்ந்த காட்சியை நம்மனக் கண்முன் கொண்டுவருகிறார். செவ்வரி பரந்த கண்கள் மேன்மேலும் சிவப்புற அழுதாள் என்கிறார். எங்கிருக்கின்றீர் என் கண்ணா எனக் குரலெடுத்துக் கூவி அழைக்கிறாள். அழுது அழுது, ஏங்கி, மயங்கினாள் என்றார்.

கண்ணகிபட்ட துயரினை இப்பாடலடிகள் தத்ரூபமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளன எனலாம்.

தன் தலைவனைக் கொலை குறித்தனர் எனக் கேட்டவுடன் வெகுளியும் பின்னர் அவலமும் தோன்றிட விழுந்து அரற்றினாள், மயங்கினாள் என்றார். திங்களும் முகிலும் அவள் முகத்திற்கும் கலைந்த கூந்தலுக்கும் உவமையாயிற்று. எங்கணாம் என்பது எங்கண்ணா என்றும் எங்களாய் என்றும் பாடபேதமுறும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

திங்கள் - சந்திரன். செங்கண் - செவ்வரி பரந்த கண். கேள்வன் - கணவன், மாழ்குவாள் - மயங்குவாள். இனைதல் - வருந்துதல்.

இன்புறு தங்கணவர் இடர் எரி அகம் மூழ்கத்
 துன்புறு வன நோற்றுத் துயருறு மகளிரைப் போல்
 மன்பதை அலர்தூற்ற, மன்னவன் தவறிழைப்ப,
 அன்பனை இழந்தேன் யான் அவலங் கொண்டழிவலோ?

- (34 - 37)

பதிவுரை :-

இன்பு உறு தங்கணவர் இடர் எரி அகம் மூழ்க - தம்முடன்
 இன்புற்ற தம் கணவர் இடர் செய்யும் தீயிடத்து மூழ்கவும், துன்புறுவன
 நோற்றுத் துயர் உறு மகளிரைப் போல் - அவரோடு தாமும்
 தீயில் மூழ்காது துன்புறுத்தும் கைம்மை நோன்பினை நோற்றுத்
 துயரடையும் மகளிரைப் போல, மன்பதை அலர் தூற்ற -
 மக்களெல்லாம் பழிதூற்ற, மன்னவன் தவறிழைப்ப - (பாண்டிய)
 மன்னன் தவறினைச் செய்தலால், அன்பனை இழந்தேன் யான்
 அவலங் கொண்டழிவலோ - காதலனை இழந்தேனாகிய யான்
 அவலங்கொண்டு அழுது அழிவேனோ?

பொழிப்புரை :-

தம்முடன் இன்புற்ற தம் கணவர் இடர் செய்யும் தீயிடத்து
 மூழ்கவும் அவரோடு தாமும் தீயில் மூழ்காது துன்புறுத்தும்
 கைம்மை நோன்பினைக் கொண்டு துயருறும் மகளிரைப் போல,
 மக்கள் எல்லாம் பழித்துப் பேசுமாறு, பாண்டியன் தவறு செய்ய,
 அதனால் கணவனை இழந்தயான் அவலங்கொண்டு அழுது
 அழிவேனோ?

விளக்கம் :-

பாண்டிய மன்னன் தவறிழைத்து விட்டான் என்பதைக் கண்ணகி
 முதலிலேயே கூறுவதை இதில் காண்கிறோம். அவனது தவறைச் சுட்டிக்
 காட்டவும் தன்கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதையும் நிலை நாட்டவும்
 கருதியே அவள் பாண்டியன் அவைக்குச் சென்றாள் என்பதைப் பின்னர்
 அறியலாம். மன்னன் இழைத்த தவறே தன் கணவன் கொலைக்குக்
 காரணம் என்பதைக் கண்ணகி உணர்ந்தமையை 'மன்னவன்
 தவறிழைப்ப' என்னும் தொடர் புலப்படுத்துகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

இடர் - துன்பம். எரி - நெருப்பு. நோற்றல் - ஒழுக்குதல், தவம் செய்தல். மன்பதை - மக்கள் பரப்பு. அலர் - பலர் அறிந்து கூறும் புறங் கூற்று.

‘ஓ’ இரக்கக் குறிப்பு. துன்புறுவன நோற்றல் - கைம்மை நோன்பைக் குறித்தது.

நறை மலி வியன் மார்பின் நண்பனை இழந்தேங்கித்
துறை பல திறமூழ்கித் துயருறு மகளிரைப் போல்
மறனொடு திரியும் கோல் மன்னவன் தவறிழைப்ப,
அறனெனும் மடவோய் யான் அவலங் கொண் டழிவலோ?
(38 - 41)

பதவுரை :-

நறைமலி வியன்மார்பின் நண்பனை இழந்து ஏங்கி - மணம் மிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம் கணவனை இழந்ததனால் ஏக்கமுற்று, துறைபல திறம் மூழ்கித் துயருறு மகளிரைப் போல் - பல திறப்பட்ட நீர்த் துறைகளிலும் சென்று நீராடி இடருற்று அழுகின்ற மகளிரைப் போல, மறனொடு திரியும் கோல் மன்னவன் தவறிழைப்ப - பாவத்தினைப் பின்பற்றிச் செல்லும் கொடுங்கோலனாகிய பாண்டியன் தவறினைச் செய்ய, அறனெனும் மடவோய் யான் அவலங் கொண்டழிவலோ - அறக்கடவுள் எனப்படும் அறிவற்றவனே யான் அவலம் கொண்டு அழுது அழிவேனோ?

பொழிப்புரை :-

“மணம் மிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம் கணவரை இழந்ததால் ஏக்கமுற்று, பல நீர்த்துறைகளில் நீராடி இடருற்று அழும் மகளிரைப் போல, பாவத்தினைப் பின்பற்றிச் செல்லும் கொடுங்கோலனாகிய பாண்டியன் என் கணவனுக்குத் தவறிழைப்ப, அறக் கடவுள் எனப்படும் அறிவற்றவனே! யான் அவலம் கொண்டு அழுது அழிவேனோ?

விளக்கம் :-

கொடுங்கோல் மன்னனான பாண்டியன் என் கணவனுக்குத் தவறு இழைத்தமையால் யான் கைம்மை நோன்பு நோற்கும் மகளிரைப் போல் ஆகிவிட்டேனே என்று கவலை கொள்கிறாள் கண்ணகி. அதனால் அவள் படும் துயரினை அறக்கடவுளை அறிவற்றோய் எனக் கூறுவதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

மூழ்குதல் - அழுக்கு அகலக் குளிரக் குளித்தல், அல்லவை செய்யாத் தன் கணவனைக் காவா திருந்ததன் பொருட்டும் மன்னவன் மறனொடு திரியக் கண்டும் அவனிடத்தே நின்றது பற்றியும் வெறுப்புற்று அறிவற்ற அறனெனும் மடவோய்! யான் அவலங் கொண்டழிவலோ? என்றாள். 'மறம்' என்பது திரிந்து 'மறன்' என வந்துள்ளது 'மறனொடு திரியும் கோல்' கொடுங்கோல் ஆகும். நீதி தவறிய கோல் என்றும் கூறலாம்.

தம்முறு பெருங்கணவன் தழலெரி யகமூழ்கக்
கைம்மைகூர் துறை மூழ்குங் கவலைய மகளிரைப் போல்
செம்மையின் இகந்தகோல் தென்னவன் தவறிழைப்ப
இம்மையும் இசை ஓர்இ இணைந்து ஏங்கி அழிவலோ?

(42 - 45)

பதவுரை :-

தம்முறு பெருங் கணவன் - தம்மோடு பொருந்திய பெருமை மிக்க கணவன், தழல் எரி அகம் மூழ்கக் - சுடுகின்ற நெருப்பிலே மூழ்கவும், கைம்மை கூர் துறை மூழ்கும் கவலைய மகளிரைப்போல் - தாமும் அத்தீயிடத்தே மூழ்காது பல நீர்த்துறைகளில் மூழ்கிக் கைம்மை நோன்பு கொண்டு வருந்தும் மகளிரைப்போல, செம்மையில் இகந்த கோல் தென்னவன் தவறிழைப்ப - நீதியினின்றும் நீங்கிய கோலையுடைய பாண்டியன் தவறு செய்ய, இம்மையும் இசை ஓர்இ இணைந்து ஏங்கி அழிவலோ - இப்பிறவியிலும் புகழை விட்டு நீங்கி, பழி ஏற்று, வருந்தி ஏக்கமுற்று அழுது உள்ளம் அழிவேனோ?

பொழிப்புரை :-

தம்மோடு பொருந்திய பெருமை மிக்க கணவன் சுடுகின்ற தீயிலே மூழ்கவும், தாமும் அதீயிலே மூழ்காது, பல நீர்த்துறைகளில் மூழ்கிக் கைம்மை நோன்பு கொண்டு வருந்தும் மகளிரைப் போல, நீதியினின்றும் நீங்கிய கொடுங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவறு செய்ய, இப்பிறவியிலும் புகழைவிட்டு நீங்கிப் பழி ஏற்று, அவலம் கொண்டு அழுது அழிவேனோ?

விளக்கம் :-

செம்மையினின்றும் நீங்கிய பாண்டிய மன்னன் தவறிழைப்ப இம்மையிலும் - இப் பிறப்பிலும் புகழை விட்டு நீங்கிப் பழிக்கு ஆளாகி ஏங்கி ஏங்கி யானும் அழிவேனோ? எனக் கேட்கிறாள் கண்ணகி.

அரும்பதப் பொருள் :-

கைம்மை கூர் மகளிர் என்க. கவலையமகளிர் - உயவற் பெண்டிர். செம்மை - வளையாமை. தென்னவன் - பாண்டியன். இம்மையும் - உம், எச்சவும்மை. இசை - புகழ். ஓரீஇ - நீங்கி

காணிகா.

(46 ஆவடி அடி)

பொருள் : எல்லோரும் பாருங்கள். (காணுங்கள்)

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டும்
ஆயமடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டமின்
ஆயமடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க
பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீ யறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ என்கணவன்
கள்வனோ அல்லன் கருங்கயல்கண் மாதராய்
ஒள்ளெரி உண்ணுமிவ் வூரென்ற தொரு குரல்

(47 - 53)

பதவுரை :-

வாய் வதின் வந்த குரவையின் வந்து ஈண்டும் - மேல்வரும் தீமை நீங்குதல் வாய்த்தல்பொருட்டு நிகழும் இக் குரவைக் கூத்தினுள் வந்து திரண்ட, ஆய மடமகளிர் - இடையர் குலத்து மங்கையர், எல்லீரும் கேட்டமின் - எல்லோரும் கேளுங்கள்! ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க - இடைக் குலப் பெண்கள் யாவரும் கேட்க: காய் கதிர்ச் செல்வனே! - சுடுகின்ற கதிரினை (கிரணங்களை) உடைய செல்வனே, பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீ அறிதி - பரந்த அலைகளையுடைய கடலை வேலியாக உடைய இவ்வுலகத்துத் தோன்றும் பொருள்கள் யாவற்றையும் நீ அறிவாய், ஆதலால் நீ அறிய, என் கணவன் கள்வனோ? - என் கணவன் கள்வனா? சொல் (என்று கண்ணகி கேட்க) ஒரு குரல் - ஓர் அசரீரி, கருங்கயல் கண் மாதராய் - கரிய கயல் போலும் கண்களையுடைய மாதே!, நின் கணவன் கள்வனோ அல்லன் - உன் கணவன் கள்வன் அல்லன், இவ்வூர் - அவனைக் கள்வன் என்ற இவ்வூரை, ஒள் எரி உண்ணும் - விளக்கம் பொருந்திய தீயானது பற்றி உண்ணும் என்று கூறிற்று.

பொழிப்புரை :-

தீமை நீங்கும் பொருட்டு எடுத்த குரவைக் கூத்தினுள் வந்து திரண்ட ஆயர் குல மகளிர் எல்லாரும் கேளுங்கள். “காய் கதிர்ச் செல்வனே! பரந்த அலைகளை உடைய கடலை வேலியாக உடைய இவ்வுலகில் நிகழ்வன (தோன்றும் பொருள்கள்) யாவற்றையும் நீ அறிவாய். ஆதலால் நீயே சொல். என் கணவன் கள்வனா என்று கண்ணகி கேட்க ஓர் அசரீரி, கரியகயல் போலும் கண்களையுடைய பெண்ணே! உன் கணவன் கள்வன் அல்லன்: அவனைக் கள்வன் என்ற இவ்வூரைத் தீ பற்றியுண்ணும்” என்று கூறிற்று.

விளக்கம் :-

கண்ணகி தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதை நிலை நாட்டச் சூரியனையே சான்று பகரவைத்துள்ளாள். கோவலன் மீது சாட்டப் பெற்ற குற்றத்தை உடைத் தெறியும் முயற்சி இது எனலாம். ஆயர் குலத்துப் பெண்களுக்கு அசரீரி வாயிலாக உணர்த்திய கண்ணகி தவறிழைத்த பாண்டியனுக்கும் உண்மை உணர்த்த அவன் அவை சென்றமையைப் பின்னர் காண்கிறோம். துன்ப மாலை கண்ணகியின் துன்பத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கேட்டமின் - கேண்மின் - கேளுங்கள். கேட்டை என்னும் வினை அசைச் சொல் ஈற்று வியங்கோள் விசுதி பெற்று கேட்க என்னும் பொருளைத் தந்தது. கேட்டமின் கேட்டைக்க என இரட்டித்தது யாவரும் கேட்டற் பொருட்டாம்.

பாய்தல் - பரத்தல். இவ்வூர் - கள்வனென்று கூறிய இவ்வூர் (மதுரை)

சிலப்பதிகாரத்தில் மூன்று என்னும் பிரிவு, மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

1. சிலம்பில் வலியுறுத்தப்படும் பொருள் மூன்று; அவை அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறம் கூற்றாகும். உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்; ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பன.
2. சிலம்பின் தலைமைப் பாத்திரங்கள் மூவர்; கோவலன், கண்ணகி, மாதவி.
3. சிலம்பில் முதன்மை கொள்ளும் சுவை மூன்று; இன்பச் சுவை, துன்பச் சுவை, வீரச் சுவை.
4. சிலம்பு குறிக்கும் வேந்தர் மூவர்; சோழன், பாண்டியன், சேரன்.
5. சிலம்பு நடைபெற்ற நாடுகள் மூன்று; சோழநாடு, பாண்டிய நாடு, சேரநாடு.
6. சிலம்புக் கதை நிகழ்ந்த இடங்கள் மூன்று; புகார், மதுரை, வஞ்சி.
7. சிலம்பின் பொருள் பிரிவு மூன்று; புகார்க் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம்.
8. சிலம்பில் அமைந்த தமிழ் மூன்று; இயல், இசை, நாடகம்.

4

தீருப்பருப்பதம்

சுந்தரர் தேவாரம்

சுந்தரர் : சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் இயற் பெயர் நம்பியாரூரர். இவரைத் தம்பிரான் தோழர், திருநாவலூரர், வன்றொண்டர், ஆளுடைய நம்பி, சிங்கடியப்பன், சேரமான் தோழர், வனப்பகையப்பன் எனப் பல பெயர்களால் அழைப்பர். நரசிங்க முனையர் என்ற மன்னனால் வளர்க்கப் பெற்றவர். இயற்கை அழகுகளை இனிய தமிழில், பாடுவோர் கசிந்துருகும் வகையில் தமது தேவாரப் பதிகங்களில் எடுத்தாண்டவர். சிவபெருமானால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட பெருமைக்குரியவர். இறைவனையே பித்தன் என அழைத்தவர். சுந்தரர் பாடிய தேவாரங்கள் யாவும் ஏழாந் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சிவனடியார்களின் வரலாறு கூறும் திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் பதிகத்தைப் பாடியவர். இப் பதிகமே நம்பியாண்டார் நம்பிபாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிக்கும் சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணத் (பெரியபுராணத்)திற்கும் மூலமாக - வித்தாக அமைந்தது.

சுந்தரரது தேவாரங்கள் இனிய சந்தமும் அரிய கருத்துக்களும் கொண்டவை. அவற்றை இசையோடு - பண்ணோடு

பாடும் போது அவற்றின் இனிமையும் சிறப்பும் நன்கு புலனாகும். திருப்பருப்பதம் என்னும் பதிகத்தில் அம்மலையின் இயற்கை அழகினை, தினைப்புளம் காக்கும் குறவர் குலப் பெண்களின் செயல்களை அழகுறச் சித்திரித்துள்ளார்.

திருப்பதிக வரலாறு : சுந்தரர் திருக்காளத்திமலையைத் தொழுது, அங்கிருக்கும் நாளில் திருப்பருப்பதத்தை நினைந்து அங்கு சென்று பணிந்தது போல மகிழ்ந்து பாடியது இத்திருப்பதிகமாகும். சிவபிரானது திருமலையாக விளங்கும் திருப்பருப்பதத்தைச் சிறப்பித்து நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. திருப்பருப்பதத்தை வடமொழியில் சீபர்ப்பதம் எனவும் அழைப்பர். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சேக்கிழார் ஆகியோரும் திருப்பருப்பதம் என்றே இம்மலையை அழைத்துள்ளனர்.

சுந்தரர் பாடிய இப்பதிகத்தில் சீபர்ப்பத மலை என்றே குறிப்பிட்டுள்ளாராயினும் அதனைத் தமிழ் வழக்குப்படி திருப்பருப்பதம் என்றே அழைத்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பதிகத்தில் திருப்பருப்பத மலையின் இயற்கை அழகுகளையும் அங்கு காணப்படும் குறவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், யானைகள், கிளிகள், பன்றிகள், மான்கள், மயில்கள், மரைகள் போன்றவற்றின் செயல்களையும் அழகிய தமிழில் சித்திரித்துள்ளார். இத் தமிழ்ப் பாமாலைபைப் பாட வல்லவர்கள் சிறிது காலம் செல்லும் அளவிலே உயர்ந்த விண்ணுலகத்தை ஆண்டு அங்கு இருப்பர் என நாயனார் இப்பதிகத்தின் இறுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இதன் பெருமையையும் அருமையையும் உணர்த்துவதாயுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. மானும் மரை இனமும் மயி லினமுங்கலந் தெங்கும்
தாமேமிக மேய்ந்து தடஞ் சுனைநீர்களைப் பருகிப்
பூமாமர முரிஞ்சிப் பொழி லூடே சென்று புக்குத்
தேமாம் பொழில் நீழற்றுமில் சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

மான்களின் கூட்டமும் மரைகளின் கூட்டமும் மயில்களின் கூட்டமும் எங்கும் பொருந்தித் தம் விருப்பப்படியே தமக்குரிய உணவுகளைத் தேடி உண்டு, பெரிய சுனைகளில் உள்ள நீரைப் பருகி, பூத்த பெரியமரங்களில் உராய்ந்து, அவற்றின் செறிவுடைய புகுந்து சென்று தேமா மரச் சோலையின் நிழலில் துயிலுகின்ற 'திருப்பருப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை (ஆகும்)

குறிப்பு :-

எங்கள் சிவபிரானது மலை என்பது சொல்லெச்சம். இஃது இத்திருப்பதிகத்தின் எல்லாத் திருப்பாடல்கட்கும் பொருந்தும். உரிஞ்சுதல், செறிவினால், குறிப்பின்றியும் நிகழ்வது என்க. சீர்ப்பதம் என்னும் மலையை சீசைலம் என்றும் அழைப்பர்.

அரும்பதப் பொருள் :-

உரிஞ்சி - உராய்ந்து, செறிவு - நெருக்கம் கூட்டம். மலை - பருவதம்.

2. மலைச் சாரலும் பொழிற்சாரலும் புறமே வரும் இனங்கள்
மலைப்பாற் கொணர்ந் திடித்தூட்டிட மலங்கித் தம்களிறை
அழைத்தோடியும் பிளி நீயவை அலமந்து வந்தெய்த்துத்
திகைத் தோடித்தம் பிடிதேடிடுஞ் சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

குறவர்கள் தங்கள் மலைப் பக்கங்களுக்கும் சோலைப் பக்கங்களுக்கும் அப்பாலுள்ள இடங்களினின்றும் வருகின்ற யானைகளைப் பிடித்துத் தங்கள் மலை யிடத்துக் கொண்டுவந்து, கட்டி வைத்து அவைகளைத் துன்புறுத்தி உணவை உண்பிக்க: அதனைக் கண்ட பெண் யானைகள் தமது ஆண் யானைகளும் அவர்களால் பிடிக்கப்படுமோ என மனங்கலங்கி அவைகளை அழைத்து ஓடவும், அதனை அறியாமல் அவ் ஆண் யானைகள் தம் பெண் யானைகள் அவர்களிடம் பிடிபட்டுவிட்டன என மருண்டு பிளிறுதலைச் செய்து, பல இடங்களில் திரிந்து அவைகளைக் காணாது இளைத்து வந்து, மீண்டும் செய்வதறியாது திகைத்து அவைகளைத் தேடி ஓடுகின்ற 'திருப்பருப்பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

குறிப்பு :-

திருப்பருப்பத மலைச்சாரலிலும், சோலையினிடத்தும் யானைகளைக் குறவர்கள் கொண்டுவந்து கட்டி வைத்து உணவூட்டினர். அதனைக் கண்ட பெண் யானைகள் மனங் கலங்கினவாம். அதனால் அவை ஆண் யானைகளை அழைத்த வண்ணம் ஓடினவாம். அவற்றின் செயலை அறியாத ஆண் யானைகள் தம் பெண் யானை (பிடி)களைத் தேடிப் பல இடங்களிலும் அலைந்தனவாம். இத்தகு சிறப்பு மிக்க மலையே எங்கள் சிவபிரானது திருப்பருப்பதமாகும் என்கிறார் சுந்தரர். இதன் மூலம் இம் மலையில் யானைகள் பல உள்ளன என்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஆண்யானை - களிறு. பெண் யானை - பிடி. சாரல் - பக்கம். மருளுதல் - மயங்குதல், வெருவுதல். மலங்குதல் - கலங்குதல். 'அழைத்தோடி' என்றதனை 'அழைத்தோட' என மாற்றுக. இனங்களாவன: யானை இனம் என்பது இடத்தால் விளங்கின. குறவர்கள் என்பது ஆற்றலால் கொள்ளக் கிடக்கின்றன.

3. மன்னிப் புனங் காவல் மட மொழியாள் புனங் காக்கக்
கன்னிக்கிளி வந்துகவைக் கோலிக்கதிர் கொய்ய
எண்ணக்கிளி மதியாதென எடுத்துக்கவ னெனாலிப்பத்
தென்னற் கிளி திரிந்தேறிய சீபர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

தினைப் புனத்தின் காவலை மேற்கொண்டுள்ள இளமைச் சொற்களை உடைய குறமகள் அங்கு தங்கி, அப்புனத்தைக் காத்திருக்கும் போது இளம் பெண் போலும் கிளிவந்து, விளைந்த தினைத் தாளில் உள்ள கதிர்களைக் கவர, அதனைக் கண்டு அவள், “இக்கிளி என்னை மதியாது போலும்” எனக் கோபித்து கவணை எடுத்து அதிற் கல்லை வைத்து ஓசை உண்டாக வீச, அவ்வழகிய நல்ல கிளி, தன் எண்ணம் மாறி வெளியேறுகின்ற ‘திருப்பருப்பதம்’ என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

குறிப்பு :-

மடமொழியாள் :- பெண்ணின் இளமைத் தன்மையை அவள் மொழி மேல் ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். தினைப் புனங்காக்கும் குறவர்குல இளம் பெண் தினைக்கதிர்களைக் கொய்யவரும் கிளிகளைத் துரத்துதற்கு கவணில் கல் வைத்து வீசும் செய்தியை இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. சிவபிரானது ‘திருப்பருப்பதம்’ தினைப் புனங்களைக் கொண்டுள்ளது என்ற உண்மையையும் இத்திருப்பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இத் திருப்பாடல் எதுகைச் சிறப்புக் கொண்டுள்ளது. மன்னிப்புனம், கன்னிக்கிளி, என்னைக் கிளி, தென்னற்கிளி என்பவை எதுகை பற்றியனவாகும். இதில் சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி வந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கோல் - தினையின் தாள்: தினைக் கதிர். கோலி - ‘தாளின் கண்’ உள்ளது எனப் பொருள்படும். தென் - அழகு. தென்னற்கிளி - அழகிய கிளி. கவை - தாள். கொய்தல் - பறித்தல், தெரிந்தெடுத்தல்.

4. மய்யார்தடங் கண்ணாள்மட மொழியாள்புனங் காக்கச்
செவ்வேதிரிந் தாயோவெனப் போகாவிட விளிந்து
கம்பாவிய கவணாண்மணி எறியஇரிந் தோடிச்
செவ்வாயன கிளிபாடிடுஞ் சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

மைபொருந்திய பெரிய கண்களை உடையவளும், இளமையான சொற்களை உடையவளும் ஆகிய குறமகள் தினைப் புனத்தைக் காத்தற் பொருட்டுப் பலவிடத்தும் ஓடித் திரிந்து 'ஆயோ' என்று சொல்லி அவ்விடம் வரும் கிளிகளைத் துரத்தவும் அவை போகாமையால் பெருந்துன்பம் கொண்டு கையிற் பொருந்திய கவணில் மணியாகிய கல்லை வைத்து வீச, சிவந்த வாயினையுடைய கிளி அஞ்சி ஓடி ஒலிக்கின்ற 'திருப்பருப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

குறிப்பு :-

தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்யும் குறமகள் "ஆயோ" என்று பாடியதற்கு எதிராகக் கிளிகள் தாழும் பாடினவாம். இதனால் அவை போகாமல் அவளுக்குக் கோபம் ஊட்டினவாம். அவற்றின் செயல் குறமகளுக்குப் பெரும் துன்பத்தை விளைத்தமையால் அவற்றைத் துரத்துதற்கு கவணில் மணியாகிய கல்லை வைத்து வீசினாள் என்றார். இரண்டாவது, நான்காவது அடிகளில் இன எதுகை வந்தது. மையார் எனவும் கை பாவிய எனவும் ஒதுதல் தவறாகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

பாடுதல் - ஒலித்தல். விளிதல் - இறத்தல், அழிதல், கழிதல், இங்கு பெருந்துன்பத்தைக் குறித்தது. தடங்கண் - பெரிய கண்கள். இரிந்து - அஞ்சி, பயந்து.

5. ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித்தன் பிடிசூழலில் திரியத் தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட அதற்குமிக இரங்கி மாணக்குற அடல் வேடர்கள் இலையாற்கலை கோலித் தேனைப்பிழிந் தினிதூட்டிடுஞ் சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

ஆண் யானைகளின் கூட்டம், தமது பெண் யானைகளின் கூட்டம் மலைச் சாரலில் பல இடங்களிலும் சென்று திரிதலினால் அவற்றைக் காணாது தேடிஓட, சென்ற இடங்களில் அப் பெண் யானைகளின் கூட்டமும் ஆண்யானைகளின் கூட்டத்தைக் காணாது, அதன் குரலோசையைக் கேட்டற் பொருட்டுச் செவி தாழ்த்து நிற்க, அந் நிலைக்கு மிக இரங்கி, வீரத்தை உடைய குறவர்களாகிய, வெற்றி பொருந்திய வேடர்கள், இலைகளால் கல்லை செய்து அவைகளில் தேனைப் பிழிந்து வார்த்து, அப் பெண் யானைக் கூட்டத்திற்கு இனிதாக ஊட்டுகின்ற 'திருப்பருப்பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

குறிப்பு :-

குறவர் என்பது சாதி குறித்தும், 'வேடர்' என்றது தொழில் குறித்தும் வந்தது. 'கலை' இடைக்குறை. கல்லை என்பது 'கலை' ஆயிற்று. கல்லை என்பதைத் தொன்னை என்றும் கூறுவர்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஆனைக்குலம் - ஆண்யானைகளின் கூட்டம். பிடி - பெண் யானை, அடல் - வலிமை. தானம் - இடம். அத்தானம் - அந்த இடம்.

6. மாற்றுக்களி றடைந்தாய் என்று மதவேழங்கை யெடுத்து மூற்றித்தழ லுமிழ்ந்தும் மதம் பொழிந்தும் முகஞ் சுழியத் தூற்றத்தரிக் கில்லேனென்று சொல்லிஅய லறியத் தேற்றிச் சென்று பிடி சூளறுஞ் சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

மதங் கொண்ட ஆண் யானை ஒன்று, தன் பெண் யானையை, 'நீ மற்றோர் ஆண் யானையைச் சார்ந்தது என்' என்று சொல்லிக் கையை உயரத்தூக்கி, சினம் கொண்டு. கண்களினின்றும் தீப்பொறியைச் சிதறி, மத நீரைப் பொழிந்து முகத்தைச் சுழிக்க, அதனைக் கண்ட பெண்யானை, "நீர் இவ்வாறு அடாப் பழி சொல்லித் தூற்றின் உயிர் தரிக்கலாற்றேன்" என்று அயலறியத் தனது தவறின்மையைச் சூளறுத்துக்காட்டி அவ் ஆண்யானையைத் தெளியப் பண்ணி அதனை அடைகின்ற 'திருப்பருப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபெருமானது மலை.

குறிப்பு :-

தவறிலதாகிய தனது பிடியைத் தவறுடையதாக நினைத்து வெகுண்டது மதமயக்கத்தால் என்பார் "மதவேழம்" என்று அருளினார். கையை உயர்த்தியது அடித்தற்கு எனினும் அடியாது பொறுத்து நின்று கேட்டது என்றார். "தேற்றிச் சென்று சூளறும்" என்றதனை, 'சூளறுத்துத் தேற்றிச் செல்லும்' என மாற்றியுரைக்க.

அரும்பதப் பொருள் :-

தழல் - நெருப்பு. மூற்றி - சினம் மிகுந்து. வேழம் - ஆண்யானை. தூற்றத் தரிக்கில்லேன் - பழிசொல்லித் தூற்றின் உயிர் தரிக்கலாற்றேன், சூளுறவு - ஆணையிடுகை, சபதம்.

பண் : நட் ட பாடை

பாடல் எண் : 808

7. அப்போதுவந் துண்டீர்களுக் கழையாது முன்னிருந்தேன் எப்போதும் வந்துண்டால் எமை எமர்கள் சுழி யாரோ இப்போதுமக் கிதுவே தொழில் என்றோடி அக் கிளியைச் செப்பேந்திள முலையாள் எறி சீபர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்கின்ற, கிண்ணம் போலும் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற இளமையான தனங்களையுடைய குறமகள், திணையை உண்ணவந்த கிளிகளைப் பார்த்து, "முன்னே வந்து

தினைகளை உண்ட உங்களுக்கு இரங்கி, உங்களை அதட்டாது அப்போது வாளா இருந்தேன், ஆயினும், நீவிர் இடையறாது வந்து திணையை உண்டால் எங்களை, எங்கள் உறவினர் வெகுள மாட்டார்களோ? ஆதலின் இப்போது உமக்குச் செய்யத் தக்க செயல் இதுதான்” என்று சொல்லி அவற்றை நோக்கிக் கவணால் கல் எறிகின்ற “திருப்பருப்பதம்” என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபெருமானது மலை.

குறிப்பு :-

கிளிகள் எப்போதும் வந்து தினைக் கதிர்களை உண்பதால் சினமுற்ற குறமகள் அவற்றைக் கவண் எறிந்து துரத்தினாள்.

அக்கிளி - அத்தன்மையுடைய கிளி எனப் பொருள் தந்தது. தன்மை - எப்போதும் வந்து உண்ணுதல்.

அரும்பதப் பொருள் :-

தனங்கள் - மார்க்கங்கள், கொங்கைகள். அழையாது - அதட்டாது: அழைத்தல் - கூப்பிடுதல். எமர்கள் - எம்மவர்கள், குடும்பத்தார், சுற்றத்தார். சுழியாரோ - கோபிக்க மாட்டார்களோ?

பண் : நட்ட பாடை

பாடல் எண் : 809

8. திரியும்புரம் நீறாக்கிய செல்வன்றன் கழலை
 அரிய திரு மாலோடயன் தானும் அவரறியார்
 கரியின் இன மோடும் பிடி தேனுண்டவை களித்துத்
 திரிந்தவை திகழ்வாற் பொலி சீபர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

ஆண் யானைகளின் கூட்டத்தோடும் பெண் யானைகளின் கூட்டம் தேனை உண்டு, பின், அவ்விரு கூட்டங்களும் மகிழ்ந்து உலாவுகின்ற, அழகு விளங்குதலால் பொலி வெய்திய திருப்பருபத மலையில், வானத்தில் திரிகின்ற முப்புரங்களை நீறாகச் செய்த (எரித்துச் சாம்பராக்கிய) செல்வனாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை, ஏனையோர்க்கு அரிய திருமாலும், பிரமனும் ஆகிய அவர்தாமும் காண மாட்டார்.

குறிப்பு :-

அரி, அயன் தானும் காண மாட்டாத திருவடிகளை உடைய சிவபெருமான் என்றார். அரியும் அயனும் இறைவன் திருவடிகளைக் காணாமலுக்குக் காரணம் அம்மலையது சிறப்பால் சிவகணத்தவர் பலரும் அவரை நெருங்கி நின்றலாகும்.

சிவபெருமான் முப்புரங்களையும் நிறுபட எரித்தவர். இதனைத் திரிபுர தகனம் என்பர்.

திரிபுரதகனம் : தாரகாட்சகன், கமலாட்சகன், வித்தியன் மாலி என்னும் மூன்று அகரர்களும் பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்னும் மூன்று உலோகங்களாலான மூன்று கோட்டைகளை அமைத்து மூவுலகங்களிலும் ஆட்சி செலுத்தினர். தாம் பெற்ற தவ வலிமையால் செருக்குற்று அவர்கள் சிவ நெறியினின்றும் நீங்கித் தேவர்களுக்குப் பல கொடுமைகளைச் செய்தனர். தமது உலோகக் கோட்டைகளில் பறந்து சென்று எல்லா உயிரினங்களையும் துன்புறுத்தினர். இவர்களது கொடுமைகளைப் பொறுக்க முடியாத தேவர்கள் தம்மைக் காக்குமாறு சிவபெருமானை வேண்டினர். தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் முப்புரங்களையும் தம் புன்சிரிப்பினாலே அழித்தார். முப்புரங்களையும் அழித்தமையால் சிவபெருமான் திரிபுராந்தகர் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றார். இதனையே சுந்தரர் இப்பாடலில் திரிபுரம் நிறாக்கிய செல்வன் சிவபெருமான் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கழல் - பாதம். அயன் - பிரமன். கரி - யானை. இங்கு ஆண்யானையைக் குறித்தது. பிடி - பெண்யானை. களித்தல் - மகிழ்தல், ஆனந்த மடைதல். திகழ்தல் - விளங்குதல், திரிபுரம் - முப்புரம்.

பண் : நட்பு பாடை

பாடல் எண் : 810

9. ஏனைத்திரள் கிளைக்களரி போலமணி சிதற
ஏனல்லவை மலைச்சாரலிற் திரியுங்கர டீயும்
மானும் மரை இனமும் மயில் மற்றும்பல எல்லாம்
தேனுண்பொழில் சோலைமிகு சீர்ப்பத மலையே.

பொருள் :-

மலைச்சாரலில் பன்றியின் கூட்டம் நிலத்தை உழு, அவ்விடத்தினின்றும் நெருப்புப் போல மாணிக்கங்கள் வெளிப்பட அவற்றைக் கண்டு தினைக் கூட்டத்தையுடைய மலைச் சாரலை

விட்டு ஓடிய கரடியும், மாணும், மரைக் கூட்டமும் மயிலும் மற்றும் பலவும் ஆகிய எல்லாம் பின்பு தேனை உண்டு களிக்கின்ற பூஞ்சோலைகளும் பிறசோலைகளும் மிகுந்திருக்கின்ற “திருப்பருப்பதம்” என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

குறிப்பு :-

பன்றிகள் நிலத்தைக் கிளறினதால் வெளிப்பட்ட மணியைத் தீயென்று அஞ்சித் திணையை உண்ணாது நீங்கியன பலவும் பின்னர் தேனை உண்டு களித்தன என்றார். பன்றிகளுக்கு அது இயலாது நின்றனவாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஏனம் - பன்றி. ஏனல் - திணை, கருந்திணை. இரியும் - பயந்து ஓடும். இரிதல் - அச்சத்தால் நிலைகெடுதல், விரைந்து செய்கை.

பண் : நட்ட பாடை

பாடல் எண் : 811

10. நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயல் நாவல வூரன்
செல்லலுற அரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லல் அவை தீரச் சொன தமிழ் மாலைகள் வல்லார்
ஓல்லை செல வுயர் வானகம் ஆண்டங்கிருப் பாரே.

பொருள் :-

துன்பம் உறுதல் இல்லாத சிவபெருமானது திருப்பருப்பத மலையை, நல்லவர் பலர் வாழ்வதும், வயல்களை உடையதுமான திருநாவலூரில் தோன்றிய நம்பியாரூரன், யாவரது துன்பமும் தீருமாறு பாடிய இத் தமிழ்ப் பாமாலைகளைப் பாடவல்லவர்கள், சிறிது காலம் செல்லும் அளவிலே உயர்ந்த விண்ணுலகத்தை ஆண்டு அங்கு இருப்பர்.

குறிப்பு :-

இப் பதிகத்தைப் பாடுவதன் பயனை இப்பாடலின் இறுதியில் தெரிவித்தார். சிவபெருமான் இன்பமே வடிவ மானவன் என்பதனை, “செல்லல் உற அரிய” என்று அருளினார். தமது இயற் பெயரையும் பிறந்த ஊரையும் இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

உயர் வானகம் - சிவலோகம். அல்லல் - துன்பம். ஓல்லை - வேகமாக, ஓல்லையில் - விரைவில்.

5

பெரியாழ்வார் திருமொழி

வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவராக விளங்கிய பெரியாழ்வார் பாடிய பாசுரங்கள் ஆக்கியோரான அவரது பெயரையே கொண்டு 'பெரியாழ்வார் திரு மொழி' என அழைக்கப்படுகிறது 'திருமொழி' என்பதற்கு வேதம் எனப் பொருள் கூறுவர். திருமொழியாய் நின்றவனையே ஆழ்வார் தம் நூலுக்குப் பொருளாகக் கொண்டமையின் அவர் நூலும் 'திருமொழி' எனச் சிறப்புப் பெற்றது.

நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் வைணவ ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களின் தொகுப்பாகும். இதில் பெரியாழ்வார் திருமொழியில் 10 அல்லது 11 பாசுரங்கள் கொண்ட 43 பதிகங்கள் உள்ளன. பதிகம் ஒவ்வொன்றும் வைணவ மரபுப்படி திருமொழி எனப் பெயர் பெறும். பத்துத் திருமொழிகள் கொண்ட ஒரு தொகுதி பத்து எனக் குறிக்கப் பெறும். இதன்படி பெரியாழ்வார் திருமொழியில் உள்ள பத்துகள் ஐந்தாகும். ஐந்தாம் பத்து நிறைவு பெறவில்லை. நான்கு திருமொழிகளுடன் முடிவடைகின்றது. இவ்வைந்து பத்துகளிலும் உள்ள பாசுரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 461 ஆகும்.

“வெண்ணெயளைந்த.....” எனத் தொடங்கும் பாசரம் இரண்டாம் பத்தில், நீராட்டல் என்னும் தலைப்பின் கீழ் அமைந்துள்ளது. கண்ணனை நீராட வரும்படி அ(ய)சோதை அழைக்கும் பாவனையில் இப்பாசரம் பாடப் பெற்றுள்ளது. இதில் கண்ணபிரானின் குறும்புச் செயல்களையும் அவன் விளைத்த அற்புதங்களையும் அவனது பெருமைகளையும் அசோதை கூறும் வகையில் பெரியாழ்வார் பாடியுள்ளார். கண்ணனின் வளர்ப்புத்தாயான அசோதையாகவே ஆழ்வார் தம்மைப் பாவித்துக் கொண்டு பேசுகின்றார். அவரது அருமையான பாசரங்களின் சிறப்பினைப் பொருள் உணர்ந்து பாடி மகிழ்வோமாக

வெண் ணெயளைந்த.....

நீராட்டல்.

பாசரம் : 152

நீராடவாராய்.

வெண்ணெய் அளைந்த குணங்கும்
 விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
 திண்ணென இவ்விரா வுன்னைத்
 தேய்த்துக் கிடக்க நான் ஒட்டேன்
 எண்ணெய் புளிப் பழம் கொண்டிங்கு
 எத்தனை போதுமிருந்தேன்
 நண்ணல் அரிய பிரானே!
 நாரணா! நீராட வாராய்.

01

பொருள் :-

வெண்ணெயைக் கையால் அளைந்த கொச்சை நாற்றமும் விளையாடிய புழுதியும் கொண்ட இவ்வுடம்புடன் இன்று இரவு முழுவதும் நீ மனவுறுதியுடன் தரைதேய்த்துக் கிடக்க நான் உடன்

படமாட்டேன். எண்ணெயும், நீ பெரிதும் விரும்பும் புளிப்பழமும் கொண்டு இங்கு நான் எவ்வளவு நேரமாக உனக்காகக் காத்திருந்தேன்: அடைதற்கரிய பிரானே! நாரணா! நீ நீராட வருவாயாக.

குறிப்பு :-

வெண்ணெய் அளைந்த கொச்சை நாற்றத்துடனும், வீதியில் விளையாடிய புழுதியுடனும் கண்ணன் வீடு திரும்புகிறான். அவனது உடலைப்பார்த்து அசோதை மிக்க வருத்த முறுகிறான். அவனுக்கு எண்ணெய் தேய்த்து நீராட்டவும் அவன் பெரிதும் விரும்பும் புளிப்பழத்தைக் கொடுப்பதற்காகவும் அவனைத் தன்னருகே அழைப்பதாக இப்பாசரம் அமைந்துள்ளது. கண்ணன் நாராயணனின் அவதாரமாகையால் அவனை நாரணா என்று அழைத்தார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

குணுங்கு - கொச்சை நாற்றம், ஓட்டேன் - உடன்பட மாட்டேன், திண்மை - உறுதி, வலிமை, நண்ணல் - கிட்டுதல், நெருங்குதல், பிரான் - கடவுள், தலைவன்.

பாசரம் : 153

ஓடாதே வாராய்.

கன்றுகள் ஓடச் செவியில்
கட்டெறும்பு பிடித் திட்டால்
தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய்
திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்
நீ பிறந் ததிரு வோணம்
இன்று நீ நீராட வேண்டும்
எம்பிரான் ஓடாதே வாராய்.

பொருள் :-

கன்றுகள் ஓடிச் செல்லும் வேளைகளில் அவற்றின் காதுகளுக்குள் கட்டெறும்புகளைப் பிடித்துப் போடுவாய்; அதனால் அவை இனம்பிரிந்து சிதறி ஓடும். வெண்ணெய் திரட்டி உண்ணும் கண்ணா! நின்ற ஏழு ஆச்சாமரங்களை ஒரு சேரச் சாய்த்தவனே! இன்று நீ பிறந்த திருவோண நட்சத்திரம். ஆதலால் நீ நீராட வேண்டும். எம்பிரானே! ஓடவேண்டாம்; நீராட வருவாயாக!

குறிப்பு :-

கண்ணின் குறும்புச் செயல்களை முதல் இரண்டு வரிகளிலும் குறிப்பிட்ட ஆழ்வார் அவனது திறமையினை அடுத்து வரும் வரியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏழு ஆச்சாமரங்களை ஒரேயடியாகச் சாய்த்த பெருமை கிருஷ்ணனின் அவதாரமான இராமனுக்கு உண்டு. அந்தப் பெருமையினைக் கண்ணன் மேல் ஏற்றிக் கூறினார் என்க. அது மட்டுமன்று அவனது பிறந்த நட்சத்திரம் திருவோணம். அந் நன்னாளில் நீராட வேண்டியது அவசியம். ஆதலால் ஓடாதே! நீராட வாராய் என்று அசோதை அழைப்பதாகப் பெரியாழ்வார் கூறுகின்றார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

தென்னிறுதல் - சிதறுதல், இனம் பிரிதல். மராமரம் - ஆச்சாமரம். சாய்த்தல் - சாயச் செய்தல், முறித்தல். திருவோணம் - 27 நட்சத்திரங்களில் ஒன்று.

பாகரம் : 154

திருமஞ்சனம் ஆட நீவாராய்!

பேய்ச்சி முலையுண்ணக் கண்டு

பின்னையும் நில்லாதென் நெஞ்சம்

ஆய்ச்சியர் எல்லாருங் கூடி

அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்

காய்ச்சின நீரோடு நெல்லி

கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்

வாய்த்த புகழ்மணி வண்ணா!

மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

03

பொருள் :-

பேயாகிய பூதனையின் முலையில் நீ வாய் வைத்துப் பால் பருகுவதைக் கண்டபின்னர், என் மனம் பொறுக்காது துடிதுடித்தது. ஆயர்குல மகளிர் யாவரும் கூடி அழைத்ததால். நான் உனக்குப் பால் ஊட்டினேன். நெல்லியோடு காய்ச்சின நீர் (வெந்நீர்) கடாரத்தில் நிறைத்து வைத்துள்ளேன். புகழ்வாய்ந்த மணிவண்ணே! திருமஞ்சன நீராட நீ வருவாயாக.

குறிப்பு :-

நீ பூதனையின் முலையில் வாய் வைத்துப் பாலருந்துவதைக் கண்ட பின்னர் என் மனம் பட்ட வேதனை சொல்லுந்தரமன்று. துடியாய்த் துடித்தது என் உள்ளம். ஆய்ச்சியர்கள் எல்லோரும் கூடி அழைத்ததால் நான் உனக்குப் பால் ஊட்டினேன். இப்பொழுது நெல்லியோடு, வெந்நீர் கடாரத்தில் நிறைத்து வைத்திருக்கிறேன். மணிவண்ணா! தாமதம் செய்யாதே, நீராட நீ வருவாயாக என்று அசோதை அழைக்கும் செய்தியினை இப்பாசரம் விளக்குகிறது. ஹம்சனின் ஏவலால் கண்ணனை அழிக்க அனுப்பப்பட்டவள் பூதனை என்னும் அரக்கியாவாள். அவளிடமிருந்து அசோதை கண்ணனைக் காத்தமை இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஆய்ச்சியர் - இடையர் குலப் பெண்கள். காய்ச்சின நீர் - வெந்நீர். பூரித்து - நிறைத்து, கடாரம் - பிடியோடு கூடிய பெரும்பாத்திரம். பூதனை - தனது நஞ்சுப் பாலூட்டிக் கண்ணனைக் கொல்லவந்த ஓர் அரக்கி.

அழகனே! நீராட வாராய்.

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த
 கடிய சகடம் உதைத்து,
 வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச
 வாய்முலை வைத்த பிரானே!
 மஞ்சளும் செங்கழு நீரின்
 வாசிகை யும்நாறு சாந்தும்
 அஞ்சன மும்கொண்டு வைத்தேன்
 அழகனே! நீராட வாராய்.

04

பொருள் :-

ஹம்சனின் மாயச்சூழ்ச்சியால் தோன்றி விரைந்து வந்த சகடாசுரனை உதைத்து வதம் செய்தவனே! கபடத்தன்மை மிக்க பேய் மகளை (பூதனையை) மாய்ப்பதற்காக அவள் முலையில் வாய் வைத்துப் பாலுண்ட எம் பெருமானே! மஞ்சளும், செங்கழு நீர் மாலையும், நறுமணம் வீசும் சந்தனமும் கண்ணுக்கிடும்மையும் (அஞ்சனமும்) கொண்டு வந்து வைத்துள்ளேன். அழகுமிகும் கண்ணா! நீராட வருவாயாக.

குறிப்பு :-

கண்ணனை அழித்திடக் ஹம்சன் செய்த சூழ்ச்சிகளை இப்பாசுரம் நினைவூட்டுகிறது. சகடாசுரன் என்னும் அசுரனையும், பூதனை என்னும் அரக்கியையும் அவன் ஏவினான் என்னும் செய்தியை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. தொட்டிலில் கண்ணன் தூங்கும் போது அவனை மாய்த்திட வந்தவன் சகடாசுரன். கண்ணன் அவனை உதைத்துக் கொன்றான். பூதனை கண்ணனுக்கு நச்சுப் பாலூட்டி மயக்கமுயன்றாள். கண்ணன் அவள் முலை வழியாகப் பாலுண்டு அவளை மாய்த்தான் இப்பாசுரத்தின் முதல் இரு வரிகளும் கண்ணன் செய்த வீரச்

செயல்களைக் குறித்தன. மூன்றாவது வரியில் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதற்கு அசோதை கொண்டு வந்து வைத்திருப்பனவற்றைக் குறித்தது. இறுதிவரி கண்ணனைப் புகழ்ந்து அவனை நீராடவாராய் என அழைக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

சகடம் - சகடாசுரன். பூதனை - கண்ணனுக்கு நச்சுப் பாலூட்டி அவனை மயக்க முற்பட்டவள். துஞ்ச - இறக்க. அஞ்சனம் - கண்ணுக்கு இடும் மை. வாசிகை - மாலை. (தலையில் சூடும் மாலையைக் குறித்தது) புணர்ப்பு - மாயம், சூழ்ச்சி, விரைவினில்.

பாசுரம் : 156

சொப்பட நீராட வேண்டும்.

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி

அக்காரம் பாலிற் கலந்து

சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன்

தின்னல் உறுதியேல்: நம்பீ;

செப்பிள மென்முலை யார்கள்

சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர்,

சொப்பட நீராட வேண்டும்

சோத்தம், பிரான் இங்கேவாராய்.

05

பொருள் :-

பாலிற் சருக்கரை கலந்து காய்ச்சி, அப்பம் முதலான பலகார வகைகள் பலவற்றை உணக்காகச் செய்து வைத்துள்ளேன். கண்ணா! நீ அவற்றை உண்பதற்கு உறுதியாக வரவேண்டும். நீ வராவிடில் செப்புப் போன்ற, மென்மையான தனங்களையுடைய ஆய்ச்சியர்கள் புறம்பேசி (பழிச் சொல் பேசி)ச் சிரிப்பார்கள். ஆதலால் நீ நன்றாக நீராட வேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்: எம்பிரானே! நீராட நீ இங்கே வருவாயாக.

குறிப்பு :-

கண்ணனுக்கு உகந்த பலகார வகைகளைச் சுட்டு வைத்து விட்டுக் அவனை நீராட வரும்படி அழைக்கும் பாவனையில் இப்பாசரம் அமைந்துள்ளது. கண்ணனுக்காகப் பாலில் சருக்கரை கலந்து அப்பம் சுட்டு வைத்திருக்கிறாளாம் அசோதை. அவனுக்கு இனிமையான பட்சணங்களை ஊட்டுவதில் இன்பம் காண்பவள் ஆதலால் முதலில் தான் சுட்டுவைத்திருக்கும் பட்சணத்தை நினைவூட்டினாள். நீ இவற்றை உண்ணா விட்டால் ஆய்ச்சியர் குல இளம் பெண்கள் புறத்தே இழிச் சொல் பேசிச் சிரிப்பார்கள். அவர்களது கேலிப் பேச்சுக்களுக்கு இடம் கொடுக்காதே. எம்பிரானே! நீ நீராட இங்கே வருவாயாக என்று அழைக்கிறாள் அசோதை. இதன் மூலம் கண்ணன் மீது அவள் கொண்டுள்ள பாசம் பளிச்சிடுகிறது. அவனை வணங்கி, வரும்படி அழைப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது. நாராயணனே கண்ணனாக வந்துள்ளான். அவனை வணங்குதல் வேண்டும் என்னும் கருத்தும் இங்கு புலப்படுகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

அக்காரம் - சர்க்கரை. நம்பி - சிறந்த ஆடவன். சோத்தம் - இழிந்தோர் செய்யும் வணக்கம். பிரான் - தலைவன்.

பாசரம் : 157

கடல் வண்ண நம்பீ! நீராட வாராய்.

எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி
இளம்பிள்ளை கிள்ளி எழுப்பி,
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்
கழகண்டு செய்யும் பிரானே!
உண்ணக் கணிகள் தருவேன்
ஒலிகடல் ஒதநீர் போலே
வண்ணம் அழகிய நம்பீ!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய்.

06

பொருள் :-

எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டிவிட்டும் தூங்குகின்ற குழந்தையைக் கிள்ளிவிட்டு எழுப்பியும், கண்ணைப் புரட்டி விழித்தும் குறும்பு (தீம்பு) செய்யும் கண்ணா எம் பிரானே! நீ உண்பதற்குப் பழங்கள் தருவேன். ஒலிக்கின்ற கடல் நீர்ப் பெருக்குப் போன்ற அழகிய நீல நிறம் கொண்ட நம்பீ! திருமஞ்சன நீராட நீ வருவாயாக.

குறிப்பு :-

இப்பாசுரத்தின் முதல் இருவரிகளிலும் கண்ணன் செய்யும் குறும்புச் செயல்கள் கூறப்பட்டன. தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையான கண்ணன் எண்ணெய்க்குடத்தை உருட்டிவிட்டும், தூங்குகின்ற குழந்தையைக் கிள்ளிவிட்டு எழுப்பியும், தனது கண்களைப் புரட்டி விழித்துக் காட்டியும் குறும்பு (தீம்பு) பலசெய்கிறான். இவை அவனது குறும்புச் செயல்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. கண்ணனின் மேனியழகைக் கடல் நீர் வண்ணமாகக் காட்டுகின்றார் ஆழ்வார். நீல வண்ணம் கொண்ட கண்ணனை நீராட வரும்படி செய்தற்காக அவனுக்கு உண்பதற்குப் பல பழங்கள் தருவதாகக் கூறுகிறாள் அசோதை. ஆடவரிற்ப் சிறந்தவனாகவும் கடவுளாகக் கருதியும் நம்பீ என்று அழைத்தார். கடல் வண்ணன் என்பது கண்ணனைக் குறிக்கும் பெயராகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கழகண்டு - தீம்பு, குறும்பு. ஓதம் - கடல் நுரை, வெள்ளம்.
ஒலி - ஓசை.

பாசுரம் : 158

மறந்தும் உரையாட மாட்டேன்.

கறந்தநற் பாலும் தமிழும்
கடைந்துறி மேல்வைத்த வெண்ணெய்
பிறந்தது வேமுத லாகப்
பெற்றறி யேன் எம்பிரானே!
சிறந்தநற் றாய்அலர் தூற்றும்
என்பத னால்பிறர் முன்னே
மறந்தும் உரையாட மாட்டேன்
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய்.

பொருள் :-

கறந்த நல்ல பாலையும், தயிரையும், கடைந்தெடுத்து உறி பின் மேல்வைத்த வெண்ணெயைப் பிறந்தது முதலாக நானறியாமல் நீ அருந்தி விடுவதால் நான் பெற்றது ஏதும் இல்லை: எம்பிரானே! சிறந்த நற்குணங்கள் மிக்க உண்ணைப் பெற்ற தாய் என்னைத் தூற்றுவாள் என்பதால் உன்செயல்கள் பற்றி நான் பிறர்முன்னே மறந்தும் கூட உரையாட மாட்டேன். திருமஞ்சன நீராட நீ வருவாயாக.

குறிப்பு :-

பாலும் தயிரும் கடைந்து எடுத்த வெண்ணெய் உண்டு விளையாடும் கண்ணனின் செயல் பற்றி இப்பாசுரம் கூறுகிறது. உறிமேல் அசோதை வைக்கும் வெண்ணெய்யைக் கண்ணன் திருட்டுத்தனமாக எடுத்து உண்டு குறும்பு செய்வானாம். அவனுடைய இச்செயலை அசோதை அறிந்திருந்தும் அதுபற்றி அவள் எதுவுமே பேசுவதில்லையாம். கண்ணனைப் பெற்ற நற்றாய் என்னைத் தூற்றுவாள் ஆதலினால் உனது செயல் பற்றி நான் மறந்தும் கூடப் பிறர் முன்னே உரையாடமாட்டேன். நீ திருமஞ்சன நீராட வருவாயாக எனக் கண்ணனை அசோதை அழைக்கின்றாள்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அலர் - பலர் அறிந்து கூறும் புறங்கூற்று. நற்றாய் - தேவகி. உறி - பண்டங்கள் வைத்தற்குத் தொங்க விடும் உறி. அலர் தூற்றுதல் - பழிச் சொல் கூறிப் பிறர் தூற்றுதல்.

பாசுரம் : 159

நாரணா! ஓடாதே வாராய்.

கன்றினை வாலோலை கட்டிக்
கனிக ஞதிர எறிந்து
பின் தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப்
பிடித்துக்கொண் டாட்டினாய் போலும்
நின் திறத்தேன் அல்லேன், நம்பீ!
நீபிறந் ததிரு நன்னாள்
நன்று நீ நீராட வேண்டும்;
நாரணா! ஓடாதே வாராய்.

பொருள் :-

பசுக்கன்றினது வாலில் ஓலையைக் கட்டி விட்டும், பழங்கள் உதிர்ந்து விழும்படி கல்லால் எறிந்தும், மலைப் பாம்பு உருக்கொண்டு வந்த பகாசுரன் என்னும் அரக்கனைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிப் பிடித்து ஆட்டிக் கொன்றமை போலும் திறமை என்னிடம் இல்லை. ஆடவருள் சிறந்தவனே! நாராயணா! இன்று உனது பிறந்த நாளாகும். ஆதலால் ஓடாதே நன்கு நீராட வருவாயாக.

குறிப்பு :-

கண்ணனது குறும்புச் செயல்களை முதலிற் கூறிய அசோதை அவனது பிறந்த நாளை நினைவூட்டுகிறாள். அவனது திறமைகளைப் புலப்படுத்தியதோடு, பிறந்த நாளில் நீராட வேண்டியது அவசியமெனவும் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். கண்ணன் ஓடி விளையாடுவன் ஆதலால் ஓடாதே வாராய் என அழைக்கின்றாள். பசுக்கன்றினது வாலில் ஓலையைக் கட்டிவிட்டு அதனைத் துரத்தி விளையாடுவதும் பழங்கள் உதிர்ந்து விழும்படி கல்லால் எறிவதும், மலைப் பாம்பு உருக் கொண்டு வந்த பகாசுரனைத் துரத்திச் சென்று பிடித்து ஆட்டிக் கொன்றமையும் கண்ணனது செயல்களாக இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். திறமை மிக்க ஆடவனான கண்ணனை - நாராயணனை நீராட வருமாறு அழைக்கும் அழைப்பாக இப்பாசுரம் அமைந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கனிகள் - பழங்கள். உதிர்தல் - கீழ்விழுதல். திறவோன் - வல்லமையுடையோன்.

பாசுரம் : 160

மாணிக்கமே! மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய்.

பூணித் தொழுவினில் புக்குப்
புழுதி யளைந்தபொன் மேனி
காணப் பெரிதும் உகப்பன்
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்
நாண்இத் தனையும் இலாதாய்
நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும்
மாணிக்கமே! என்மணியே!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய்

பொருள் :-

மாட்டுத் தொழுவத்தில் புகுந்து கைகளால் புழுதி அளைந்ததால் உன் பொன் போன்ற மேனி புழுதிபடியக் கண்டு நான் பெரிதும் மகிழ்வேன். ஆனாலும் உன்னைப் பார்த்தவர்கள் பழிப்பார்கள். அதைப் பற்றிச் சிறிதும் வெட்கம் இல்லாதவனே, நப்பின்னை இந்தக் கோலத்தில் உன்னைக் கண்டால் சிரிப்பாள். ஆதலால் என் மாணிக்கமே, மணியே! நீராட நீ வருவாயாக.

குறிப்பு :-

கண்ணன் மாட்டுத் தொழுவத்தில் புகுந்து விளையாடுதலால் அவனது பொன் போன்ற மேனி புழுதி படிந்து விடுகிறதாம். இப்புழுதி படிந்த மேனியைக் கண்டு அசோதை பெரிதும் மகிழ்கிறாள். ஆனால் பிறர் பார்த்தால் கேலி பேசுவார்களே என்று வருந்துகிறாள். பிறர் பழிப்பதைப் பற்றிச் சிறிதும் வெட்கம் கொள்ளாதவனே, நம்பின்னை இக் கோலத்தில் உன்னைக் கண்டாற் சிரிப்பாள். ஆதலால் என் மாணிக்கமே! மணியே! நீராட வாராய் என்று அழைக்கின்றாள். கண்ணனின் மற்றொரு குறும்புச் செயல் இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. இடையர் சேரியில் வாழ்ந்தவன் ஆகையால் மாட்டுத் தொழுவத்தில் புகுந்து விளையாடுதலால் அவன் பொன்மேனி புழுதிபடிந்த மேனியாயிற்று என்றார். அத்தகைய மேனியைக் கண்டு அசோதை மகிழ்வாளாம். ஆனால் பிறர் பார்த்தால் பழிப்பார்களே என்ற கவலையும் அவளுக்கு உண்டாகிறதாம். பிறர் மட்டுமல்ல அவனது அன்புக்குரிய நப்பின்னை கண்டாலும் சிரிப்பாளே என்று கூறுகிறாள். இவ்வாறு கூறிக் கண்ணனை நீராட வருமாறு அழைக்கின்றாள் அசோதை.

அரும்பதப் பொருள் :-

பூணி - ஆனிமம். புக்கு - புகுந்து. பூணித் தொழுவில் - மாட்டுத் தொழுவத்தில். உகத்தல் - மகிழ்தல், விரும்புதல். நாணுதல் - வெட்கமடைதல். நப்பின்னை - கண்ணன் தேவியருள் ஒருத்தி.

தீவினை யாதும் இலர்.

கார்மலி மேனி நிறத்துக்
 கண்ண பிராணை யுகந்து
 வார்மலி கொங்கை யசோதை
 மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை
 பார்மலி தொல்புது வைக்கோன்
 பட்டர் பிரான் சொன்ன பாடல்
 சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார்
 தீவினை யாதும் இலரே.

10

பொருள் :-

கருமேகம் போன்ற மேனியழகைக் கொண்ட கண்ண பிராணை, கச்சணிந்த தனங்களையுடையவளான அ(ய)சோதை மகிழ்ந்து, திருமஞ்சன நீராட்டிய விதத்தை, பரந்த, உலகில் உள்ளாருக்கு, தொன்மையான சிறப்பு மிகுந்த புதுவைக் கோணான பட்டர் பிரான் (பெரியாழ்வார்) சொன்ன சிறப்பு மிக்க இத்திருப்பாசரமான செந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடவல்லவர்கள் தீவினை எதுவும் அணுகாதிருப்பர்.

குறிப்பு :-

பட்டர் பிரான் பாடிய இப்பத்தைத் தினமும் ஓதுவார்க்குத் தீவினை எதுவும் அணுகாது என்பதை இப்பாசரம் உணர்த்துகிறது. பாசரத்தை ஓதுவார் அடையும் பயன் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கார் - மேகம். கார்மலி - கருமை மிகுந்த. உகந்து - விரும்பி. வார் - மார்புக் கச்சு, ஆறு - வழி, உபாயம். பார் - உலகம். மலிபார் - பரந்த உலகம். பட்டர் பிரான் - பெரியாழ்வார். சீர்மலி - சிறப்பு மிகுந்த.

6

தேம்பாவணி

இயேசு பெருமானின் தந்தையாகிய யோசேப்பு என்னும் சூசையப்பரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப் பெற்றது தேம்பாவணி என்னும் காப்பியமாகும். இதனைப் படைத்தவர் வீரமாமுனிவர் எனத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அழைக்கப்பெறும் கொன்ஸ்டான்சியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி ஆவார். இவர் இத்தாலி நாட்டில் பிறந்து (8.11.1680) தமிழகம் வந்து மதுரையில் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றியவர். கிறிஸ்தவத் துறவியான இவர் சிறந்த சமய போதகர்; பன் மொழிப் புலவர்; வசன நடை வளர்ச்சிக்கு வலுவூட்டியவர்; அருந்தமிழ் நூல்கள் பல படைத்தவர்; தமிழ் அகராதியின் தந்தை எனப் போற்றப் பெற்றவர். இவரது தேம்பாவணி என்னும் காப்பியம் கத்தோலிக்க மதக் கொள்கைச் சார்புடையது. இக்காவியம் 105 வரலாற்றுப் பகுதிகளைக் கதை வடிவாகவும் தத்துவ வகையாகவும் விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. சொல்லழகும் பொருள் அழகும், சந்த இன்பமும், சொல்வளமும் கொண்ட 3615 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

திருவள்ளுவர், திருத்தக்கதேவர், சேக்கிழார், கம்பர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற தமிழ்க் கவிஞர்களதும் ஹோமர், வர்ஜில், தாந்தே போன்ற மேலை நாட்டுக் கவிஞர்கள்தம் கருத்துக்கள்

இக்காவியத்தில் இலைமறை காய் போல இலங்குகின்றன. வீரமா முனிவர் பல பிரபந்தங்களையும் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் கித்தேரியம்மை அம்மாணை, திருக்காவலூர்க் கலகம்பகம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழில் அகராதிகள் தோன்றுதற்கு வழிகாட்டியவரும் இவரே. இவர் படைத்த சதுரகராதியே பிற்காலத்தெழுந்த பேரகராதி கட்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்தது. பன்மொழி வல்லுனரான வீரமாமுனிவர் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார். இவர் எழுதிய வேதியர் ஒழுக்கம், பரமார்த்த குருகதை என்பன அவரது உரைநடைச் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக உள்ளன.

வீரமா முனிவர் இலக்கிய நூல்களை மட்டுமன்றி இலக்கண நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். தொன்னூல் விளக்கம், செந்தமிழ் இலக்கணம் என்பன இவரது இலக்கணப் புலமையைப் புலப்படுத்துவதாயுள்ளது. தமிழன்னைக்கு வீரமா முனிவர் அளித்த அருங் கொடையான தேம்பாவணியில் இடம் பெற்றுள்ள பைதிரம் நீங்கு படலத்தைப் படித்து இன்புறுவோமாக.

பைதிரம் நீங்கு படலம்.

[ஏரோதன் கொடுமைக்கு அஞ்சிச் சூசையும் மரியாளும் குழந்தை நாதனை எடுத்துக் கொண்டு சூதேய நாட்டை விட்டு எசித்து நாட்டிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டதைக் கூறும் பகுதி இதுவாகும். பைதிரம் என்பது நாட்டைக் குறிக்கும்.]

சூசைக்கு வானவன் கட்டளை.

கனிமுகத்தி னிவையாகிப் பைம்பூ மேய்ந்த கனலொப்பச்
 கனிமுகத்தி னுற்றதாய ருள்ளம் வாட்டித் துகைத்தன்னார்
 வளிமுகத்தின் விளக்கன்ன மயங்கி ஏங்க வந்தவையான்
 கிளி முகத்தின் கிளவியொடு விரும்பி யிங்கண் கிளக்குகிற்பேன்.

பொருள் :-

இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு நடந்தபின், பசுமையான பூவை மேய முற்பட்ட நெருப்புப் போல, சினந்த தன்மையாக வந்தடைந்த துயரம் தம் உள்ளத்தை வாட்டி மிதிக்கக் கொண்டு, சூசையும் மரியாளுமாகிய அவர்கள், காற்றின் முன் இட்ட விளக்குப் போல மயங்கி ஏங்குமாறு நேர்ந்தவற்றை கிளியின் இனிய சொல்லோடு நான் இங்கு மிக்க விருப்போடு சொல்லமுற்படுவேன்.

விளக்கம் :-

பூவைப் பற்றிய நெருப்புப் போல அவர்களது உள்ளத்தைத் துயரம் பற்றிக் கொண்டதாம். இதனால் மிகவும் துன்புற்ற அவர்கள் காற்றின் முன் இட்ட விளக்குப் போல அல்லலுற்று மயங்கினராம். காற்றின் முன்னிட்ட விளக்கு அவர்களது உள்ளமுற்ற துயருக்கு உவமானம் ஆயிற்று. காற்றின் முன்னிட்ட விளக்கு நாலாபக்கமும் அலைக்கப்படுதல் போல அவர்களது உள்ளமும் மயங்கி ஏங்கியதாகக் கூறினார். கிளி முகத்தின் கிளவியோடு விரும்பி இங்கு சொல்வேன் என்கிறார். கிளிப்பிள்ளையின் இனிமை ததும்பும் சொல்லில் அங்கு நிகழ்ந்தவற்றை மிக்க விருப்போடு சொல்ல முற்படுகின்றேன் என்றுரைக்கின்றார். வீரமா முனிவரின் தமிழாற்றலை இப்பாடல் நன்கு பிரதிபலிக்கிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கனல் - நெருப்பு. சுளிதல் - சினத்தல். துகைத்தல் - வருத்துதல்.
வளி - காற்று. கிளவி - சொல். கிளத்தல் - புலப்படக் கூறுதல்

குறிப்பு :-

இப் பகுதி பற்றிய செய்தி புதிய ஏற்பாடு, மத்தேயு 2. 13-15இற் காண்க.

பூந்தாமக் கொம்பனையாள் பூத்த பைம்பூ முகை முகத்தின் தேன்தாமத் திருமகனேர்ந் தின்னு மெண்ணாள் செலவன்னார் தாந்தாமக் கடிநகர்க்கண் தங்கல் உள்ளி நாடொறும் பொற் காந்தாமக் கோயில் விழா அணியின் வெ.கிக் கனி சேர்வார்.

பொருள் :-

ஒளியுள்ள பூங்கொம்பை ஒத்த மரியாள், பூக்கும் பருவத்துப் பசுமையான மலர் மொட்டுப் போன்ற முகங்கொண்டு, தேன் நிறைந்த மாலை போன்ற திருமகனைக் காணிக்கையாக நேர்ந்த பின் மேலும் எட்டு நாட்கள் அக் கோவிலுக்குச் செல்ல வசதியாக, அம் மூவரும் ஒளி பொருந்திய மதிற் காவலுள்ள அந் நகரில் தங்குதற்கு நினைந்து, பொன்னொளி கொண்ட அத்தேவாலயத்திற்கு நாஸ்தோறும் விழாக்கோலம் காண்பது போன்ற விருப்பத்தோடு இனிதே சென்று சேர்வர்.

விளக்கம் :-

மரியாளின் முக அழகு இங்கு பெரிதும் போற்றப் பெறுகிறது. பூங்கொம்பு போன்ற மரியாள் என முதலிற் கூறியவர் அவள் முகத்தைப் பூக்கும் பருவத்து மலர் மொட்டுக்கு உவமை கூறினார். தேன் நிறைந்த மாலை போன்ற திருமகன் எனக் குழந்தை இயேசுவைக் குறிப்பிட்டார்.

தேன் + தாமம் = தேந்தாமம். ஒளியைக் குறிக்கும் 'காந்தம்' என்ற சொல், காந்து எனக் கடைக்குறையாய் நின்றது.

அரும்பதப் பொருள் :-

பூந்தாமக் கொம்பு - ஒளியுள்ள பூங்கொம்பு. அனையாள் - போன்ற. தாமம் - மாலை. எண்நாள் - எட்டுநாள். கடிநகர் - காவலுள்ள நகர். உள்ளி - நினைத்து. காந்தம் - ஒளி. விழா அணி - விழாக்கோலம். வெ.கி - விரும்பி.

நெஞ்சுபதி கொண்டவரு ளெஞ்சா நீரார் நிறைந்தைந் நாண் மஞ்சு பதி கொண்டமலை ஒத்த பைம்பூ மணிப்புகை சூழ் விஞ்சு பதி கொண்டமரர் வைகுங் கோயில் மேவியபின் நஞ்சு பதி கொண்டவுரைத் தூது வானோன் நவின்றடைந்தான்.

பொருள் :-

மேகங்கள் குடி கொண்ட, மலை போன்று, பசுமையான, மலர் போல் மெல்லிய அழகிய வாசனைப் புகைகள் சுற்றிலும் மண்டும் பதியாகக் கொண்டு, வானவர் தங்கும் திருக்கோவிலுக்கு, தம் நெஞ்சில் குடி கொண்ட அருள் என்றும் நீங்காத இயல்புள்ள அம் மூவரும் நிறைவாக ஐந்து நாட்கள் சென்று வந்த பின், ஒரு வானவன் நஞ்சு குடி கொண்ட தூது மொழியைக் கூறியவாறு வந்து சேர்ந்தான்.

விளக்கம் :-

அருள் என்றும் நீங்காத இயல்புள்ள அம் மூவரும் நிறைவாக ஐந்து நாட்கள் கோவிலுக்குச் சென்று வந்தனராம். கோவிலை மலையாகவும் புகையை மேகமாகவும் சித்திரித்தார். 'உரைத்தூது' என்பதனைத் 'தூதுரை' என மாற்றுக. நஞ்சு குடிகொண்ட தூது மொழியைக் கூறும் தூதுவன் வந்தான் என்றார். அத்தூதன் உரைக்கவுள்ள செய்தி நஞ்சனையது எனப் புலப்படுத்தினார். நெஞ்சு, மஞ்சு, விஞ்சு, நஞ்சு என்பன பாடலில் வந்துள்ள எதுகைகளாகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

மஞ்சு - மேகம். பைம்பூ - பசுமையானமலர். எஞ்சா - நீங்காத

கான்வயிறார் பூங்கொடியோன் உறங்குங் காலை கதிர்தும்மி,
மீன்வயிறார் உருக்காட்டி விண்ணோன்எய்தி "விரைக்கொடியோய்,
ஊன்வயிறார் வேல்வேந்தன் இளவற்கோறல் உள்ளினன் நீ
தேன் வயிறா ரிப்பதி நீத் தெசித்து நாட்டைச் செல்க" வென்றான்.

04

பொருள் :-

தன்னுள் வாசனை நிறைந்த மலர்க் கொடியை உடையவனாகிய சூசை உறங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில், கதிரைப் பொழிந்து விண்மீனிடத்து நிறைந்து காணும் ஒளி உருவம் காட்டி அவ்வானவன் வந்து நின்று, "வாசனை கொண்ட மலர்க்கொடியை உடையவனே, பகைவரின் ஊனைத் தன்னிடத்துக்

கொண்ட வேலை உடைய மன்னன் சிறுவனைக் கொல்ல நினைந்துள்ளான். எனவே, தன்னிடத்துத் தேன் நிறைந்துள்ள இந்நகரை விட்டு நீங்கி, எசித்து நாட்டிற்குச் செல்வாயாக” என்றான்.

விளக்கம் :-

ஏரோது மன்னன், குழந்தை நாதனைக் கொல்ல நினைத்தமையை வானதூதன் சூசைக்கு உரைத்தமையை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. குழந்தை நாதனால் தனக்கு ஆபத்து விளையும் என்று மன்னன் அஞ்சினமையால் குழந்தையைக் கொல்ல நினைத்தான் என்றார். 'நாட்டிற்குச் செல்க' என்பது 'நாட்டைச் செல்க' என்று வந்தது உருபுமயக்கம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

மீன் - விண்மீன். உரு - உருவம். நீத்து - நீங்கி. உள்ளினன் - நினைத்தான். கதிர் தும்மி - கதிரைப் பொழிந்து.

அழற்குளித்த பைந்தாதோ கண்பாய் வேலோ அகல்வாயுட்
புழற்குளித்த செந்தீயோ உருமோ கூற்றோ பொருவின்றி
நிழற் குளித்த உருவானோன் கொடுஞ் சொற் கேட்டு நெடுங்கடல்நீர்
சுழற் குளித்த மனஞ்சேர்ந்து வளனப் பணியைத் தொழுதுளைந்தான்.

05

பொருள் :-

அச்சொல்லைக் கேட்ட சூசையின் உள்ளம் நெருப்பில் மூழ்கிய பசுமையான பூந்தாதோ? அக் கொடுஞ் சொல் கண்ணில் பாய்ந்த வேல்தானோ? அகன்ற வாயையுடைய புண்ணின் துவாரத்துள் நுழைந்த செந்தீயோ? இடியோ? கூற்றுவுனோ? ஒப்பற்ற விதமாய் ஒளியில் மூழ்கிய உருவத்தைக் கொண்ட அவ்வானவனின் கொடுஞ் சொல்லைக் கேட்டு, நெடிய கடல் நீரில் உண்டான சுழியில் அகப்பட்டு மூழ்கிய தன்மையாய் மனம் சோர்ந்து, அக்கட்டளையைச் சூசை தொழுது ஏற்றுக் கொண்டு, பின்னும் வருந்தினான்.

வீளக்கம் :-

வான தூதன் உரைத்த மொழி கேட்டுச் சூசை உற்ற துயரத்தை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. நெருப்பில் மூழ்கிய பூந்தாது போலவும் கண்ணில் பாய்ந்த வேல் போலவும் புண்ணினுள் நுழைந்த செந்தீ போலவும் நெடுங்கடல், நீர்ச்சுழியில் மூழ்கியது போலவும் அவன் கூறிய கொடுஞ் சொற்கள் கேட்டு மனம் சோர்ந்தான். வானவன் இட்ட கட்டளையைச் சூசை தொழுது ஏற்றுக் கொண்டான் என்பதையும் இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

அழல் - நெருப்பு. பைந்தாது - பசுமையான பூந்தாது. புழல் - உள்துளை. கூற்றம் - யமன். சுழல் - சுழிநீர், சுழற்சி. உளைதல் - மனம்வருந்தல்.

மலிநிழற்பட் டலர்மலரின் னொய்யஞ்சேயின் மழவினையும்
பொலி நிழற்பட் டலர் பூங்கொம் பொத்தா னொய்வும் புரைவினையால்
அலி நிழற்பட் டெரியெசித்தார் நாட்டின் சேனு மாய்ந்தவளன்
புலி நிழற்பட் டேங்கியமான் போல ஏங்கிப் புலம்பினனால்.

06

பொருள் :-

நிறைந்த நிழலில் வளர்ந்து மலர்ந்த பூவினும் மென்மையான அழகிய மகனின் இளமையையும், பொலிந்த நிழலிடையே வளர்ந்து மலர்ந்த பூங்கொம்பு போன்ற மரியாளின் மென்மையையும், தம்பாவச் செயல்களால் நெருப்பின் நிழலில் அகப்பட்டது போல் எரியும் எசித்து மக்கள் வாழும் நாட்டின் தொலைவையும் ஆராய்ந்து பார்த்த சூசை, புலியின் நிழல் தன்மேல்பட்டு ஏங்கிய மான்போல இரங்கிப் புலம்பினான்.

வீளக்கம் :-

பூவினும் மென்மையான புதல்வனையும் பூங்கொம்பனைய மரியாளையும் நினைந்து சூசை உற்ற கவலையை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. அவனடைந்த வருத்தத்தினை புலியின் நிழல் தன்மேல்பட்டு ஏங்கும் மானுக்கு ஒப்பிட்டார். எசித்து நாட்டுக்குச்

செல்லுமாறு வானதூதன் உரைத்த கட்டளையானது சூசையின் மனதை எவ்வளவு தூரம் பாதித்தது என்பதை இப்பாடல் மூலம் புலப்படுத்தினார்.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

நொய் - இலேசு, மென்மை. மழவினை - இளமை. சேய் - இளமகன். எரி - நெருப்பு.

அறிவின்மை உறவின்மை யறத்தி னின்மை யங்கட்சென்
நெறியின்மை நெறிதொலைக்கு முறுதியின்மை நெறிதன்னிற்
பறியின்மை சார்பின்மை தன்பா லின்மை பரிசல்லாற்
பிறவின்மை ஓர்ந்து உளைந்தான்: உளைந்து மீண்டே பிரிவுற்றான்.

07

பொருள் :-

(எசித்து நாட்டில்) அங்கு அறிமுகமானவர் இல்லாமை, உறவினர் இல்லாமை, அறவுணர்வு கொண்டவர் இல்லாமை, அங்குச் செல்லும் வழிதெரியாமை, வழியைக் கடந்து தொலைக்கும் துணை இல்லாமை, வழியில் பொன் இல்லாமை, பிற சார்பு எதுவும் இல்லாமை, தன்னிடம் வறுமைத் தன்மையே அல்லாமல் வேறொன்றும் இல்லாமை - இவற்றை யெல்லாம் நினைந்து வருந்தினான்; இவ்வாறெல்லாம் சிறிது நேரம் வருந்தியும், பின் அங்கிருந்து பிரிந்து மரியாளிடம் சென்றான்.

விளக்கம் :-

எசித்துக்குச் செல்லுமாறு வானதூதன் இட்ட கட்டளையானது சூசையின் மனதில் ஏற்படுத்திய கலக்கத்தை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. சிறிதும் அறிமுகமில்லாத, வழிதெரியாத அந்நாட்டிற்குச் செல்லும் வகை தெரியாமல் தத்தளிக்கிறான். எசித்து நாடு அறவுணர்வற்ற, பாவிக்கள் வாழும் நாடு எனக் கருதுகிறான். அவனது வருத்தத்தினை அறிவின்மை, உறவின்மை, நெறியின்மை, நெறி தொலைக்கும் உறுதியின்மை, நெறிதன்னிற் பறியின்மை, சார்பின்மை, தன் பாலின்மை, என்னும் சொற்றொடர்கள் மூலம் புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

செல்நெறி - செல்லும்வழி. பறி - பொன். ஓர்தல் - அறிதல்.
உளைந்தான் - வருந்தினான்.

எசித்துப் பயணம்.

வேரியந் தாரினான் விரைந் தெழுந்தனன்
மாரியந் தாரையின் வளர்கண் டாரைநீர்
நேரியந் துணைவியை நேடி நாயகன்
தேரியந் கேவிய பணியைச் செப்பினான்.

08

பொருள் :-

மணமுள்ள அழகிய மலர்க்கொடியை மாலையாகக் கொண்ட
சூசை விரைந்து எழுந்தான்: மழையின் அழகிய நீர்த்தாரை போல்,
தன் கண்ணில் பிறக்கும் கண்ணீர்த் தாரை சொரிந்து, அழகிய
தன் துணைவியைத் தேடிக் கண்டு, ஆண்டவன் நல்ல தென்று
தெளிந்து அங்கு வானவன் மூலம் ஏவிய கட்டளையை எடுத்துக்
கூறினான்.

விளக்கம் :-

வானதாதன் தெரிவித்த கட்டளையைச் சூசை தன்
மனைவிக்குத் தெரிவித்தமையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.
கண்ணிலிருந்து பெருகிய கண்ணீரை மழைத் தாரைக்கு
ஒப்பிட்டுரைத்தார். நேர்ந்து, தேர்ந்து என்ற சொற்கள், எதுகைப்
பொருட்டு நேரி, தேரி என நின்றன.

அரும்பதப் பொருள் :-

வேரி - தேன். தார் - மாலை. துணைவி - மனைவி. தேரி -
தெளிந்து. ஏவிய பணி : எசித்துக்குச் செல்லுமாறு இட்ட கட்டளை.

செய்யிதட் டாமரை பழித்த சீறடித்
 தூய்யிதட் டுப்பவிழ் சுருதி வாயினாள்
 ஐஇதழ்த் தாரினான் அறையத் தீமுனர்
 நொய்யிதட் டாதென நொந்து வாடினாள்.

09

பொருள் :-

செந்நிற இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை மலரைப் பழித்த சிறிய அடிகளும் தூய உதடுகள் பவளம்போல் விரியும் வேத வாயும் கொண்ட மரியாள், அழகிய இதழ்கள் உள்ள மலர்க் கொடியை மாலையாகக் கொண்ட சூசை இவ்வாறு கூறவும் தீயின் முன் இடப்பட்ட மெல்லிய இதழ்களிடையே இருக்கும் பூந்தாது போல நொந்து வாடினாள்.

விளக்கம் :-

மரியாள் உற்ற வருத்தத்தினை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. தாமரை மலரைப்பழித்த சிறிய அடிகளையும் தூய்மையான உதடுகளையும் பவளம் போல் விரியும் வேத வாயையும் கொண்டவள் மரியாள் என்கிறார். இத்தகு அழகுமிக்க மரியாளுக்குச் சூசை உரைத்த வார்த்தைகள் பெருந்துன்பத்தை அளித்தனவாம். தீயின் முன் இடப்பட்ட மெல்லிய இதழ்களிடையே இருக்கும் பூந்தாது கருகி வாடுதல் போல மரியாள் வாட்டமுற்றாள் என்றார்.

‘இதழ்’ என்ற சொல், ‘இதள்’ என நின்றாற் போலக் கொண்டு, வருமொழியில் தகரம்வர, ளகரமும் தகரமும் டகரங்களாக மாறும் விதியை முகரத்திற்கும் பொருந்துவதாகக் கொண்டமைந்த இடம் இது. கந்த புராணத் தொடக்கத்துக் கச்சியப்பர் ‘திகழ்’ தசக்கரம் என்பதனை ‘திகட சக்கரம்’ எனப் பொருத்தியது இதற்கு மேற்கோளாக அமையும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

சீறடி - சிறிய அடி. துப்பு - பவளம். தார் - மாலை. நொய் - மெல்லிய. வாட்டம் - வருத்தம்.

எதிரிலான் பகையிலான் இணையெலா மிலான்
 உதிரிலா மதுகையா லுணர்வின் மேனின்றான்
 விதிரிலா விதியிதென் றிறைஞ்சி வேண்டினர்
 பிதிரிலாத் திருவுளம் பேணித் தேரினார்.

10

பொருள் :-

தனக்கு எதிர் இல்லாதவனும் பகை இல்லாதவனும் ஒப்புமை
 எதுவும் இல்லாதவனும் கெடுதல் இல்லாத வல்லமை உள்ளவனும்
 உணர்வுக்கு எட்டாமல் உயர்ந்து நின்றவனுமாகிய ஆண்டவனின்
 உதறக்கூடாத கட்டளை இது என்று அவ்விருவரும் அவனைத்
 தொழுது வேண்டினர்: சிதைதல் இல்லாத அவன் திருவுளத்தை
 விரும்பி ஏற்றுத் தெளிவு கொண்டனர்.

விளக்கம் :-

ஆண்டவனின் ஒப்பற்ற பெருமையினையும் அவனது
 சித்தத்தை விரும்பி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டமையையும் இப்பாடல்
 புலப்படுத்துகிறது. ஆண்டவன் திருவுளத்தை விரும்பி ஏற்று நடப்பதே
 உகந்தது என்பதை இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. உணர்வுக்கு
 எட்டாமல் உயர்ந்து நிற்பவன் ஆண்டவன். அவனது கட்டளை
 உதறக் கூடியது அல்ல என்ற உண்மையையும் இப்பாடல்
 உணர்த்துகிறது.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

எதிர் - ஒப்பு. உதிரிலா - கெடுதல் இல்லாத. மதுகை -
 வலிமை, அறிவு. விதி - ஊழ். பிதிர்தல் - சிதறுதல், உதிர்தல்.

தேரிய மனத்தவர் தேறி நாயகன்

ஆரிய முகத்துறை அங்கண் ஏகினார்

நீரிய முகிலெனப் படத்தை நீக்கலாற்

சூரியன் நவியெனத் தோன்றல் தோன்றினான்.

11

பொருள் :-

தெளிந்த மனங் கொண்ட அவ்விருவரும் தேறி, ஆண்டவன் அழகிய முகத்தோடு இருந்த அவ்விடம் சென்றனர்: நீரால் நிறைந்த மேகம் என்னத்தக்க அப் போர்வையை விலக்கவும், ஆதவன் அழகுபோல் அம்மகன் தோன்றினான்.

விளக்கம் :-

போர்வையை - நீரால் நிறைந்த மேகம் போன்றது என்றார். நீரால் நிறைந்த மேகம் மழைமேகமாகும். அது கருமேகம் என்றும் அழைக்கப்படும். ஆதவன் - சூரியன். நவ்வி - அழகு.

நவி - நவ்வி என்ற சொல்லின் இடைக் குறை.

முப்பொழு தொருபொழு தாக முற்றுணர்ந்
தெப் பொழு தனைத்துமெப் பொருளி யாவிலு
மெய்ப் பொரு டெளித்தவர் காட்சி மேன்மையான்
அப்பொழு துறங்கினா னன்னப் பார்ப்பனான்

12

பொருள் :-

இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்களும் ஒரு காலமே போல முற்றிலும் உணர்ந்து, எக்காலமாயினும் அனைத்திலும் எப்பொருளாயினும் யாவற்றிலும் உண்மைப் பொருளைத் தெளிவித்து விளங்கும் முற்றறிவினால் மேம்பட்டவனாகிய குழந்தை நாதன், அன்னக் குஞ்சு போன்றவனாய், அப்பொழுது உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

விளக்கம் :-

முக்காலமும் உணர்ந்த, முற்றறிவுடையவனான குழந்தை நாதன் அன்னக் குஞ்சு போல உறங்கிக் கொண்டிருந்தான் என்றார். இதன் மூலம் குழந்தை நாதனின் பெருமையை - தெய்வீகத்தன்மையைப் புலப்படுத்தினார். முன்னைய செய்யுளில் ஆதவன் அழகு போல் தோன்றிய குழந்தை நாதனை இச் செய்யுளில் அன்னக் குஞ்சாக உருவகித்துக் காட்டினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

முப்பொழுது - இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு, மெய்ப்பொருள் -
உண்மைப் பொருள், தெளித்து - தெளிவித்து, அன்னப் பார்ப்பு -
அன்னக் குஞ்சு, பொருள் + யாவினும் = பொருளியாவினும்.

கலைமுகந் தருந்திய புலமைக் காட்சியோ
அலைமுகந் தருந்திய அருள் என்று, உன் பணி
கொலைமுகந் தருந்துயர் கொண்டுஞ் செய்வலென்
உலைமுகந் தருந்தழற் குருதி யேந்தினாள்.

13

பொருள் :-

மரியாள், உலையினின்றும் வாரிக் கொண்ட அரிய நெருப்புப்
போன்ற அந்நிலைக்கு மனம் உருகி, “கலைகளை எல்லாம்
வாரி உட்கொண்ட புலமைக்கு ஒப்பான அறிவு கொண்ட
ஆண்டவனே, கொலையைத் தழுவ வேண்டிய அரிய துயரத்தை
அடைய நேர்ந்தாலும், அதனை, கடலை வாரி உண்ட (கடலினும்
பெரிதாய்) உன் அருள் என்று மதித்து, உன் கட்டளையைச்
செய்வேன்” என்று கூறி, அம்மகனை ஏந்தி எடுத்துக் கொண்டாள்.

விளக்கம் :-

உலைமுகந் தருந்தழற் குருதி ஏந்தினாள் - மரியாளின்
துயரத்தை எடுத்துக் காட்டும் செய்யுள் அடி இதுவாகும்.
உலையினின்றும் வாரிக் கொண்ட அரிய நெருப்புப் போன்ற
நிலைக்குள்ளாகி மனம் உருகினாள் என்றார். அதேவேளை அவளது
பக்தி விசுவாசத்தையும் காட்டினார். கொலையைத் தழுவ வேண்டிய
அரிய துயரத்தை அடைந்தாலும் அதனை உன் அருளென்று
மதித்து உன் கட்டளையைச் செய்வேன் என்கிறாள். ஆண்டவன்
மீது அவள் கொண்டுள்ள பக்தியையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

தழல் - நெருப்பு, செய்வல் - செய்வேன். புலமை - கல்வி

ஏர்வளர் அடிபணிந் திளவ லேந்தலின்
 நீர்வளர் குவளைதேன் துளித்தல்நேர் அவன்
 சீர்வளர் விழிமலர் சிறந்து முத்துகச்
 சூர்வளர் மனத்தவர் துகைத்து னேங்கினார்.

14

பொருள் :-

அழகு நிறைந்த அடிகளைப் பணிந்து குழந்தை நாதனை ஏந்தி எடுக்கவும், நீரில் வளரும் குவளை மலர் தேனைத் துளித்தது போல், அவன் சிறப்பு நிறைந்த தன் கண்ணாகிய மலரைத் திறந்து முத்துப் போன்ற கண்ணீரைச் சொரியவே, துன்பம் பெருகிய மனத்தைக் கொண்ட அவ்விருவரும், மிதிக்கப்பட்ட தன்மையாய்த் தம் உள்ளத்துள் ஏங்கினர்.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதன் கண் விழித்து கண்ணீர் சிந்திய காட்சியை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. நீரில் வளரும் குவளைமலர் தேனைத் துளித்தது போல் அவனது கண்ணாகிய மலரைத் திறந்தானெனக் கூறும் புலவர் அவன் கண்ணீரை முத்துப் போல் சொரிந்தான் என்றார். குழந்தை நாதனின் கண்ணழகினைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பகுதி இதுவாகும். அவனது கண்ணீரைக் கண்டு இருவரும் தம் உள்ளத்துள் ஏங்கிய செய்தியைச் செய்யுளின் ஈற்றடி புலப்படுத்துகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

நீர்வளர் குவளை - நீரில் வளரும் குவளைமலர். விழி - கண்.
 சூர் - துன்பம். ஏர் - அழகு. துகைத்தல் - மிதித்துழக்கல்.

கதிர்தருங் காதலன் கன்னித் தாயுரத்
 தெதிர் தரும் விழிகலந் தினிதிற் சாய்ந்தனன்
 முதிர்தரும் அமிர்துக முறுவற் கொட்டலாற்
 பொதிர்தரு மின்பமுற் றிருவர் பொங்கினார்.

15

பொருள் :-

ஒளியை வீசும் மகன் தன் கன்னித் தாயின் மார்பில் இனிது சாய்ந்து கொண்டவனாய், எதிர்ப்படும் இருவர் கண்களும் கலக்குமாறு நோக்கி, முதிர்ந்த அமிழ்தத்தைப் பொழிந்த தன்மையாய்ப் புன்முறுவல் காட்டவே, அவ்விருவரும் நிறைவு தரும் இன்பம் அடைந்து மனம் பூரித்தனர்.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதனின் புன் முறுவல் கண்டு பெற்றோர் மனம் பூரித்த செய்தியை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. அவனது புன்முறுவலை முதிர்ந்த அமிழ்தத்திற்கு ஒப்புமை காட்டினார். அவனது புன்னகை பெற்றோர் இருவரையும் மனம் பூரிக்கச் செய்ததாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கதிர் - ஒளி. காதலன் - அன்புள்ளவன். உரம் - மார்பு. முறுவல் - புன்னகை. பொங்குதல் - மிகுதல்.

பொங்கிய வருத்தியாற் பொலிந்த கன்னியுந்
தங்கிய கொடியோடு டளிர்ந்த சூசையும்
பங்கய மலரடி பணிந்து பாலனை
அங்கு இவர் அகலுதற் காசி கேட்டனர்.

16

பொருள் :-

பொங்கிய ஆசையோடு பொலிந்த கன்னித்தாயும் தன்னிடமுள்ள மலர்க் கொடியோடு உள்ளமும் தழைத்த சூசையும், குழந்தை நாதனின் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, அங்குப் போவதற்கு இவ்விருவரும் அப்பாலனையே ஆசிகேட்டனர்.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதனிடம் பெற்றோர் இருவரும் ஆசி கேட்டமையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. குழந்தையின் பாதுகளை தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் என்றார். குழந்தை

நாதனை ஆண்டவனாகவே அவர்கள் கருதியமையால் அவனிடம் ஆசி கேட்டனர் என்றலும் பொருந்தும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அருத்தி - ஆசை. பங்கயம் - தாமரை. அகலுதல் - நீங்குதல், செல்லுதல். ஆசி - வாழ்த்து, ஆசீர்வாதம்.

மருந்தடக் கனிமுக மகிழ்ந்து நாயக
னருந்தடத் தவர்க்குநல் லருளோ டாசியைத்
தருந்தடத் திவரந்திருட் புதைத்த சாமத்தாங்கு
இருந் தடத் தேகுதற் கெழுந்து போயினார்.

17

பொருள் :-

அமுதத்தையும் வென்ற தன்மையாய் ஆண்டவனாம் அப்பாலகன் கனிந்த முகம் காட்டி மகிழ்ந்து, அரிய பெருமையாய் நல்ல அருளோடு ஆசியை அவர்களுக்குத்தரும் மாண்பினால் அவர்கள் எழுச்சி கொண்டு, அங்கிருந்து நெடிய வழித்தடத்திற் செல்வதற்கு இருள் கவிந்த நள்ளிரவில் எழுந்து போயினர்.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதனின் அருளாசியோடு சூசையும் மரியாளும் எசித்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றமையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. வானதூதன் தெரிவித்த கட்டளைப்படி இருவரும் ஆண்டவனாம் பாலனையும் கொண்டு நள்ளிரவில் புறப்பட்டுப் போயினராம். அவர்கள் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டியராதலால் நெடிய வழித்தடத்திற் செல்வதற்குப் புறப்பட்டுப் போயினர் என்றார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

மருந்து - அமுதம். நாயகன் - கடவுள், தலைவன். தடம் - வழி. இவர்தல் - செல்லுதல், விரும்புதல்.

இருச்சுட ரோன்பட வீரை யாயிரங்
 குருச்சுடர் மேனியைக் கொண்ட வானவர்
 திருச்சுட ரோனெனச் சிறுவன் தாள்இணை
 பருச்சுடர் பாய்ந்துறப் பணிந்து தோன்றினார்.

18

பொருள் :-

பெருஞ் சுடரோன் எனப்படும் கதிரவன் ஒளி கெடத்தக்க நிறம் வாய்ந்த ஒளி மேனியைக் கொண்ட பதினாயிரம் வானவர், திரண்ட ஒளி பாய்ந்து நிலைக்குமாறு, திருச்சுடரோன் எனப்படும் அச் சிறுவனின் இரண்டு அடிகளையும் வணங்கிய வண்ணம் வந்து தோன்றினார்.

விளக்கம் :-

சூரியனது ஒளி கெடத்தக்க மேனி ஒளியைக் கொண்ட (ஈர் + ஐயாயிரம் = ஈரையாயிரம் - பத்தாயிரம்) பதினாயிரம் வானவர் குழந்தை நாதனின் திருவடிகளை வணங்கிப் பணிந்திட வந்து தோன்றியமையை இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. இதன் மூலம் குழந்தை நாதனின் பெருமையைப் புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

பெருஞ் சுடர் - சூரியன். திருச் சுடரோன் - குழந்தை நாதன். பணிந்து - வணங்கி. பணிவு - வணக்கம். 'இருஞ் சுடர்' என்பது, எதுகை ஓசைப் பொருட்டு, 'இருச் சுடர்' என நின்றது.

எல்லியல் படச்சுட ரிரவில் தோற்றினார்
 பல்லியங் கடலொலி படமு ழக்கினார்
 அல்லியங் குழவியை யளவில் வாழ்த்தினார்
 கல்லியம் பாத்தொடை கனியப் பாடினார்.

19

பொருள் :-

அவ்வானவர் பகலின் தன்மை கெடுமாறு ஒளிரும் இரவு போல் அதனைத் தோன்றச் செய்தனர்: கடலின் ஒலியும் கெடுமாறு பல இசைக்கருவிகளை முழக்கினர்: ஆம்பல் மலர் போல் அழகிய அக்குழந்தையை அளவில்லாது வாழ்த்தினர்: தேன் போன்ற பாடல்களைத் தொடைநயம் கனியப் பாடினர்.

விளக்கம் :-

வானவர் குழந்தை நாதனை வாழ்த்திப் பாடியமையை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. கடலின் ஒலியும் கெடுமாறு பல வகை இசைக்கருவிகளை முழக்கி, ஆம்பல் மலர் போலும் குழந்தையை வாழ்த்தித் தேனினுமினிய பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்தனர் என்றார். இதன் மூலம் குழந்தை நாதனின் சர்வவல்லமையை நன்குணர்ந்த வானவர் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர் என்ற உண்மை புலனாகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

பல்லியம் - பலவகை இசைக்கருவிகள். கல்லியம் - கள், தேன். எல் - இரவு, ஒளி, சூரியன், வெயில். இங்கு இரவைக் குறித்தது. தொடை - எதுகை, மோனை போன்ற பாடல் உறுப்புக்கள்.

நாதன் நீங்க நலமெலாம் நீங்கல்.

வார்வளர் முரசு மாரா வரிவளர் வளையு மூதா
தேர்வளர் உருளும் செல்லா தெருவளர் அரவுந் தோன்றா
ஊர்வளர் அசைவு மில்லா வுறங்கிய சாமத் தேகிச்
சீர்வளர் உயிர் போயவ்வூர் செத்துடம் பொத்த தன்றே.

20

பொருள் :-

வாரால் அடித்துப் பிறக்கும் முரசு முழங்காமலும், வரிகளைத் தன்பால் கொண்டுள்ள சங்கு ஊதாமலும், தேரோடு பொருந்திய சக்கரம் உருண்டு செல்லாமலும், தெருவிலே வளரும் ஆரவாரம் தோன்றாமலும், ஊரில் காணப்படும் நடமாட்டம் இல்லாமலும்

உறங்கிக் கிடந்த நள்ளிரவில் இவர்கள் நீங்கிச் சென்றமையால், அவ்வூர் தன்சிறப்பு வளர்வதற்குக் காரணமான உயிர்போகச் செய்த உடம்பு போன்றதாகியது.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதனுடன் சூசையும் மரியாளும் நள்ளிரவில் அவ்வூரை விட்டுச் சென்றமையால் அவ்வூர் செய்த உடம்பு போல் ஆரவாரம் எதுவுமின்றி அடங்கிக் கிடந்தது என்றார். ஊர் அமைதியுற்று கிடந்த மையை உயிரற்ற உடம்புக்கு ஒப்பிட்டுக்காட்டினார். இவர்களது பிரிவால் அவ்வூர் உயிரற்ற உடம்பின் நிலையை உற்றது என்றும் கூறலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

வளை - சங்கு,

'அன்றே' - இங்கும், தொடரும் பாடல்களிலும் அசைநிலை. வரி - சங்கைச் சுற்றிக் காணப்படும் கோடு. அது 'புரி' எனப்படும் புரியின் போக்கு நோக்கி வலம்புரி, இடம்புரி எனச் சங்கு இருவகைப்படும். வலம்புரிச் சங்கே சிறப்புக் கொண்டது. 'செத்தவுடம்பு' என்பது 'செத்துடம்பு' என வந்தது தொகுத்தல் விகாரம். அரவு - அரவம் என்பதன் கடைக்குறை.

நல்வினை உலந்த போழ்தின் நலமெலாம் அகலும் போலக் கொல்வினை யறுப்ப வந்த குணத்தொகை யிறைவன் போக வல்வினை மருளிற் பொங்கு மல்லவை உயிரை வாட்டப் புல்வினை மல்கிச் சீலம் புரிநலம் போயிற்றன்றே.

21

பொருள் :-

நற்செயல் அழிந்த போதே நலமெல்லாம் நீங்குதல் போல, கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த பாவவினையை அறுக்க அவதரித்து வந்த, குணமெல்லாம் தொகையாகக் கொண்ட ஆண்டவன் நீங்கிப் போகவே, வலிமையின் வயப்பட்ட அறிவு மயக்கத்தால் பெருகும் பாவங்கள் உயிரைவாட்ட, அதனால் தீவினை பெருகி, நல்லொழுக்கத்தால் வரும் நன்மையெல்லாம் போயிற்று.

விளக்கம் :-

நற்செயல் எல்லாம் அழிந்த போதே நலமெல்லாம் நீங்குதல் போல, பாவவினையை அறுக்க அவதரித்த ஆண்டவன் நீங்கிப் போகவே அவ்வூரில் தீவினை பெருகி நன்மை எல்லாம் போயிற்று என்றார். இதன் மூலம் ஆண்டவனின் சிறப்பு புலப்படுத்தப்பட்டது.

அல்லவை - அறம் அல்லாதவை: மறங்கள் - பாவங்கள்.
புல்வினை - தீவினை. நல்வினைக்கு எதிரானது.

அரும்பதப் பொருள் :-

உலத்தல் - அழிதல், நீங்குதல். கொல்வினை - பாவவினை
மல்குதல் - அதிகமாதல், நிறைதல்.

இருள்புரி கங்குல் நாப்பண் இரிந்தறக் கடலோன் போக
அருள்புரி உணர்வு காட்சி யறந்தவஞ் சுருதி தானந்
தெருள்பொறை நீதி வீரஞ் சீர்தகை யறுதி ஞானம்
பொருள் புகழ் புலமைமற்றப் பொலிநலம் போயிற்றன்றே.

22

பொருள் :-

இருளைச் செய்யும் இரவின் நடுவே அறக்கடலாகிய ஆண்டவன் நீங்கிச் செல்லவே, அருளும் அன்பும் உணர்வும் அறிவும் அறமும் தவமும் வேதமும் கொடையும் தெளிவும் பொறுமையும் நீதியும் வீரமும் சிறப்பும் பெருமையும் உறுதியும் ஞானமும் பொருளும் புகழும் புலமையும் மற்றுமாக ஒரு நாட்டைப் பொலியச் செய்யும் நலமெல்லாம் போயிற்று.

விளக்கம் :-

ஒரு நாட்டைப் பொலியச் செய்யும் நலமனைத்தையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் புலவர் அறக் கடலாகிய ஆண்டவன் நீங்கிச் செல்ல அவையனைத்தும் போயின என்றார். இதன் மூலம் ஆண்டவனின் பெருமையை நினைவூட்டினார் என்க.

அரும்பதப் பொருள் :-

கங்குல் - இரவு. தெருள் - ஞானம், அறிவின் தெளிவு. சுருதி - வேதம்.

அலைபுறங் கொண்ட ஞாலத் தடரிருள் சீக்க யாக்கை
நிலைபுறங் கொண்ட ஞான நெடுஞ்சுட ரணையாள் போகக்
கொலைபுறங் கொண்ட வேந்தன் குணத்துரி நகரு நாடும்
வலைபுறங் கொண்ட பாவ மலிந்திருள் மொய்த்த தன்றே.

23

பொருள் :-

கடலைப் புறத்தே சூழக் கொண்ட இவ்வுலகத்தில்
செறிந்துள்ள இருளைப் போக்கும் வண்ணம், உடலுள்ள நிலையைப்
புறத்தே காட்டி வந்துதித்த நெடிய ஞானச் சுடர் போன்ற ஆண்டவன்
நீங்கிப் போகவே, கொலையை வெளிப்படையாகவே கொண்ட
ஏரோது மன்னனின் குணத்தைப் போலவே, அவனுக்குரிய
நகரத்திலும் நாட்டிலும் வலையாக மூடிக் கொண்டது போன்ற
பாவம் மலிந்து, இருளே மொய்த்தது.

விளக்கம் :-

கடல் சூழ் உலகில் நிறைந்துள்ள அஞ்ஞான இருளைப்
போக்கும் வண்ணம் அவதரித்த ஞானச் சுடர் போன்ற ஆண்டவன்
நீங்கிப் போகவே, கொலைகாரனான ஏரோதின் குணத்தைப் போலவே
அவனது நகரும் நாடும் பாவம் மலிந்து இருள் மொய்த்ததாம்.
இதன் மூலம் ஏரோது மன்னனின் கொடுங் குணத்தினைப்
புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஞாலம் - உலகம். யாக்கை - உடல். மொய்த்தல் -
நெருங்குதல், மேற்பரவுதல்.

கதிதள்ளி யுயர்வா னேற்றுங் கனிந்த தம் வேந்தனோடும்
 பதிதள்ளி யமரர் போகப் பகையுநீண் பசியுநோயும்
 நிதி தள்ளி மிடியுங் கேடு நிசிதமுந் தீய யாவும்
 மதிதள்ளி மருட்டும் பேயு மறுகுடி யாயிற் றன்றே.

24

பொருள் :-

உயர்ந்த வானுலகம் முடிவில்லாது போற்றும் கனிவுக்குரிய தம் அரசனாகிய ஆண்டவனோடு வானவரும் அந்நகரை விட்டு விலகிப்போகவே, பகையும் நீடித்த பசியும் நோயும் செல்வத்தைப் போக்கிய வறுமையும் கேடும் இகழ்ச்சியும் தீயன யாவும் வந்து சேர்ந்ததோடு, அறிவை அகற்றி மயக்கும் பேயும் அங்கு குடியாய் வந்து சேர்ந்தது.

விளக்கம் :-

ஆண்டவனோடு வானவரும் அந்நகரை விட்டு விலகிப் போக வறுமையும் கேடும், பகையும், நீடித்த பசியும், தீயனயாவும் அந்நகரைச் சூழ்ந்து கொண்ட செய்தியை இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. அறிவை மயக்கும் பேயும் அங்கு குடியாய் வந்து சேர்ந்ததாகக் கூறுவதால் அந்நகரம் பெருமை இழந்து இகழ்ச்சிக்குரிய தாயிற்று என்றார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கதி - விரைவு. பதி - உறைவிடம், ஊர். மிடி - வறுமை. மருட்டும் - மயக்கும்.

மணிவளர் முகிற்றண் ணூர்தி வானுடுக் கொடி தண் திங்கள்
 அணிவளர் குடை கொண் டெங்கு மருணிழல் மன்னன் போகப்
 பணிவளர் நகரு நாடும் பணிப்புறப் பகைத்து வாட்டிப்
 பிணிவளர் வினையின் செந்தீப் பிரிவிலா மேய்ந்த தன்றே.

25

பொருள் :-

நீல மணிபோல் விளங்கும் மேகத்தைக் குளிர்ந்த வாகனமாகவும், விண் மீனைக் கொடியாகவும், குளிர்ந்த மதியை அழகு பொருந்திய குடையாகவும் கொண்டு, எங்கும் அருளாகிய நிழலைத் தரும் அரசனாகிய ஆண்டவன் நீங்கிப் போகவே, அணிகலன் நிறைந்த யூதேய நாடும் எருசலேம் நகரும் நடுங்குமாறு, துன்பம் வளர்வதற்குக் காரணமான தீவினையால் வரும் செந்தீ பகைத்து வாட்டி, விலகாமல் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது.

விளக்கம் :-

செய்யுளின் முதலிரண்டு அடிகளிலும் ஆண்டவனின் அருட் தோற்றத்தை விளக்கிய புலவர் இறுதி இரு அடிகளிலும் ஆண்டவன் நீங்கிச் சென்றமையால் நாடும், நகரமும் அடைந்த துன்ப நிலையினை விளக்கினார். ஆண்டவன் நீங்கிப் போனதால் யூதேய நாடும் நகரமும் தீவினையால் வரும் செந்தீ பகைத்து வாட்டி வதைப்புற்றதாகக் கூறினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

உடு - நட்சத்திரம். திங்கள் - சந்திரன். பணி - ஆபரணம், அணிகலன். பணிப்பு - ஏவல். மேய்தல் - சஞ்சரித்தல்.

இயற்கையின் இரக்கம்.

கண்ண கன்ற வகழிக லங்கலிற்

தண்ண கன்றத ரங்கந்த ளம்பலே

எண்ண கன்றகு ணத்திவர் நின்மினென்று

ஒண்ண கன்றகை நீட்டின தொத்தவே.

26

பொருள் :-

இடம் பரந்த அகழி காற்றில் அசைந்து கலங்குதலால், குளிர்ந்த அகன்ற அலைகள் கரையில் தளம்பும் தோற்றம், எண்ணுக்கு அடங்காத குணம்படைத்த இவர்களை, “போகாதே

நில்லுங்கள்” என்று, ஒளி பொருந்திய நீண்ட கைகளை நீட்டித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது.

விளக்கம் :-

பரந்த அகழியில் உள்ள நீரலைகள் காற்றில் அசைந்து கரையில் தளம்பும் காட்சி குழந்தை நாதனையும் பெற்றோரையும் போகாதீர்கள், நில்லுங்கள் என அலைக் கரம் நீட்டித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது என்கிறார் புலவர். இது தற்குறிப் பேற்ற அணியாகும். கம்பராமாயணத்தில் மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் வரும் “ஐயனை ஒல்லை வாவென்றழைப்பன போன்றதம்மா’ என்னும் பாடல்வரி இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. அங்கு மிதிலை நகரில் உள்ள கொடிகள் எல்லாம் ஸ்ரீராமனை விரைவில் வருக எனக் கூறுவன போல் அசைந்தன. இங்கு ஆண்டவனையும் பெற்றோரையும் இந்நகரை விட்டுப் போகாதீர்கள், நில்லுங்கள் எனத்தடுப்பன போல அகழியில் உள்ள அலைகள் கரையில் மோதித் தடுப்பன போல் இருந்தனவாம். அலைக்கரம் நீட்டித்தடுத்தன என்னும் புலவரின் கற்பனைத்திறன் போற்றுதற்குரியதாகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கண்ணகன்ற - இடம்பரந்த. அகழி - கோட்டையைச் சூழ்ந்துள்ளகிடங்கு, நீர்நிலை. தரங்கம் - அலை. தளம்புதல் - ததும்புதல். ஒத்தவே - ஒத்திருந்தது. நின்மின் - நில்லுங்கள்.

அலைய லைந்தலர் கூப்பிய தாமரை
அலைய லைந்தலை மீதெழுந் தாலந்
நிலைய டைந்தனர் நீங்கலிர் நின்மினென்று
உலைவு அடைந்துகை கூப்பிய தொத்தவே.

27

பொருள் :-

அலையால் அலைந்து தன் மலரைக் குவித்துக் கொண்ட தாமரை, இலையோடு கூடி அசைந்து அலைக்கு மேல் எழுந்து நின்று ஆடும் தோற்றம், அவ்விடம் வந்தடைந்த இம்ழுவரை, ‘எம்மை

விட்டு நீங்காதீர்கள், நில்லுங்கள்!” என்று, கலக்கம் அடைந்து கை கூப்பித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது.

விளக்கம் :-

அலையால் அலைந்து தன் மலரைக் குவித்துக் கொண்ட தாமரை இலையோடு கூடி அசைந்து அலைக்கு மேல் எழுந்து நிற்கும் காட்சியைக் குறிப்பிட்டார். இக்காட்சியானது அவ்விடம் வந்து சேர்ந்த மூவரையும் “எம்மை விட்டுப் போகாதீர்கள்! நில்லுங்கள்” என்று கைகூப்பி வணங்குவதை ஒத்திருந்ததாம், இயற்கையாகத் தாமரைகள் தம் மலரைக் குவித்துக் கொண்ட காட்சி, எம்மை விட்டுப் போகாதீர்கள் என அவை கைகூப்பித் தடுப்பது போன்றிருந்ததாம். இது புலவரின் கற்பனைத்திறனுக்குத் தக்க சான்றாக மிளிகிறது. இதில் தற்குறிப்பேற்ற அணிவந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

அலர் - மலர், நின்மின் - நில்லுங்கள். நீங்கலின் - போகாதீர்கள். உலைவு - கலக்கம். ஒத்தவே - ஒத்திருந்தது.

நாக நெற்றியி னன்மணி யோடைபோல்

நாக நெற்றியி னன்மணி யாறுபாய்

நாக நெற்றியி னன்மலர்க்கா அப்பால்

நாக நெற்றியி னன்மதி தோன்றிற்றே.

28

பொருள் :-

யானையின் நெற்றியில் அணிந்த நல்ல மணிகள் பதித்த பட்டம் போல், மலையின் உச்சியினின்று நல்ல மணிகளைக் கொண்ட ஆறு பாய்ந்தோடுவதும், தன் உச்சியில் நல்ல மலர்களைக் கொண்ட புன்னை மரங்கள் நிறைந்ததுமான சோலைக்கு அப்பால், வானத்தின் நெற்றியில் நல்ல திங்கள் அப்பொழுது உதித்தது.

விளக்கம் :-

இச்செய்யுளில் நாகம் என்ற சொல் பல்வேறு பொருள் படவந்துள்ளது. முதலாவது வரியில் நாக என்பது யானையைக் குறித்தது. இரண்டாவது வரியில் அச் சொல் மலையைக் குறித்தது. மூன்றாவது வரியில் வரும் நாக என்பது புன்னைமரங்களையும் நான்காவது வரியில் வரும் நாக என்பது வானத்தையும் குறித்தது. இவ்வாறு ஒரு சொல் திரும்பத்திரும்ப வந்துள்ளமை நோக்கத் தக்கது. இதில் மடக்கணி உள்ளது.

ஆரும்பதுப் பொருள் :-

நாக நெற்றியில் - யானையின் நெற்றியில். நல்மலர் - நல்ல மலர்கள். கா - சோலை. மதி - சந்திரன். 'நெற்றியின் நன்மலர் நாகக்கா' என மாற்றிக் கூட்டுக. 'மதி' பிறைமதி என்பது, பின்வரும் பாடலால் அறிக.

உறைகி டந்தவிண் வேந்துமி ருண்பலென்று
உறைகி டந்தயி லோங்கர சைப்பகைத்
துறைகி டந்தக டற்பறைக் கோர்குணில்
உறைகி டந்தன வொண்பிறை தோற்றமே.

29

பொருள் :-

ஒளி பொருந்திய அப்பிறையின் தோற்றம், மழையைக் கொண்டுள்ள விண்ணிலக வேந்தனாகிய குழந்தை நாதனின் உயிரை உண்பேனென்று உறைக்குள் கிடந்த வேலை உருவி உயர்த்திய அரசனைப் பகைத்து, உப்புக்காரம் அமைந்து கிடந்த கடலாகிய பறையை அடித்துப் போர்க்குரல் எழுப்புவதற்கென்று ஒரு குறுந்தடி வானத்தில் கிடந்தது போன்றிருந்தது.

விளக்கம் :-

வானத்தில் தோன்றிய பிறைமதியின் வருகையானது விண்ணிலக வேந்தனான குழந்தை நாதனின் உயிரை உண்பேன் என்று உறைக்குள் கிடந்த வேலை உருவி உயர்த்திய வேந்தனைப் பகைத்து எழுந்தது போன்றும், அவனுக்கு எதிராகக் கடலாகிய

பறையை அடித்துப் போர்க்குரல் எழுப்புதற்கென்று வானத்தில் கிடந்த ஒரு குறுந்தடி போன்றிருந்தது என்றும் கூறினார்.

கடலைப் பறையாகவும், கடலாகிய பறையை அடிக்கும் குறுந்தடியாகப் பிறைச்சந்தியையும் உருவகித்தார். வானத்தில் தோன்றிய பிறைமதியைக் குறுந்தடிக்கு ஒப்பிட்டார்.

இதில் 'மடக்கணி' வந்துள்ளது.

கிடந்த + அயில் = 'கிடந்தவயில்' என வரவேண்டியது, 'கிடந்தயில்' எனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஒண்பிறை - ஒளிபொருந்திய பிறை. அயில் - வேல். ஓர்குணில் - ஒரு குறுந்தடி. விண்வேந்து - விண்ணுலக வேந்தனான குழந்தைநாதன்.

சிதமி டைந்தலர்ச் சேடனை யாள்கையிற்

சிதமி டைந்தலர் சேடனை நோக்குபச்

சிதமி டைந்தலர் சேடனத் தாங்குபற்

சிதமி டைந்தலர் சேடுகண் ணொத்தவே.

30

பொருள் :-

வெண்மை செறிந்த மலரின் அழகுபோல் தூயவளாகிய கன்னிமரியாள் கையில் ஞானம் நிறைந்து மலர்ந்துள்ள மகனை நோக்கும் பொருட்டு வானமெங்கும் நெருங்கப் பூத்த அழகுபோலத் தாங்கி நின்ற பல விண்மீன்கள் செறிந்து கிடந்து அழகுடன் விரிந்த கண்களை ஒத்திருந்தன.

விளக்கம் :-

குழந்தை நாதனைக் காணும் பொருட்டு விண்மீன்கள் செறிந்து கிடந்து அழகுடன் விரிந்த கண்களை ஒத்திருந்தனவாம். ஞானம் நிறைந்து மலர்ந்துள்ள மகன் எனக் குழந்தை நாதனைக் குறிப்பிட்டார். இதன் மூலம் ஞானக் குழந்தையின் சிறப்பினைக் குறித்தார்.

இதில் 'மடக்கணி' வந்துள்ளது.

மிடைந்த + அலர் = 'மிடைந்தவலர்' என்பது 'மிடைந்தலர்' எனத் தொகுத்தல் விகாரம் கொண்டது. 'அலர் சேடு கண்' என்பதனை, "சேடு அலர் கண்" என மாற்றிக் கூட்டுக.

அரும்பதப் பொருள் :-

சிதம் - வெண்மை, நட்சத்திரம், ஞானம், வானம். மிடைதல் - நிறைதல், செறிதல்.

மனவ ணங்குவ ணங்கடி நாயகன்

மனவ ணங்குவ ணங்கில் வருந்தினார்

மனவ ணங்குவ ணங்கலி லாளனு

மனவ ணங்குவ ணங்கும ணங்குமே.

31

பொருள் :-

தன்மனத் துயரம் அடங்குதல் இல்லாத கணவனாகிய சூசையும், மணியின் அழகும் தோற்று வணங்கும் தெய்வப் பெண்போன்ற மரியாளும், நவமணிகள் தம்மிலும் அழகியதென்று வணங்கும் திருவடிகளை உடைய ஆண்டவன் பால் நிலை கொண்ட அத்துன்பங்கள் குறையாமை கண்டு வருந்தினர்.

விளக்கம் :-

சூசையும் மரியாளும் நவமணிகள் தம்மிலும் அழகியதென்று வணங்கும் திருவடிகளை உடைய ஆண்டவன் பால் நிலைகொண்ட துன்பங்கள் குறையாமை குறித்து வருந்தினர் என்ற செய்தியை இச் செய்யுள் தெரிவிக்கிறது.

மனவு + அணங்கு = மனவணங்கு. மரியாளைக் குறித்தது.

மன + அணங்கு = மனவணங்கு, மனத்துயரம், வணங்கல் இல் ஆளன் - அடங்குதல் இல்லாத சூசையைக் குறித்தது.

மனவு அணங்கு வணங்கும் அணங்கு - மணியின் அழகும் தோற்று வணங்கும் தெய்வப் பெண்போன்ற மரியாள்.

மனவு அணங்கு வணங்கு அடி நாயகன் - நவமணிகள்
தம்மிலும் அழகிய தென்று வணங்கும் திருவடிகளை உடைய
ஆண்டவன் - குழந்தை நாதனைக் குறித்தது.

மன் அவ் அணங்கு - நிலை கொண்ட துன்பங்கள்,
வணங்கில் வருந்தினர் - குறையாமை கண்டுவருந்தினர்.

இச்செய்யுளில் எதுகை, மோனைகள் பெரிதும் வந்துள்ளன.
மன் + அ + அணங்கு = 'மன்னவ் வணங்கு' என வரவேண்டியது
ஈரெழுத்துக்கள் இடையிட்டுத் தொக்கமையால் தொகுத்தல் விகாரம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அடி - திருவடி. நாயகன் - ஆண்டவன். வருந்தினார் -
துன்புற்றனர். மன் அவ் அணங்கு - நிலை கொண்ட துன்பங்கள்.
அணங்கு - வருத்தம், தெய்வப் பெண், அழகு. அணங்குதல் -
வருந்துதல்.

ஆர ணந்தரு மாண்டகை யாகுலக்
கார ணந்தரு கட்டினல் கண்டிடர்
பூர ணந்தரு மார்புபு டைத்தெலா
வார ணந்தரும் வானுறக் கூக்குரல்

32

பொருள் :-

வேதத்தை வகுத்துத் தரும் ஆண்டவனுக்கு உற்ற துயரத்தின்
காரணமாக இவர்கள் இடும் கண்ணீரைக் கண்டு, தாமும்
அத்துன்பத்தை முற்றும் உணர்ந்ததை அறிவிக்கும் முகமாக
அங்குள்ள எல்லாக் கோழிகளும், தம் மார்புகளைச் சிறகுகளால்
அடித்துக் கொண்டு, வானத்தை எட்டுமாறு கூக்குரல் எழுப்பிக்
கூவும்.

விளக்கம் :-

ஆரணம் - வேதம். வேதத்தை வகுத்துத் தரும் ஆண்டவனுக்கு உற்ற துயரத்தின் காரணமாகக் கண்ணீர் விடும் பெற்றோரின் துன்ப நிலையை இச்செய்யுள் குறிப்பிடுகிறது. இவர்களது துன்பத்தை முற்றும் உணர்ந்த காரணத்தால் கோழிகள் தம் மார்புகளில் சிறகுகளால் அடித்துக் கொண்டு வானத்தை எட்டுமாறு கூக்குரல் (கூவுதல்) எழுப்புவதாகப் புலவர் கூறுகின்றார். இச் செய்யுளில் கம்பராமாயணத்தில் கைகேயி சூழ்வினைப்படலத்தில் வரும் கோழி கூவுதலின் வருணனையின் சாயல் திகழ்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தசரதன் பட்ட வேதனைகளைக் கண்டு மனங்கலகிய கோழிகள் எல்லாம் தம் சிறகுகளாகிய கைகளால் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு கூவின என்றார் கம்பர். இங்கும் அதே கருத்தில் வந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. தற்குறிப்பேற்ற அணிவந்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஆண்டகை - பெருமையிற் சிறந்தோன். ஆகுலம் - மனக்கலக்கம், துன்பம். கட்புனல் - கண்ணீர். பூரணம் - நிறைவு. பூரணன் - கடவுள். வாரணம் - கோழி. கூக்குரல் - பேரொலி.

பேர்ந்த தன்பெரு மானடை பீழை வான்

ஓர்ந்த தன்மை யுளைத்தழு தாலென

வார்ந்த தண்பனி தாரையின் மல்கி அன்று

ஆர்ந்த பைந்தழைக் காவழு தாயதே.

33

பொருள் :-

தன்னை விட்டுப் பெயர்ந்து மண்ணுலகம் அடைந்த தன் ஆண்டவன் அடையும் துன்பத்தை வானம் உணர்ந்து கொண்ட தன்மையாக வருந்தி அழுத கண்ணீர் போல அன்று வடித்த குளிர்ந்த பனி, மழைத் தாரைபோல் மிகுதியாகப் பெய்ததால், நிறைந்த பசுமையான இலைகளைக் கொண்டுள்ள காடும் அழுதது போல் ஆயிற்று.

விளக்கம் :-

ஆண்டவன் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து மண்ணுலகம் அடைந்த துன்பத்தைப் பொறுக்கமுடியாத வானம் கண்ணீர் விட்டதாகவும் அக்கண்ணீர் குளிர்ந்த பனியாகி, மழைத் தாரைபோல் மிகுதியாகப் பெய்தமையால் பசுமையான இலைகளைக் கொண்டுள்ள காடும் அழுதது போலாயிற்று என்கிறார் புலவர். பனித்துளிகளை வானம் அழுத கண்ணீராகக் காட்டினார். இதில் தற்குறிப்பேற்ற அணிவந்துள்ளது. புலவரின் கற்பனை ஆற்றலை இச் செய்யுள் பளிச்சிட்டுக் காட்டுகின்றது.

அரும்பதப் பொருள் :-

பசுமை + தழை = பைந்தழை. கா - காடு, சோலை. பீழை - துன்பம். உளைதல் - மனம் வருந்தல். ஓர்தல் - அறிதல். வார்ந்த - வடித்த. ஆர்தல் - நிறைதல்.

கறாக றாவெனக் காடைக லுழ்ந்தன
ஞறாகு றாவெனத் தோகைக ணைந்தமும்
புறாகு றாவுத லோடிவர் போதலால்
அறாந றாப்பொழி லாரழு மோதையே.

34

பொருள் :-

இவர்கள் தம்மை விட்டுப் பிரிந்து போதலால், காடைகள் கறாகறாவென்று அழுதன: மயில்கள் வருந்தி ஞறாகுறாவென்று அழுதன. புறாக்கள் குறாகுறா வென்று அழுதன. என்றும் அறாத தேனைக் கொண்டுள்ள சோலை, நிறைந்த ஓசையோடு அழும்.

விளக்கம் :-

இவர்களது (மூவரதும்) பிரிவினால் துயருற்ற காடைகளும் மயில்களும், புறாக்களும் அழுததோடு மட்டுமன்றிச் சோலையும் அழுதது என்கிறார் புலவர். பறவைகளை மட்டுமன்றித் தாவரங்களையும் கவலை கொள்ளச் செய்தது இவர்களது பிரிவு என்பதை இச் செய்யுள் மூலம் விளக்கினார். காடைகள் கறா கறா என்றும் மயில்கள் குறா குறா என்றும் புறாக்கள் குறா குறா

என்றும் அவற்றின் குரலோசை தவழ அழுதமையைக் குறிப்பிட்டார். இதில் தற்குறிப்பேற்ற அணி உள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

கலும்ந்தன - அழுதன. காடைகள் - ஒரு வகைப் பறவைகள். நறா - தேன். தோகை - மயில். ஓதை - ஓசை.

கிளிய முக்குயில் கேட்டழத் தேனுணாது
அளிய முச்சிறை நைந்தழ வாவென
வளிய முத்துயர் மல்கிவ னத்தெலா
உளிய முத்தக வோரமு ஏகினார்.

35

பொருள் :-

கிளிகள் அழவும், அதனைக் கேட்டுக் குயில்கள் அழவும், தேனை உண்ணாமல் வண்டுகள் அழவும், அன்னங்கள் நைந்து அழவும், “ஆ”! என்று காற்று அழவும், துயரம் மிகுந்து அவ்வனத்தின் எல்லா இடங்களும் அழவுமாக, பெருமை வாய்ந்த அவர்கள் அழுது கொண்டே சென்றனர்.

விளக்கம் :-

அவர்களது பிரிவு கண்டு கிளிகள், குயில்கள், வண்டுகள், அன்னங்கள் அனைத்தும் நைந்து அழுதனவாம். காற்றுக் கூடத்துயரம் தாங்காது அழுததாம். அவ்வனத்தில் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் அழுகையே ஒலித்ததாம். அவர்களும் அழுது கொண்டே சென்றார்களாம். இச் சோகக் காட்சியைப் புலவர் தத்ருபமாக இச்செய்யுள் மூலம் நமது மனக்கண் முன் காட்டுகின்றார். பெருமை மிக்க அவர்களது பிரிவு அனைத்தையும் சோகத்தில் ஆழ்த்திவிட்டமையை இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

அளி - வண்டு. ‘சிறை’ என்பது சிறகுகளை உடைய அன்னத்தைக் குறித்தது. அன்னத்திற்குக் காரண இடுகுறிப் பெயர்.

நைதல் - வருந்துதல். நைந்து - வருந்தி. வளி - காற்று. மல்கி - மிகுந்து. தகவு - தகுதி, குணம், அருள், நடுவுநிலை, அறிவு, தெளிவு. தகவோர் - பெருமைமிக்கோர்.

கான்ம றந்தன காமல ரன்னதே
 தேன்ம றந்தன தேனினை மன்னதே
 பான்ம றந்தன மான்பற முன்னதே
 ஆன் மறந்தன தம்பிள்ளை யன்னதே.

36

பொருள் :-

அது போலவே, காட்டில் உள்ள மலர்கள் வாசனை வீச மறந்தன: அதுபோலவே வண்டினங்கள் தேனை உண்ண மறந்தன: அதுபோலவே, மான் குட்டிகள் பால் அருந்த மறந்தன: அது போலவே, பசுக்கள் தம் கன்றுகளை மறந்தன.

விளக்கம் :-

மூவரதும் பிரிவு கண்டு அனைத்தும் தம்மை மறந்து சோகத்தில் முழுகியமையை இச் செய்யுள் புலப்படுத்துகிறது. மறக்க முடியாதன அனைத்தையும் அவை மறந்தனவாம். அவற்றின் உச்ச கட்டச் சோகத்தைப் புலவர் இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கான் - காடு. தேனினைம் - வண்டுகளைக் குறித்தது. பறழ் - மான்குட்டி. ஆன் - பசு. தம்பிள்ளை - தம் கன்றுகளை.

கருதி யேந்துசு தற்றுமிப் பேனெனக்
 கருதி யேந்துகு ரோதங் கதித்தெனப்
 பருதி யேந்துப டம்பட ராமுனர்
 குருதி யேந்துகு ணக்குசி வந்ததே.

37

பொருள் :-

வேதத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த மகனைக் கொல்லவேனென்று ஏரோதன் திட்டமிட்டுத் தன் மனத்தில் கொண்டிருந்த பகையை வானம் கண்டு சிவந்தாற் போல, ஆதவன் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இருளாகிய போர்வை விலகுவதற்கு முன்னரே, இரத்தம் பாய்ந்த தன்மையாய் அதன் முகமாகிய கீழ்த்திசை சிவந்தது.

விளக்கம் :-

பொழுது புலர்வதற்கான அறிகுறியினை இப்பாடல் அழகிய உவமைகள் மூலம் புலப்படுத்துகிறது. ஏரோதன் திட்டமிட்டுத் தன் மனத்தில் கொண்டிருந்த பகையைக் கண்டு வானம் சிவந்ததாம். சூரியன் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இருளாகிய போர்வை விலகுவதற்கு முன்னரே இரத்தம் பாய்ந்த தன்மையாய்க் கீழ்த்திசை சிவந்ததாம். இருளைப் போர்வையாக உருவகித்தார். இருள் விலக உதய சூரியன் தோன்றுவது இயற்கை. அதற்கு முன் கீழ்த்திசை சிவப்பதும் இயற்கை. இந்த இயற்கைக் காட்சிகளை எல்லாம் இச் செய்யுள் மூலம் புலவர் நம் மனக் கண்முன் காட்டுகின்றார். குழந்தை நாதனின் பெருமையினைப் புலப்படுத்த வேதத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த மகன் என்றார்.

பகைக்கு மனமும் சினத்திற்கு வானமும் போர்வைக்கு இருளும், கிழக்கிற்கு முகமும் வருவித்து உரைக்கப்பட்டன. சுதன் + துமிப்பேன் என்பது 'சுதனைத் துமிப்பேன்' என்ற பொருளில், 'சுதற்றுமிப்பேன்' என நின்றது.

அரும்பதப் பொருள் :-

சுருதி - வேதம். சுதன் - மகன் (குழந்தை நாதன்) பருதி - சூரியன், படம் - போர்வை. கதித்தல் - மிகுதல். குருதி - இரத்தம். குணக்கு - கிழக்குத் திசை.

முழுவெ முந்தொனி யொப்பமுந் நீரொலி
 எழுவெ முந்துபொ ரக்கதி ரெய்சரம்
 விழுவெ முந்தவெய் யோன்சிவந் தெய்திவான்
 அழுவெ முந்துய ராற்றில தோன்றிற்றே.

38

பொருள் :-

போர் முரசினின்று எழும் ஓசைக்கு ஒப்பாகக் கடல் ஒலி முழங்க, அப்பகைவன் மேல் எழுந்து போர் புரிய எய்யும் கதிராகிய அம்புகள் பாய்ந்து விழுமாறு உதித்தெழுந்த கதிரவன், முகம் சிவந்து தோன்றியமை, வானம் அழுவதைக் கண்டு, தானும் எழுந்த துயரத்தை ஆற்ற மாட்டாதது போல் தோன்றியது.

விளக்கம் :-

போர் முரசின் ஓசைக்கு ஒப்பாகக் கடல் ஒலி முழங்கியதாம். ஏரோதன் என்னும் பகைவன்மீது போர்புரிய எய்யும் அம்புகளைப் போன்று சூரியனின் சிவந்த கிரணங்கள் (கதிர்கள்) துலங்கினவாம். உதய சூரியனின் சிவந்த தோற்றத்தை வானம் அழுவதைக் கண்டு அவன் முகம் சிவந்ததுக்கு ஒப்பிட்டார். கதிரவனும் துயரம் தாங்க மாட்டாதவன் போலத் தோன்றினான் என்றார். உதய காலத்து நிகழும் இயற்கை நிகழ்வினை அழகிய உவமைகள் மூலம் புலவர் வெளிப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

முழவு - முரசு. முந்நீர் - கடல். வெய்யோன் - சூரியன். சரம் - அம்பு. ஆற்றுஇல - ஆற்றமாட்டாதது போல.

பானும் பானொடு பாசறை பட்டமும்
 வானும் வானொடு மண்ணுமி ரங்கின
 வேனு மேதுமு ணர்கில மாக்களுங்
 கோணுங் கோடணை கொண்டிரங் காமினார்.

39

பொருள் :-

கதிரவனும் கதிரவனோடு கூடித் துன்பப்பட்டு அழும் வானமும், அவ்வானத்தோடு சேர்ந்து மண்ணுலகமும் இவர் நிலை கண்டு இரங்கின வெனினும், ஒன்றும் உணர்தல் இல்லா கீழ் மக்களும் ஏரோதன் என்ற மன்னனும் மட்டுமே கொடுமை கொண்டு இரங்காதிருந்தனர்.

விளக்கம் :-

கதிரவனும் வானும், மண்ணும் விண்ணும் இவர் நிலை கண்டு இரங்கினர் என்றார். இவர் நிலை கண்டு இரங்காதோர் ஏரோதன் என்னும் மன்னனும் கீழ்மக்களுமே என்றார். ஏரோதன் குழந்தை நாதனை - ஆண்டவனைக் கொல்ல நினைப்பவன். கீழ் மக்கள் ஆண்டவனின் பெருமை அறியாதோர். இவர்களைத் தவிர ஏனையவை யாவும் இரங்கின என்றார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

பானு - சூரியன். பாசறை - துன்பம். கோடனை - கொடுமை. வான் - விண். மண் - பூவுலகு. இரங்காயினார் - இரங்காதிருந்தனர். 'இரங்காராயினார்' என்பது 'இரங்காயினார்' என்று இடையே குறைந்து நின்றது.

[பைதிரம் நீங்கு படலம் முற்றும்]

வீரமாமுனிவர்; (1680 - 1746)

இவர் இத்தாலிய நாட்டினர். கத்தோலிக்க மதத்தினர்; பெஸ்கி என்னும் இயற்பெயரினர்; பிரெஞ்சு, லத்தீன், கிரேக்கம், பாரசீகம் முதலான மொழிகளில் பயிற்சி மிக்க பன்மொழிப் புலவர். இவர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டுகள் பல.

1. எழுத்துத் திருத்தம்
2. உரை நடை
3. இலக்கியம்
4. இலக்கணம்
5. அகராதி
6. மொழி பெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் அமைந்தனவாகும்.

பாரதியார் கவிதைகள்

தமிழ் இலக்கிய வானில் சுடர்விட்டொளிரும் விண்மீன் பாரதியார். நாட்டு விடுதலை என்ற புதிய பாடுபொருளைத் தந்ததோடு, தமிழ்க் கவிதையாகிய பாட்டு விடுதலையையும் தந்தவர் பாரதியார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞராக விளங்கிய பாரதியாரின் கவிதைகள் இறவா வரம் பெற்றவை. அவை காலத்தை வென்றுவாழும் சிறப்புக்குரியன.

“தமிழகம் தமிழுக்குத் தகும் உயர்வளிக்கும்
தலைவனை எண்ணித் தவம் கிடக்கையில்
இலகு பாரதிப் புலவன் தோன்றினான்” - என்றார் கவிஞர் ஒருவர்.

அடிமைத்தன எதிர்ப்பு, வீரம், தமிழ்ப்பற்று, பெண்ணுரிமை உணர்வு, தொழில் வளர்ச்சி, தேசிய உணர்வு என்பன எல்லாம் பாரதியின் கவிதைகளில் பளிச்சிடுகின்றன. நடையில் எளிமை, கருத்துக்களிலும் பாடுபொருள்களிலும் புதுமை, கவிதையின் அமைப்பில் நாட்டுப் புறப்பாடல்களையும் எடுத்து வடிவமைக்கும் படைப்பு நோக்கு, சொற்களைச் சொற்செறிவோடு உருவாக்கும் நவீனம் அனைத்தும் பாரதியாரின் தனித்தன்மைகளாகும்.

பாரதியாரின் கவிதைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற பாரதமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி, பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, ஞாயிறு ஆகிய மூன்று கவிதைகள் க.பொ.த.உயர்தர வகுப்புக்கான செய்யுட்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு பாவகையினவாக விளங்குகின்றன. பாரத மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி பண்டைய திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல் மரபைக் கொண்டதாயினும் அதன் பாடுபொருள் புதுமையானதாக அமைந்துள்ளது. சைவ, வைணவ மரபுக்கமையத் திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்களை மாணிக்கவாசகர் முதல் பலர் பாடியுள்ளனர். அவை எல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரு தெய்வத்தினைத் திருப்பள்ளி எழுமாறு வேண்டும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆனால் பாரதியார் பாடிய இத்திருப்பள்ளி எழுச்சி பாரத மாதாவைப் பள்ளி எழுமாறு வேண்டதல் செய்யும் வகையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பாரத நாட்டின் விடுதலையைத் தன் குறிக்கோளாகக் கொண்ட பாரதியார் தனது பாடல்களில் எல்லாம் அதனைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அந்த வகையில் பாரத நாட்டை அன்னையாக உருவகித்து அவளது சிறப்புக்களையும் தொண்டர்கள் தம் உணர்வுகளையும் புலப்படுத்தும் வகையில் இப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி நாட்டுப்புறப் பாடல் வகையை அடியொற்றியதாக எளிய தமிழ் நடையில் அமைந்துள்ளது. இக்கும்மிப் பாடல்கள் பெண்கள் விடுதலையை வலியுறுத்தும் வகையிலும், ஆண் - பெண் சமத்துவத்தை எடுத்துரைக்கும் விதத்திலும் பெண்ணினத்தை அவமதிக்கும் மூடப் பழக்க வழக்கங்களைச் சாடும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன.

ஞாயிறு என்னும் வசனகவிதை சூரியனின் பெருமையினை, அருமையினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அனைத்தையும் தருபவன் சூரியன் என்னும் கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றது. வசன கவிதையின் - புதுக்கவிதையின் முன்னோடி பாரதியார் என்பதை இதன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளமுடிகிறது.

“நேரமறிந்து தேவையுணர்ந்து
நேர்த்தியுடன் வந்து தோன்றினான் - வாழ்வின்
சாரம் புரிந்து வீரம் வளர்க்கும்
சக்தி விதைகளை ஊன்றினான்.”

எனப் புதுக் கவிதை நாயகனான பாரதியை இக்காலக் கவிஞர் ஒருவர் போற்றிப் புகழ்கிறார்.

க.பொ.த.உயர்தர வகுப்புக்குரிய இப் பாடல்களைக் கற்ப தன் மூலம் பாரதியின் உள்ளத்து உணர்வுகளை மாணவர் நன்கு உணர்ந்து கொள்வரென்பது திண்ணம்.

பாரத மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி.

1. பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய்த தவத்தால்
புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்;
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி;
தொழுதுணை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்துநிற் கின்றோம்
விழிதுயில் கின்றனை இன்னும் எம் தாயே!
வியப்பிது காண்! பள்ளி யெழுந்தருளாயே!
2. புள்ளினம் ஆர்த்தன; ஆர்த்தன முரசம்;
பொங்கியது எங்கும் சுதந்திர நாதம்;
வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின, கேளாய்!
வீதியெ லாம்அணு குற்றனர் மாதர்;
தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும் நின்றன்
கீர்த்திரு நாமமும் ஓதிநிற் கின்றார்;
அள்ளிய தெள்ளமு தன்னைஎம் அன்னை,
ஆருயிரே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

3. பருதியின் பேரொளி வானிடைக் கண்டோம்;
 பார்மிசை நின்னொளி காணுதற்கு அலந்தோம்;
 கருதிநின் சேவடி அணிவதற்கு என்றே
 கனிவுறு நெஞ்சக மலர்கொடு வந்தோம்;
 கருதிகள் பயந்தனை: சாத்திரம் கோடி
 சொல்லரு மாண்பினை ஈன்றனை, அம்மே!
 நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத்து ஏற்றாய்!
 நிர்மலையே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
4. நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற்கு எங்கள்
 நெஞ்சகத்து ஆவலை நீயறி யாயோ?
 பொன்னனை யாய், வெண் பனிமுடி மிமயப்
 பொருப்பினன் ஈந்த பெருந்தவப் பொருளே!
 என்ன தவங்கள் செய்து எத்தனை காலம்
 ஏங்குவம் நின்னருட்கு ஏழையம் யாமே?
 இன்னமும் துயிலுதி யேல்இது நன்றோ?
 இன்னுமிரே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
5. மதலையர் எழுப்பவும் தாய் துயில் வாயோ?
 மாநிலம் பெற்றவள் இஃதுண ராயோ?
 குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ?
 கோமகளே! பெரும் பாரதர்க் கரசே!
 விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி
 வேண்டிய வாறு உனைப் பாடுதும் காணாய்:
 இதமுற வந்து எமை ஆண்டருள் செய்வாய்!
 ஈன்றவளே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

குறிப்பு :-

பாரத மாதாவைத் துயில் நீங்கி எழுமாறு வேண்டும் வகையில் இத்திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடப் பெற்றுள்ளது. சைவ, வைணவ மரபுப்படி

பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்கள் பல பாடப் பெற்றுள்ளன. அவையாவும் தத்தம் தெய்வங்களைத் துயில் எழுப்புவதாக அமைந்துள்ளன. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருப்பள்ளி எழுச்சியை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். ஆனால், பாரதியார் பாடியுள்ள இத்திருப்பள்ளி எழுச்சி முன்னைய திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்களிலும் வேறுபட்டதாக, புதுமையானதாக அமைந்துள்ளது. பாரத மாதாவைத் தாயாக உருவகித்து அவரைத் துயில் எழுமாறு வேண்டும் வகையில் பாரதியார் இப்பள்ளி எழுச்சியைப் பாடியுள்ளார். தெள்ளிய நடையில், எவரும் புரிந்து கொள்ளும் எளிய நடையில் சந்த இன்பமும் பொருள் நயமும் பொலிந்திடும் வகையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் பொருட்சிறப்பைச் சிறிது நோக்குவோமாக.

1. நாம் செய்த தவப்பேற்றினால் பொழுது விடிந்து விட்டது. இழிவான இருள் கூட்டம் யாவும் போய்விட்டன. மாற்றுயர்ந்த பொன்போன்ற சூரியனின் ஒளி எங்கும் பரவுகின்றமையால் அறிவு என்னும் கதிரோன் எழுந்து விளங்குகின்றான். உன்னைத் தொழுது, வாழ்த்தி வணங்குதற்கென உனது தொண்டர்கள் பல்லாயிரம்பேர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம். எம் தாயே! இன்னும் துயில்கின்றனையோ? இது வியப்பல்லவா? துயில் நீங்கி எழுவாயாக!
2. பறவைகள் ஒலி செய்து ஆரவாரம் செய்கின்றன. முரசுகள் முழங்குகின்றன. எங்கும் சுதந்திர நாதம் பொங்கித் ததும்புகிறது. வெண் சங்கொலிகள் ஒலிக்கின்றன: கேட்பாயாக! வீதியெல்லாம் பெண்கள் நடமாடுகின்றனர். தெளிந்த அறிவினரான அந்தணர்கள் வேதத்தையும் உமது அழகிய திருநாமத்தையும் ஓதிக் கொண்டு நிற்கின்றனர். அள்ளியெடுக்கப்பட்ட தெளிந்த அமுதத்தையொத்த எம் தாயே! அரிய உயிரே! பள்ளி எழுந்தருளுவீராக.
3. சூரியனின் பேரொளியினை வானத்திடையே கண்டோம்: இப் பூமியினிடத்து உமது ஒளியினைக் காண்பதற்குப் பெரிதும் துன்புற்றோம்: உமது திருவடிகளைச் சூடுதற்கென்ற நினைவுடனும் கனிந்த உள்ளங்களாகிய மலர்களுடனும்

உம்மை நாடி வந்துள்ளோம். வேதங்களை அளித்தனை, பலகோடி சொல் லுதற்கரிய மாண்பினையுடைய சாத்திரங்களைப் பெற்றனை, அம்மையே! அரக்கர்கள் நடுங்குமாறு சூலத்தைக் கையில் ஏந்துவாய்! நிர்மலையே! பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

4. உமது அழகு ஒளிரும் விழியின் அருளைக் காண்பதற்கு எங்கள் உள்ளங்கள் கொண்டுள்ள ஆசையை நீ அறியமாட்டாயோ? பொன்போன்றவளே! வெண்மையான பனிமுடியில் உள்ள இமய மலையத்தவன் தந்த பெரிய தவப்பொருளே! நினது அருளைப் பெறுதற்கு ஏழைகளாகிய நாங்கள் என்ன தவங்கள் செய்து எத்தனை காலம் ஏங்குவோம்? இன்னமும் துயில் கொள்வது நல்லதா? எங்கள் இனிய உயிரே! பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

5. குழந்தைகள் எழுப்பவும் தாய் தூங்குவதோ? மாநிலம் பெற்றவளே இது உணரமாட்டாயா? மழலை மொழிக்கு இரங்காத ஒரு தாயு முண்டோ? கோமகளே! பெரிய பாரத நாட்டினர்க்கு அரசியே! பதினெட்டு வகையான உனது மொழிகளைக் கூறி வேண்டிய வண்ணம் உன்னைப் பாடுகின்றோம்: காண்பாயாக. இன்பமுற வந்து எங்களை ஆண்டருள் செய்வாயாக! எம்மைப் பெற்றவளே! தாயே! பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

அரும்பதப் பொருள் :-

புலர்தல் - விடிதல். புன்மை - இழிவு. இரவி - சூரியன். ஆர்த்தல் - ஒலித்தல். வேதம் - சுருதி. பருதி - சூரியன். பார் - பூமி. கருதி - எண்ணி. நிருதர் - அரக்கர். இமயப்பொருப்பினன் - சிவபெருமான். இமயப் பொருப்பன் என்ற பெயருடைய பாண்டிய மன்னன் ஒருவனும் இருந்துள்ளான். மதலையர் - குழந்தைகள், குதலை மொழி - குழந்தைகளின் திருந்தாத பேச்சு மொழி. இதமுற - இன்பமுற, ஈன்றவள் - பெற்றவள்.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி.

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களி லேயொளி போல வுயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வம் நற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி தமிழ் நாடு முழுவதும்
குலங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோமென்று கும்மியடி. (கும்மி)
2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
எண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்:
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார் (கும்மி)
3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டுவந்தே,
வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார், அதை
வெட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி. (கும்மி)
4. நல்லவிலை கொண்டு நாயை விற்பார், அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை
கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டிவிட்டார். (கும்மி)

5. கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார் - இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்:
வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)
6. பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்:
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி. (கும்மி)
7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி,
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்: தெய்வச்
சாதிபடைக்கவும் செய்திடுவோம். (கும்மி)
8. காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி. (கும்மி)

குறிப்பு :-

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி எளிய தமிழில் எவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இலகுவான செய்யுள் நடையில் பாரதியாரால் பாடப் பெற்றுள்ளது. பெண்கள் விடுதலையை வலியுறுத்தும் இப்பாடல்கள் பெண்களை இழிவு படுத்தும் மூடப் பழக்கங்களைப் பெரிதும் சாடுகிறது. ஆணும் பெண்ணும் சமமெனக் கருதும் புதிய சமுதாயத்தைக் காண அவாவுகிறது. புதுமைப் பெண்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது.

ஞாயிறு.

1. ஒளி தருவது யாது? தீராத இளமையுடையது யாது?
 வெய்யவன் யாவன்? இன்பம் எவனுடையது?
 மழை எவன் தருகின்றான்? கண் எவனுடையது?
 உயிர் எவன் தருகின்றான்?
 புகழ் எவன் தருகின்றான்? புகழ் எவனுக்குரியது?
 அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் எது?
 ஞாயிறு
 அதுநன்று.

2. நீ ஒளி, நீ சுடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி,
 மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக்கொழுந்து -
 இவை யெல்லாம் நினது நிகழ்ச்சி.
 கண் நினது வீடு.
 புகழ், வீரம் - இவை நினது லீலை,
 அறிவு நின்குறி, அறிவின் குறி நீ,
 நீ சுடுகின்றாய், வாழ்க, நீ காட்டுகின்றாய், வாழ்க!
 உயிர் தருகின்றாய், உடல் தருகின்றாய்,
 வளர்க்கின்றாய், மாய்க்கின்றாய்,
 நீர் தருகின்றாய், காற்றை வீசுகின்றாய், வாழ்க!

குறிப்பு :-

மகாகவி பாரதியார் பாடிய வசன கவிதைகள் இவையாகும். இவற்றின் மூலம் ஞாயிற்றின் (சூரியனின்) பெருமையினை, அருமையினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

8

உமர்கய்யாம் பாடல்கள்

உமர்கய்யாம் பாரசீக (ஈரான்) தேசத்தில் தோன்றிய பெருங்கவிஞர். இக் கவிஞரின் புகழ் இன்று உலகெங்கும் பரந்துள்ளது. இவர் ஆரம்ப காலத்தில் பீஜகணிதத்தில் சிறந்த மேதாவியாகவும் சோதிடக் கலை நிபுணராகவும் விளங்கினார். இவரது ஆழ்ந்த கல்வி அறிவு முதலியவற்றையெல்லாம் தற்கால மக்கள் மறந்துவிட்டார்கள். மறவாது போற்றுவது எவற்றை என்றால் வாழ்க்கையைக் குறித்தும், அது பயனின்றி வறிதாயுள்ள தன்மையைக் குறித்தும் இவர் சிந்தித்து எழுதியுள்ள பாடல்களைத்தான்.

இக்கவிஞரது உண்மைப் பெயர் கியாதுஜன் அபுல்பாத் உமர். கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிஷபூர் என்ற நகரத்தில் இவர் பிறந்தார். தமது பெயரோடு 'கய்யாம்' என்பதையும் தாமே சேர்த்துக் கொண்டார். 'கய்யாம்' என்பதற்குக் 'கூடாரம் செய்பவன்' என்று பொருள்.

பணக் கவலை எதுவும் இல்லாதபடி வாழ்ந்த உமர்கய்யாம் தம்முடைய நீண்ட ஆயுளை கணிதம் முதலிய சாஸ்திரப் பயிற்சியில் செலவிட்டு வந்தார். இடையிடையே மக்களுடைய இம்மை, மறுமை

முதலிய பொருள்கள் பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தித்து அற்புதமான, செய்யுள்கள் பல இயற்றினார். இச்செய்யுள்களுக்கு 'ருபாயத்' என்று பெயர். 'ருபாயத்' என்றால் நான்கடிச்செய்யுள் என்று பொருள். தமிழில் உள்ள நாலடியார் என்ற நூலோடு இதனை ஒப்பிடலாம்.

இவர் சிந்தித்துக் கண்ட முடிவு இன்ப உணர்ச்சியை விளைவிக்கத் தக்கதன்று. இவர் பாடல்களிலே வாழ்வு முடிந்த பின் மறுமையைக் குறித்து யாதும் உறுதியாகக் கூறமுடியாது என்ற கொள்கை தொனித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வுலகத்தில் உண்பதும், குடிப்பதும், சுகித்து வாழ்வதும் தான் கைகண்ட பலனோ என்று இவர் ஐயுறவு கொண்டனர். ஒரு சோக உணர்ச்சிதான் இவரது பாடல்களின் அடிநாதமாய் அமைந்துள்ளது.

உமர்கய்யாம் பாடல்களைக் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, ச.து.சுப்பிரமணிய யோகியார், கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை ஆகியோர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர். அவர்களது மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்களில் ரோஜாமலர் கூறுவதாக அமைந்த பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பொருளுணர்ந்து பாடி இன்புறுவோமாக!

உமர்கய்யாம் பாடல்கள்.

(அ)

1. சுற்றி நடம் புரியும் சுடர் ரோஜா கூறுதல் காண்:
குற்றமிலாச் சிரிப்போடு இக்குவலயத்தே பிறந்தேன்: என்
பட்டிதழின் மூடு மொட்டுப் பெட்டி திறந்து உள்ளவெலாம்
கொட்டினேன் மணம்வீசக் குளிர் காவில் முழுவதுமே:
2. பொன்னை விளைத்துப் புதைப்போரும் மழைத்துளிபோல்
பொன்னைப் பெருங்காற்றில் பறக்க விட்டுப் போவோரும்
என்ன பயன் கண்டா? இறந்தார், பின் மண் புதைத்தார்:
பொன்னேனும் பேர்த்தெடுப்பர் பொன்புகழும் பெற்றிலரே.

3. காணும் கனவெல்லாம் கரியாகப் போகுமன்றிப்
 பேணிப் பெருமை தரும் பெருங் கனவும் எல்லாமும்
 பாலை வனாந்தரத்துப் பனி ஒளிபோல் சின்னேரம்
 கோலம் விளக்கிப் பின் குமைவது காண் - காணோமே!
 - ச.து.சுப்பிரமணிய யோகியார் -

(ஆ)

1. பாராய் அந்த ரோஜாவைப்
 பார்த்து நகைக்கும் அதனழகைத்
 தேராய் அது சொல் வார்த்தை இது:
 “ திகழும் இந்த உலகினிடை
 நேராய் வந்து மலர்ந்துள்ளதாம்
 நிறைந்த பட்டுப் பைகீறிச்
 சீராய் நிதியைப் படிமீது
 சிதறி விதைத்துச் சென்றிடுமாம்.”

2. நெடிதே எண்ணி வருந்துவதேன்?
 நினைந்த எல்லாம் உலகினிலே
 முடிவாய் வெந்த சாம்பரென
 முடிவதன்றி வேறில்லை:
 படியும் தூசி மணல் மீது
 பாலை வனத்தின் பனி என்றும்
 நொடிதே தோன்றி ஒளிவீசி
 நொய்தாய் ஈற்றில் மறைவது போல்

3. மழைபோல் வாரியளித்தவரும்
மறைவாய்ப் பூட்டி யொளித்தவரும்

பிழையே யின்றி ஈற்றினிலே

பிரிந்து மண்ணாய்ப் போனதலால்,
விழைவொ டாரும் அவருடலம்

விலை பொன்னாக மாறியதாய்
அழையர் தோண்டி யெடுத்ததனின்

அளவும் உரையும் காணாரே.

- அப்துல் காதலர்ஸெப்பை -

(இ)

1. சிரித்த ரோஜா மலரைப் பார்
செப்பும் இனிய மொழியைக் கேள்:

'அருத்தி யோடிவ் உலகில் வந்து

அழகார் நந்த வனமதிலே

பரித்த பட்டுப் பைகீறிப்

பைம்பொன் நிதியைப் படிமீது

விரித்து வீசி எங்கெங்கும்

விதைத்துச் செல்வேன்' என்றிடுமே.

2. நினைப்பு நீண்டு தழைத்துவரும்

நீறி வெந்து சாம்பருமாம்:

அனைத்தும் பாலை வனத்தினிலே

அமையும் பனிபோல் அரைநொடியில்,

மனத்தில் தோன்றி நிலையாது
 மாண்டு மறைதல் உண்மையதாம்:
 எனனத்து நூலின் வலியாலும்
 இதனை மறக்க இயலாதே.

3. வாரி வாரிக் கொடுத்தவரும்
 வழங்கி டாது வைத்தவரும்
 பாரில் மண்ணாய்ப் போனதலால்
 பசும்பொன் னானது அறியோமே!
 ஊரில் அவர்தம் உடலையெடுத்து
 உரையும் நிறையும் காணாரே
 ஓடும் உள்ளத் துண்மையிதை
 ஊன்றி நோக்கி உணர்வாயே!

- கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை -

கம்பதாசன் கவிதைகள்

மகாகவி பாரதியார் காட்டிய மறுமலர்ச்சிக் கவிதைப் பாதையில் பீடுநடை போட்ட கவிக்குயில்களுள் கம்பதாசன் குறிப்பிடத் தக்கவர். இவரது காலம் 1916 - 1972 ஆகும்.

சமதர்ம, சமத்துவ சிந்தனைகளைத் தம் உயிரினும் மேலான இலட்சியமாகக் கொண்டு பைந்தமிழ்க் கவிதைகள் பல படைத்த பெருமைகுரியவர். எளிய பதங்கள், இனிமையும் எளிமையும் தவழும் கவிதை நடை, சிந்தனையைத் தூண்டும் ஆழமான கருத்துக்கள், எளிதில் உணரக் கூடிய சந்தங்கள், அருமையான கற்பனை நயம் அனைத்தும் கொண்டனவாக அமைவன இவரது கவிதைகள்.

“கம்பதாசன் கவிதைத் திரட்டு”, “கனவு” என்பன இவரது கவிதை நூல்களாகும். ‘முத்துச் சிமிக்கி’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் இவரது படைப்பாகும். திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும், திரைப்படக் கதாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும் விளங்கினார். இவரது திரைப்படப் பாடல்களை, ஈழத்தவரான விஜேந்திரன் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். கம்பதாசனின் கவிதைகளில் ஒன்றான ‘தொடூரில்’ பற்றிய கவிதையினைப் பாடி மகிழ்வோமாக.

தொழில்.

1. கீழ்த் திசையின் இருட்கீறி கிளர் உடை நுதலில்
கிளிமூக்கு நிறப்பொட்டு தீட்டும் கிரணன்,
ஆழ் கடலின் அலைகளிடம் ஆடல் கற்றே
அனற் சுவாலை மிடத்தோடி அருளும் காற்று
வீழ் புனலில் ஏழ்வர்ணம் விளைத்து புலத்தை
விளைவேற்றி வினையின் திறம் விளம்பும் நதிகள்
சூழ் மதுவை விருந்தீந்து சுரும்பு பாட
சுகந் தத்தைத் தூவு குளிர் சோலை மலர்கள்.
2. அந்தரத்தே இருட்சாணம் மெழுகி உருவாம்
அரும்புள்ளிக் கோலமிடும் அந்திவானம்
விந்தையதாம் வேழமென விண்ணில் பறந்து
வெண்முத்து நேர்திவலை சிந்தும் மேகம்.
செந்துளிராம் புல் நுனியில் வைரச் சிரிப்பைத்
தெளித்து ரவி அணைப்பினிலே சேர் பனித்துளிகள்
சுந்தரமாய் காதலர்கள் தூக்கம் நீங்கிச்
சொல்லாத் தூண்டவரும் சோதி மதியம்.
3. மண்ணுழுது பொன்றெல் தரும் தாய்நேர் உழவர்,
மானமொடு வாழக் கலை நெய்கை கோளர்,
விண்ணதிர முரசார்த்துப் பகைமை வீழ்த்தி
வெற்றியின்சங் கூதுகின்ற யுத்த வீரர்,
கண்துயிலை நேர்மரணம், கண்ணின் விழிப்பு,
காட்சி நிகர் ஜனனம் மொழி காக்கும் கவிஞர்,
உண்மை என உள்ளதெனும் தெய்வம் இந்த,
உலகதனைப் படைக்க முதல் உற்றது தொழிலே.

4. தொழில் இன்றேல் அழிவாகும், அழிவது தொழிலே,
 தொழிலில்லா இடமில்லை சுதந்திரம் தொழிலே,
 அழகில்லா ஒன்றினை அழகாக்கும் தொழிலே,
 அச்சமில்லா உச்சிதத்தின் ஆக்கம் தொழிலே,
 கழிவில்லாப் பெருமையதன் கருத்துத் தொழிலே
 காலத்தால் களங்கமுறா கற்புத் தொழிலே
 தொழிலாளர் ஒங்கிடுக, அவர் பசி துடைக்கத்
 தொண்டாற்றல் நமது தொழில் கவிதைத் தொழிலே,

குறிப்பு :-

தொழில் மகத்துவத்தைப் பறைசாற்றும் இக்கவிதை பல்வேறு தொழிலாளர் களின் பணிகளை நமது கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. தொழில் இன்றேல் அழிவாகும் என்கிறது. தொழிலாளர் பசி துடைக்கத் தொண்டாற்றல் நமது கடமை என்கிறது. 'நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டுக் குழைத்தல்' என்னும் பாரதியின் வாக்கையும் நினைவூட்டுகிறது.

உடை - சூரியனின் மனைவி. நுதலில் - நெற்றியில்.
 கிரணன் - சூரியன். அனல் - நெருப்பு, சூடு. மது - தேன். சுரும்பு - வண்டு. திவலை - சிதறும் துளி, மழைத்துளி. இரவி - சூரியன். சுந்தரம் - அழகு. கோளர் - கைக்கோளர். நெய்கை - நெசவு. உச்சிதம் - உசிதம். களங்க முறா - குற்றமில்லா.

10

பிச்சமுர்த்தி கவிதை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், “மணிக்கொடி” இலக்கிய இதழைக் களமாகக் கொண்டு தோன்றிய படைப்பாளிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர் பிச்சமுர்த்தி. இவரது காலம் 1900 - 1976 ஆகும். இவரது சமகால எழுத்தாளர்களான மௌனி, கு.ப.ரா, புதுமைப்பித்தன், சி.சு.செல்லப்பா, க.நா.சுப்பிரமணியம் என்பாரும் மணிக்கொடி உருவாக்கிய எழுத்தாளர்களே என்றால் அது மிகையல்ல.

பிச்சமுர்த்தி “பதினெட்டாம் பெருக்கு” என்னும் அருமையான சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்துள்ளார். கவிதைத் துறையில் இன்று புதுமைபடைத்துவரும் புதுக்கவிதை தோற்றுதற்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவர்களில் முதன்மையானவர் எனக் கருதப்படும் இவர் அருமையான புதுக் கவிதைகள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். புதுக்கவிதை பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் “என் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு யாப்பு மரபே காணாத அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய “புல்லின் இலைகள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்புத்தான் வித்திட்டது. அதைப்படித்த போது கவிதையின் ஊற்றுக்கண் தெரிந்தது” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது புதுக்கவிதைத் தொகுதிகளாக “காட்டுவாத்து”, “வழித்துணை”,

“பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்” என்னும் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

பாரதிக்குப் பின் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றிய பிச்சமுர்த்தியின் “பூக்காரி” என்னும் கவிதையைப் படித்து மகிழ்வோமாக.

பூக்காரி.

1. மழைக்காலின் மையிருட்டில்
மேகம் குனிய இடி முழங்க,
வீடு வந்த மழையின் கண்ணீர்,
பூக்காரி பொங்கும் குரல்
மையிருட்டில் மேவி ஓங்கி
மழை நீரின் குரலினொடு
பரவிற்று திசை எங்கும்,
“மல்லிகை வேணுமா?
ஜாதி மல்லிகை?”
2. மழை இருட்டில்
தெருவிலொரு
ஈ குருவி பறக்கவில்லை.
மேகம் வலுத்தது
மழை மீன்கள் துள்ளின.
மின்னல்கள் சிரித்து
மேகத்தைக் கொளுத்தின.
கூதலென்னும் நாகம்
குடையோடு சீறிற்று
அஞ்சி ஓடுங்கிய அழகிய பெண்கள்
அடுப்பங்கரை சேர்ந்து
கண்ப்பை மருவினர்.

“மல்லிகை ரத்தினம்
 மருக்கொழுந்து பச்சை
 ஏறிமணக்கும்
 கூந்தலோர் வாரீர்!
 மல்லிகை வேணுமா?
 ஜாதி மல்லிகை!”
 என்றழுதாள் பூக்காரி.
 பூக்காரி பொங்கும் குரல்.

பெண்களை எழுப்பவில்லை.
 சாரலின் கடுஞ்சினத்தில்
 பூ மோகம் ஆடவில்லை.
 பூக்காரி குரலினோடு
 கூடிற்று மழையின் கண்ணீர்,
 பூக்காரி பொட்டுக் கூடை
 திரும்பிற்று வீடு நோக்கி.

3. உலகெங்கும் உற்பத்தியாய்
 நாடெல்லாம் சந்தை மேடாய்
 வியாபாரத்தில் போட்டி மூள
 சந்தைக் குரலிடையே
 போர் விதைகள் கருவடைந்த
 கனவுத் தெய்வம் கடைத் தெருவில்
 கொட்டின்றி முழக்குமின்றி,
 தூக்கிப் பேச ஆளுமின்றி
 அருஞ் சரக்கை விரித்து வைத்து
 வாங்குவோர்க் கேங்கிற்று.

“அன்புச் சரக்கு
 அழியாத சரக்கு
 தின்றாலும் எக்காலமும்
 தித்திக்கும் சரக்கு
 வேண்டுவோர் வாரீர்!
 வாங்குவோர் கூடீர்”
 சந்தைக் கலவரத்தில்
 தெய்வக்குரல் கேட்கவில்லை.
 சந்தைக் கடை கலைந்ததும்
 கனவுத் தெய்வம் போகவில்லை.

4. குலம் எழுந்தது
 அண்டம் அதிர்ந்தது,
 உலகெங்கும் கூடாரம்
 ஊரெங்கும் விஷப்புதை
 வானெங்கும் பிளேனிறகு
 தெரு வெங்கும் பிணமலை.
 பீரங்கிக் குரல்பேச
 கேட்டதொரு வேறு குரல்.

“அன்பும் அஹிம்சையும்
 விற்று வந்தேன் ஆதிமுதல்
 பூக்காரி பூவைப் போல
 கண்ணெடுப்பார் யாருமில்லை.
 ருத்திரனின் வெறிக் கூத்தில்
 கடுமோகம் கொண்டுவிட்டார்.

காமனை எரித்த ருத்திரன்
கண் சிமிட்டில் தணிந்து போவான்
அன்பே சிவமாவான்
மங்கலமாய் மலர்தருவான்
வேண்டுவோர் வாரீர்!
வாங்குவோர் கூடர்!

பிளேனிகின் உயரம்
தெய்வக்குரல் ஏறவில்லை.
நெஞ்சடையாக் கனவுத் தெய்வம்
கூவுதலைக் குறைக்கவில்லை
“அன்பே சிவ மாவான்,
மங்கலமாய் மலர்தருவான்
வேண்டுவோர் வாரீர்!
வாங்குவோர் கூடர்!

- ந. பிச்சமூர்த்தி

குறிப்பு :-

பூக்காரியிடம் நல்ல மலர்கள் பல இருந்த போதிலும் மழைக் கால மையிருட்டில் அவள் குரல் பெண்களை எழுப்பவில்லை. வாங்குவார் எவரும் அவளை நாடிவரவில்லை. அதேபோன்று அழியாத சரக்காக அன்பும், அஹிம்சையும், அமைதியும் இருந்த போதிலும் போர்மேகம் சூழ்ந்த உலகில் அவற்றை நாடுவார் எவருமில்லை என்ற உண்மையை இக்கவிதை எடுத்துக் கூறுகிறது.

உலகெங்கும் விஷப்புகை சூழ்ந்துள்ள நிலையில், ருத்திரனின் வெறிக் கூத்தில் கடும் மோகம் கொண்டோர் சமாதானத்தை - அமைதியைக் கொள்வார்களா? இல்லையே. இந்தக் கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டே இக்கவிதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. பூக்காரியின் நிலையே தெய்வக்குரலுக்கும் கிட்டியது. அன்பே சிவமென்னும் கூற்று ஆதரிப்பாரற்றுவிட்டது.

மஹாகவி கவிதை

ஈழத் திருநாட்டின் புகழ் பெற்ற கவிஞர்களுள் ஒருவரான மஹாகவி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அளவெட்டி என்னும் சிற்றூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமது மாணவப் பருவத்திலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்கவராகத் திகழ்ந்த து.உருத்திர மூர்த்தி பின்னாளில் “மஹாகவி” யாகித் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் பெருமதிப்பிற்குரிய கவிஞராகப் பரிணமித்தார்.

கவிதை, ஓவியம், பாநாடகம் முதலிய துறைகளில் பல பரிசோதனைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்துள்ளார். கண்மணியாள் காதை (வில்லுப் பாட்டு), வள்ளி (கவிதை), கோடை (நாடகம்), குறும் பா (கிண்டலும் நகைச் சுவையும் கொண்ட குறும் பாக்களாலானது) வீடும் வெளியும் (கவிதை), புதிய தொருவீடு, மஹாகவியின் கவிதைகள், மஹாகவியின் மூன்று நாடகங்கள், மஹாகவியின் ஆறு காவியங்கள் என்பன இவரது படைப்புக்களாகும். இவரது காலம் 1927 - 1974 ஆகும்.

தமது கவிதைகளின் மூலம் மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்துக் கொண்ட ‘மஹாகவி’யின், கவித்திறனுக்கு ‘மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு’ என்னும் கவிதை தக்க சான்றாகும். அதனைப் படித்து மகிழ்வோமாக.

மீண்டும் தொடங்கும் யிருக்கு

மப்பின்றிக் காலமழை காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது
ஏர் ஏறாது: காளை இழுக்காது.
எனினும் அந்தப்
பாறை பிளந்து பயன் விளைப்பான்
என் ஊரான்.

ஆழத்து நீருக்ககழ்வான் அவன்

நாற்று

வாழத் தன் ஆவி வழங்குவான்: ஆதலால்

பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்தது பார்

நன்னெல்லு.

தங்க நகைகளைத் தலைக்கணிந்த பெண்களே,

கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும்

காதினிக்கப்

பாடிக்கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல்,

முற்றி. மனிதன் முயற்சிக்கு

இறை கொடுக்கும்

பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதிசுமந்து

கூத்தாடும் .

அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத

எந்தச் சொல் உண்டாம் எமக்கு?

அவ்வுழைப் பாளி
 உள்ளம் நெகிழ்ந்தான்,
 ஒரு கதிரைக் கொத்தாகக்
 கிள்ளி முகர்ந்தான்
 கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்.

வாடும் வயலுக்கு வார்க்கா முகில், கதிர்கள்
 சூடும் சிறு பயிர்மேல்
 'சோ' வென்று நள்ளிரவிற்
 கொட்டும், உடன் கூடும்
 கொலைக் காற்றும் தானுமாய்
 எட்டுத் திசையும் நடுங்க முழங்கி எழும்.
 ஆட்டத்து மங்கையர் போல்
 அங்கு மொய்த்து நின்ற பயிர்
 பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே
 கொள்ளைபோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து
 வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று.....

பின்னர் அது,
 வற்றியதும், ஓயா வலக்கரத்தில் மண்வெட்டி
 பற்றி, அதோ பார், பழையபடி கிண்டுகிறான்.
 சேர்த்தவற்றை
 முற்றும் சிதற வைக்கும் வானத்தைப்
 பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்
 வாழி, அவன்
 ஈண்டு முதலில் இருந்தும் முன்னேறுதற்கு
 மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு!

- மஹாகவி

குறிப்பு :-

யாழ்ப்பாண விவசாயியின் தீவிர முயற்சியை யதார்த்த பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டும் கவிதை இதுவாகும். நெற்செய்கையில் ஈடுபடும் விவசாயி படும் கஷ்டங்களைச் சித்திரிப்பதோடு, நெற் கதிர்களைக் கண்டு அவனடையும் மகிழ்வையும், வாடும் பயிருக்கு வார்க்கா முகில கதிர்கள் முற்றிய வேளையில் திடீரெனப் பொழிந்து அவனது பயிரை அழித்தமையையும், கொள்ளை போல் வந்து வெள்ளம் கொடுமை விளைத்ததையும் அழகுறத் தமக்கென உள்ள தனித்துவக் கவித்திறனால் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

வெள்ளம் வற்றியதும் அவன் சோர்ந்துவிடாது மீண்டும் தன் முயற்சியில் அயர்வின்றி ஈடுபடுவதையும் இக் கவிதை மூலம் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். சுருங்கக் கூறின் யாழ்ப்பாண விவசாயியின் அயரா முயற்சியை இப்பாடல் நன்கு சித்திரிக்கின்றது எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

கால மழை - பருவகால மழை. பாறை - கற்பாறை. ஆவி - உயிர். இறை - தெய்வம். முகில் - நீருண்ட மேகம். அயர்ந்து - சோர்ந்து. மிடுக்கு - வலிமை, செருக்கு.

12

நீலாவணன் கவிதை

கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த வளமிகும் பெரிய நீலாவணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.கே.சின்னத்துரை என்னும் தமிழாசிரியர் தம் ஊரின்மீது கொண்ட பெரும் பற்றின் காரணமாகத் தமது புனை பெயரை “நீலாவணன்” என வைத்துக் கொண்டார். இப்புனை பெயரில் ஏராளமான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். அவையெல்லாம் தொகுக்கப்பெற்று நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் வேளாண்மை, வழி, ஒத்திகை, மழைக்கை என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இவரது வழி என்னும் கவிதைத் தொகுதி இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. இவரது காலம் 1931 - 1975 ஆகும். எளிய நடையில் உவமை நயத்தோடு கவிபுனைந்த ஆற்றல் மிகு கவிஞரான நீலாவணனின் கவித்திறனுக்கு ‘இன்று உனக்கும் சம்பளமா?’ என்னும் கவிதை தக்கதோர் எடுத்துக் காட்டாகும். அக்கவிதையினை நோக்குவோமாக.

இன்று உனக்கும் சம்பளமா?

ஏன் கடலே இரைகின்றாய்?
இன்று உனக்கும் சம்பளமா?
ஏழை வீட்டில்
தான் நீயும் பிறந்தனையோ?
தமிழா நீ கற்றதுவும்
தகாத வார்த்தை!
தேன் கடலாய் ஒருமெங்கள்
திருநாட்டில் பிறந்தபயன்
தெரிகின்றாயோ?
வான் தந்த வளமிலையோ
வயல் தந்த நிதியிலையோ
வாடாதே நீ.

காற்செருப்புக் கழன்றதுவா?
கட்டுதற்கும் இடமிலையா?
கால் நூற்றாண்டாய்
தோற் பொருத்தித் தோற்பொருத்தி
துணையாக உழைத்த அவை
தொழிலில் ஓய்ந்தால்
போற்றுதற்கோர் பொதுக்கூட்டம்,
போட்டதிலே பொன்னாடை
போர்த்து மேலும்
பாற்சோறும் பட்சணமும்
படைப்பதற்கு நின்னிடத்தே
பணமா இல்லை?

'இ போசா' பஸ்களிலே
 ஏறுகையில், வியர்வையினால்
 ஏழை தோழன்
 யப்பானார் இறக்குகின்ற
 புறாமார்க்கு மல்வேட்டி
 அடடா 'டப்டப்'
 'சப்'பென்று மூச்சுவிட்டு
 சல்லடையாய் மாற்றிறோ?
 சனத்துக்குள்ளே
 இப்படியும் அவமானம்
 ஏதேனும் வந்ததுவா?
 இரைகின்றாய் நீ!

சட்டம்பி ஆனவன்றே
 சந்தையிலே வாங்கிவந்து
 சலியா தின்று
 பொட்டுதிப் போனாலும்
 புழுதி மிகப் படிந்தாலும்
 போனமாதம்
 கட்டறுந்த குடையினை எம்
 கந்தோருக் கெடுத்துப் போய்
 கவனமின்றி
 பட்டணத்துக் கடையெதிலும்
 பறிகொடுத்து விட்டனையோ
 பதறுகின்றாய்?

கல்லூரி மாணவியுன்
 மகள் கமலா ஏதேனும்
 காசா கேட்டாள்?
 அல்லாஹ் போல் அனுதினமும்
 சில்லறைக்குக் கடன்தந்த
 அலியார் நானா
 பொல்லாத வார்த்தையெதுமும்
 புகன்றாரோ? பொருமுகிறாய்
 போன ஆண்டு
 நில்வைக்கு வரிசையிலே
 நிற்படலை மட்டுமங்கார்
 நிற்கின்றாரோ?

அந்திபட்டும் இருசாமம்
 ஆச்சுதினிக் கடன்காரர்
 ஆரும் அங்கே
 இந்தவரை நிலலர்கள்
 என்மனையாள் மட்டுமங்கே
 இருப்பாள் ஏங்கி
 நொந்தென்ன கண்டோம் யாம்
 இல்லாமையாம் கொடிய
 நோயைப் போக்க
 விந்தை மருந்தறியாமல்
 விதியென்று பேசுகின்றோம்!
 வீடு செல்வோம்.

குறிப்பு :-

ஏழை ஆசிரியன் ஒருவனின் அவலவாழ்வை இக் கவிதை சித்திரிக்கிறது. கடன்பட்டுவாழும் ஆசிரியனைச் சம்பள நாளன்று கடன் கொடுத்தோர் மொய்த்துக் கொள்வது வழக்கம். அதனால் அன்றையத் தினம் நேரத்தோடு வீடு செல்லாது காலங்கடந்து செல்ல வேண்டிய வறுமை நிலை ஆசிரியனை வாட்டுகின்றது. இதனைக் கவிஞர் தமது கவிதையில் அழகாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

“இல்லாமையாம் கொடிய நோயைப் போக்க விந்தை மருந்தறியாமல் விதியென்று பேசுகின்றோம்” எனத் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார் இக்கவிதை மூலம்.

யப்பானார் இறக்குகின்ற மல்வேட்டி :- யப்பானிலிருந்து இறக்கு மதி செய்யப்படுகின்ற மல்வேட்டியைக் குறித்தது.

நில்வைக்கு - நிலுவைக்கு.

13

புரட்சிக் கமால் கவிதை

ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்களுள் ஒருவரான புரட்சிக் கமால் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஏறாவுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அழகு தமிழில் அரிய கவிதைகள் பல படைத்தவர். இவரது கவிதைத் தொகுப்பாக “புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்” வெளிவந்துள்ளது. கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம் ஆதியாம் துறைகளில் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ள இக் கவிஞரின் இயற்பெயர் மர்ஹூம் எம்.எம்.ஸாலிஹ் என்பதாகும்.

இவரது கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள “என் இறைவன்” என்னும் கவிதையைப் படித்தின்புறுவோமாக.

என் இறைவன்.

அருளின் முதலோன், அன்புடையோன்:
அகிலம் புரக்கும் எங்கோமான்
திருவார் மாந்தர் திருநாவில்
தேனாம் இனிய மொழிவைத் தோன்
உரவோன், அன்னான் திருநாமம்
உன்னி, இதனை ஒதுகிறேன்.

செய்யகருணைச் செழுஞ்சோதீ,
 சிந்தை நீறி உழல் வாரும்
 உய்ய அருளும்: உள்நொந்தார்
 உருக அருளும்: ஒரு குரலில்
 வையம் கொள்மா பேரரசும்
 வழுத்தி இரக்கும் ஒருசீமான்!
 ஐய! கருணை யங்கடலில்
 ஆடா தானின் பாடென்னை!

தன்னில் தானாம் நிலையுடையான்
 தனியோர் ஆட்சி வலியுடையான்
 தன்னை உணர்வார் அருகமைவான்
 தனக்கே உரியார் துயர்களைவான்
 அன்னோன் ஆற்றல் ஆழத்தை
 அளந்தார் யாரே? அளப்பாரே!
 ஒன்று மற்ற தொன்றாலே
 உலகைச் செய்தான் என்னிறையே!

திரையின் பின்னால் நோக்குகிறான்
 தீங்கின் பாலே திளைப்பார்க்குத்
 துரும்பைக் கொண்டே பெரும்துன்பம்
 தொடரச் செய்யும் மாவல்லோன்!
 இருமை உலகும் அவனறிவில்
 இரண்டு துளிகள் எனலாமே?
 அருமை இறைவன் புகழங்கி
 அறிவாம் கைக்கு வசமாமோ?

— புரட்சிக் கமால் —

14

நற்றிணை

நல்ல ஒழுக்கமாகிய அகத்திணையைப் பற்றிக் கூறும் நூல் நற்றிணை. (நல் + திணை = நற்றிணை) திணை - ஒழுக்கம். நற்றிணை - நல்லொழுக்கம்.

எட்டுதொகையைச் சேர்ந்த அகத்திணை நூல்களிலே இது ஒரு சிறந்த நூல். நற்றிணை என்ற பெயரைக் கொண்டே இதன் சிறப்பை உணரலாம்.

இந்நூல் ஒரு தொகை நூலாகும். ஒருவரால் பாடப்பட்டதன்று. பலரால் பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதி. குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல், மருதம் ஆகிய ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைப் பற்றிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறுந் தொகையைப் போலவே இந்நூலிலும் எல்லாத் திணைப்பாடல்களும் கலந்து கிடக்கின்றன.

நற்றிணை நூலில் நானூறு பாடல்கள் இருக்கின்றன. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் ஒன்றுமுள்ளது. அது பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால் பாடப்பட்டது. நானூறு பாடல்களிலே ஆசிரியர்கள் பெயர் தெரியாத பாடல்கள் ஐம்பத்தொன்று உள்ளது. 175 புலவர்களின் பாடல்கள் இந்நூலிலே அடங்கியிருக்கின்றன.

இந் நானூறு பாடல்களையும் ஒன்றாகத் தொகுத்தவன் பாண்டிய மன்னனான 'பன்னாடு தந்த மாறன் வழி' என்பவனாவான். ஒன்பது அடிகள் முதல் பன்னிரண்டு அடிகள் வரையில் அமைந்த அகவற் பாக்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் விளங்குகின்றது.

ஐவகை நிலங்களிலே வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் சிறந்த ஒழுக்கங்கள் பலவற்றை இந்நூலிலே காணலாம். தமிழர்களின் சிறந்த பண்பாடு, தமிழ்ப் பெண்களின் கற்பொழுக்கம், ஆண்களின் அசையாத அன்பு, தமிழர்களின் சிறந்த குடும்ப வாழ்க்கை இவைகள் பற்றி இந்நூல் விளக்கமாகக் கூறும். தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறந்த இயற்கையான கற்பனைகளையும் கவியின்பத்தையும் இந்நூலில் மிகுதியாகக் காணலாம்.

எடுத்துக் காட்டாக நெய்தல் நிலம் குறித்து அம்முவனார் என்னும் அருந் தமிழ்ப்புலவர் பாடிய பாடல் ஒன்றினைப் பார்ப்போம்.

நெய்தல்.

பாடல் எண் : 35

பொங்கு திரை பொருத வார்மணல் அடை கரைப்
 புன்கால் நாவல் பொதிப்புற இருங்கனி
 கிளை செத்து மொய்த்த தும்பி, பழம் செத்துப்
 பல்கால் அலவன் கொண்ட கோட்கு அசாந்து,
 கொள்ளா நரம்பின் இமிரும் பூசல்
 இரைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
 துறைகெழு மாந்தை அன்ன இவள் நலம்
 பண்டும் இற்றே, கண்டி சின் தெய்ய:
 உழையின் போகாது அளிப்பினும், சிறிய
 ளெகிழ்ந்த கவின் நலம் கொல்லோ? மகிழ்ந்தோர்
 கட்களி செருக்கத்து அன்ன
 காமம் கொல் - இவள் கண்பசந்ததுவே!

- அம் முவனார்.

திணை : நெய்தல். துறை : திருமணம் ஆன பின்பு
மணமனை புக்க தலைவனிடம் தோழி கூறியது. பாடியவர்:
அம்மூவனார்.

கூற்று விளக்கம் :-

திருமணம் ஆன பின்பு மணமனை புக்க தோழியிடம் “பிரிவுக் காலத்தில் நீ தலைவியை நன்கு ஆற்றுவித்தாய்” என்று கூறிய தலைமகனுக்கு “தலைவியின் பொருட்டு நான் தாய்க்கு அஞ்சி ஒழுகினேன். நீயேவிரைந்து வந்து காத்தாய். எனவே யான் ஆற்றுவித்தது ஒன்றுமில்லை” - எனத் தோழி கூறினாள்.

உரை :-

பொங்கி எழுகின்ற அலை மோதிய நேரிதாகிய மணல் நிறைந்த கடற்கரை. அங்கு உதிர்ந்து கிடந்த புல்லிய காம்பையுடைய நாவற் கனியின் புறத்தினைப் பற்றி மொய்த்த வண்டுகள் அப்பழத்தைத் தம்மையொத்த வண்டென்று கருதின. பல கால்களையுடைய நண்டு அதனைப் பழமென்றே கருதிக் கைக்கொண்டது. வண்டுகள் நண்டை விலக்கிப் பழத்தைப் பற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியில் யாழோசை போல் பேரொலி பரந்தது. அப்போது இரைதேடி அங்கு வந்த நாரையைக் கண்டு நண்டு பழத்தைவிட்டு அகன்றது. இத்தகு கடல் துறை விளங்கும் மாந்தை நகர் போன்ற இவளது நலம் முன்பும் இத்தன்மை உடையதே. நீ காண்பாயாக. இவளிடத்துக் களவுக்காலத்தில் நீ விலகாமல் இருந்து அன்பு செய்தாலும், இவள் கண் பசப்புற்றது. அதற்குக் காரணம் சிறிதளவு வேளை உண்டான மயக்கமாகும். அது உன் கை நெகிழ்ந்ததனாலே உண்டாகிய அழகின் சிறப்பாகுமோ? கள் உண்டு மகிழ்ந்தாற்குக் கள் இல்லாமற் போகுங் காலத்து உண்டாகும் வேறுபாடு போன்றதான காம மயக்கத்தின் வேறுபாடுதானோ? அவ்விரண்டும் அல்லவே.

விளக்கம் :-

களவுக் காலத்துத் தலைவியை இடையீடுபடப் பல வேளை கண்டனன். அவர்களுக்கிடையே அப்போது உரிமை மிக்க மெய்யுறு

புணர்ச்சி எதுவும் நிகழவில்லை. பின்பு மணந்து கொண்ட வாழ்வில் தலைவி பசலையுற்றாள். பசலைக்குக் காரணம் தலைவன் இறுகப் பிணைத்திருந்ததினின்றும் சிறிது கை நெகிழ அமைந்ததேயாம்; சிறிதும் பிரியாது இருத்தல் வேண்டுமென இதனால் தோழி அறிவுறுத்தினாள் எனலாம்.

மாந்தை மரந்தை எனவும் வழங்கப் பெறும் இஃது ஒரு துறைமுகமாகும். இப் பெயர் கொண்ட துறை முகம் சேரநாட்டிலும் ஈழ நாட்டிலும் உண்டென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அருளு்சொற் பொருள் :-

பொதிப்புறம் - சதை நிறைந்த புறப்பகுதி, செத்து - கருதி. நரம்பு - யாழ் (ஆகுபெயர்). எய்திய - செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். உழையின் - பக்கத்திருந்து (இன் - ஐந்தனுருபு)

உள்ளுறை :-

நாவற்கனியைத் தலைவியாகவும், வண்டினைத் தோழியாகவும், அலவனை (நண்டை)த் தமராகவும் நாரையைத் தலைவனாகவும் உள்ளுறுத்தினர். கனியைத் தும்பி மொய்த்தாங்கு தலைவியைத் தோழி சூழ்ந்திருந்தனர். அலவன் எனத் தமர் இடர்விளைக்க, நாரையெனத் தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொண்டனன் என்பதாம்.

15

மணிமேகலை

ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றாகிய மணிமேகலை சீத்தலைச் சாத்தனாரால் இயற்றப் பெற்றது. சிலப்பதிகாரத்தையடுத்துச் சிறப்பாகப் போற்றப் பெறும் சிறப்புக்குரியது. சிலப்பதிகாரத்தைப் போன்றே இதன் கண்ணும் முப்பது காதைகள் அமைந்துள்ளன. பௌத்த மதக் கொள்கைகளைச் சுவைபடக் கூறும் இந்நூல் கதைப் பகுதியினாலும், சொற்சுவை, பொருட்சுவைகளாலும் சிறந்தோங்கியுள்ளது. அன்பும் அருளும் பிறக்க நல்லொழுக்கப் பண்பை நயக்கும் பண்பு மிக்கது; இடையிடையே கிளைக் கதைகளும், அறமுறைகளும், அறிவுரைகளும் பொதிந்து கிடப்பதால் கற்றார் நெஞ்சைக் கரைக்கும் பெருமைமிக்கதாய்த் திகழ்கிறது.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்திருந்த ஏசாச்சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி மாசாத்துவன் மகனான கோவலற்கு ஆடல், பாடல், அழகு என்றும் மூவகைப் பண்பு முற்றும் நிறைந்த நாடகக் கணிகை மாதவியால் தோன்றிய 'மணிமேகலை' என்னும் பெண்ணினல்லாளின் வரலாற்றை இந்நூல் விளக்கமுற எடுத்துரைக்கிறது. நாவீறு பெற்ற நல்லிசைப் புலவரான சாத்தனாரின் கற்பனைத் திறங்களும் சொன்னலம், பொருணலம் யாவும் ஒருங்கே

அமையுமாறு புனையப்பெற்ற இந்நூல் காலத்தை வென்று வாழும் சிறப்புக்குரியது.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள “ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதையில் 36 முதல் 51 வரையிலான அடிகளில் கூறப்படும் கருத்தினை ஆழ்ந்து நோக்குவோமாக.

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதை.

(36 - 51 வரையிலான அடிகள்)

(மணிபல்லவத்தைச் சென்றடைந்த மணிமேகலை அங்கிருக்கும் புத்த பீடிகையை வணங்க, அது அவள் பழம் பிறப்பினை உணர்த்திற்று. அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை கூறியவற்றை உரைக்கும் பகுதி இதுவாகும்.)

‘பழுதின் காட்சி தன் பிறப்புணர்த்த’

(36ஆம் அடி)

பதவுரை :-

பழுது இல் காட்சி - குற்ற மற்ற காட்சியானது, தன் பிறப்பு உணர்த்த - தனது பிறப்பினை அறிவிக்க.

பொருள் :-

மணிபல்லவத்தில் உள்ள புத்த பீடிகையை மணிமேகலை வலம் வந்து வணங்க, அப்பீடிகையின் குற்ற மற்ற காட்சியானது அவளது பழம் பிறப்பினை உணர்த்தியது. அப்பொழுது மணிமேகலை பின்வருமாறு கூறலுற்றாள்.

காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை

மாயமின் மாதவன் தன்னடி பணிந்து

தருமங் கேட்டுத் தாள் தொழுதேத்திப்

பெருமகன் தன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்

விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும்
 கலங்க ஞர்த்தீவினை கடிமின் கடிந்தால்
 தேவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆகுதிர்
 ஆதலின், நல்வினை அயரா தோம்புமின்

(37 - 44 அடிகள்)

பதவுரை :-

காயங்கரையெனும் பேரியாற்று அடைகரை - காயங்கரை
 என்னும் பெரிய ஆற்றின் அடைகரையில் உள்ள, மாயம் இல்
 மாதவன் தன்னடி பணிந்து - வஞ்சனையற்ற பெருந்தவத்தவனாகிய
 பிரம தருமன் திருவடிகளை வணங்கி, தருமங்கேட்டுத் தான் தொழுது
 ஏத்தி - அவர் வாயினாலே தரும உபதேசங்களைக் கேட்டு, மீளவும்
 அவர் பாதங்களைப் பணிந்து துதித்து, பெருமகன் தன்னொடும்
 பெயர்வோர்க் கெல்லாம் - அரசனுடன் அவந்தி நகரம் செல்வோர்
 அனைவர்க்கும், விலங்கும் நரகரும் பேய்களும் ஆக்கும் -
 விலங்கினமும் நிரயவாணரும் (நரகரும்), பேய்களுமாகத்
 தோற்றுவிக்கும், கலங்கு அஞர்த்தீவினை கடிமின் - கலங்குதற்குக்
 காரணமாகிய துன்பத்தைத் தரும் தீவினைகளை நீக்குமின், கடிந்தால்
 - அவற்றை நீக்கினால், தேவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆகுதிர் -
 வானவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆவீர்; ஆதலின் நல்வினை அயராது
 ஓம்புமின் - ஆதலின் நற் செயல்களை மறவாது கடைப்பிடித்து
 ஒழுகுவீராக.

பொருள் :-

காயங்கரை என்னும் பெரிய ஆற்றின் அடைகரையில் உள்ள,
 வஞ்சனையற்ற பெருந்தவத்தனாகிய பிரமதருமன் திருவடிகளை
 வணங்கி, அவர்வாயினாலே தரும உபதேசங்களைக் கேட்டு, மீளவும்
 அவர் பாதங்களைப் பணிந்து துதித்து, அரசனுடன் அவந்தி நகரம்
 செல்வோர் அனைவர்க்கும், விலங்கினமும், நிரயவாணரும்
 (நரகரும்), பேய்களுமாகத் தோற்றுவிப்பதும் கலங்குதற்குக்
 காரணமாகிய தீவினைகளை விட்டொழிப்பீராக: விட்டொழித்தீராயின்
 வானவரும், மக்களும், பிரமரும் ஆகிச் சிறப்படைவீர், ஆதலால்
 நற்செயல்களையே தவறாது கடைப் பிடித்து ஒழுகுவீராக,

அரும்பதப் பொருள் :-

மாயம்இல் - வஞ்சனையற்ற, மாதவன் - பெருந்தவத்தோன்.
தாள் - பாதம். கடிமின் - நீக்குங்கள். நல்வினை - நற்செயல்களை.
ஓம்புதல் - பாதுகாத்தல், பேணுதல்.

குறிப்பு :-

புத்த சமயத்திற் கூறப்படும் கதி ஆறாகுமென்பதும், அவற்றுள்
முன்று நல்வினையாலும், மூன்று தீவினையாலும் உண்டாகும் என்பர்.
இதனையே “அலகில் பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், மக்களும் தேவரும்
பிரமரும் நரகரும், தொக்க விலங்கும் பேயுமென்றே, நல்வினை தீவினை
என்றிருவகையாற், சொல்லப்பட்ட கருவிற் சார்தலும்” என இந் நூலுள்
பின்பு கூறப்படுவதானால் அறிக. தீவினை - கொலை முதலியன.
நல்வினை - கொல்லாமை முதலியன. நற் செயல்களையே மக்கள்
செய்தல் வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தினார்.

புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன்
உலகுயக் கோடற்கு ஒருவன் தோன்றும்
அந்நாள் அவனறம் கேட்டோர் அல்லது
இன்னாப் பிறவி இழுக்கு நரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமின் அறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீர்.

(45 - 51 அடிகள்)

பதவுரை :-

புலவன் முழுதும் பொய்யின்று னர்ந்தோன் -
பேரறிவுடையோனும் அனைத்தையும் பிழையின்றி
உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன், உலகுயக் கோடற்கு தோன்றும் -
இந்த உலகத்தினரை உய்யக் கொள்ளுமாறு உதித்தருள்வன்,
அந்நாள் அவன் அறம் கேட்டோர் அல்லது - அந்நாளிலே அவன்
உரைக்கும் அற உபதேசங்களைக் கேட்டோர் அல்லாமற் பிறர்,
இன்னாப் பிறவி இழுக்குநர் இல்லை - துன்பம் தரும் தம்
பிறவியினின்றும் தப்புவோர் அல்லர்: ஆதலின், மாற்றருங் கூற்றம்
வருவதன் முன்னம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய கூற்றுவன் வருவதற்கு

முன்னரே, போற்றுமின் அறம் எனச் சாற்றிக் காட்டி - அறத்தினை மேற்கொள்ளுங்கள் என்று விளங்க எடுத்துரைத்து, நா கடிப்பாக வாய்பறை அறைந்தீர் - நாவே குறுந்தடியாக வாயாகிய பறையை அறைந்து அறிவித்தீர்.

பொருள் :-

பேரறிவுடையவனும் மெய்ப்பொருள் அனைத்தையும் வழுவின்றி உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் இந்த உலகத்தவரை உய்யக் கொள்ளும் பொருட்டுத் தோன்றி அருள்வான். அந்நாளிலே அவன் உரைக்கும் அற உபதேசங்களைக் கேட்டோர் அல்லாமற் பிறர், இன்னாத - துன்பம் தரும் தம் பிறவியினின்றும் தப்புவோர் அல்லர். பிறரால் தடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு அரியதான கூற்றம் வருவதற்கு முன்பாகவே அறத்தினை மேற்கொள்ளுங்கள் என விளக்கமுற எடுத்துரைத்து, நாவே குறுந்தடியாக, வாயாகிய பறையினை அறைந்து அறிவித்தீர்.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

புலவன் - ஞானி. (புத்தனைக் குறித்தது) வழு - தவறு. கோடற்கு - கொள்ளுதற்கு. தோன்றும் - உதிக்கும். இன்னாது - தீது, துன்பு, இழுக்கு - வழு. கூற்றம் - கூற்றுவன், இயமன். சாற்றிக் காட்டி - விளக்கமாக எடுத்துரைத்து.

சுறிப்பு :-

புலவன் - இயற்கை அறிவுடையவன் என்றும் கூறலாம். உணர்ந்தோன் ஒருவன் தோன்றும் என்க. அவன் அறம் கூறுவான். கூற்றுவன் எதனாலும் தடுத்தற்கரியன் என்றார். மாதவன் தன்னடி பணிந்து பெயர்வோர்க் கெல்லாம் வாய்ப்பறை அறைந்தீர் என இடமும் பாலும் மயங்கியுள்ளன. 'மாதவ நின்னடி' எனப் பாடங்கொள்ளுதல் தக்கது.

16

சீறாப் புராணம்

தமிழ் மொழியில் உள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுள் உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறாப் புராணம் தலைசிறந்தது. இந்நூல் இஸ்லாமிய மக்களின் இதயம் கவர்ந்த இலக்கியமாக மிளிக்கிறது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடடைதல் நூற்பயன் என்னும் கொள்கைக்கமைய இந்நூல் விழுமிய பல கருத்துக்களை அழகு தமிழில் எடுத்துரைக்கிறது.

முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களது வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் வகையில், அன்னாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அவரது அவதாரம், திருமணம், வெற்றி முதலிய விடயங்களை விரித்துரைக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் பெயர் 'சீறாத்' என்னும் அரபுச் சொல்லின் வழி தோன்றிற்றென்றும், தூயவர் ஒருவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் நூலாக இது அமைந்துள்ள தென்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

சீறாப் புராணம் 5027 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டது. விலாதத்து (பிறப்பு)க் காண்டம், நுபு வத்து (தீர்க்கதரிசன)க் காண்டம், ஹிஜ்ரத்து (மக்காவிலிருந்து பெருமானார் மதீனாவுக்குச் சென்றமை கூறும்) காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களாகவும் 92

படலங்களாகவும் இந்நூல் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. காண்டத்தின் உட்பிரிவைப் படலம் என்பர்.

இந் நூலில் பெருமானாரின் வரலாறு முழுவதும் கூறப்படாத போதிலும் அவரது வாழ்வின் பெரும் பகுதி அழகாக உவமை நயங்கள் சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளது. அரபு நாட்டில் அவதரித்த அண்ணல் நபியின் பெருமையினைப் பறை சாற்றும் இத்தமிழ்க் காப்பியம் எட்டயபுரத்தில் தோன்றிய உமறுப் புலவரின் கவியாற்றலை நன்கு புலப்படுத்துகிறது, தாம் வாழ்ந்த தென்பாண்டி நாட்டையே மனதிற் கொண்டு கற்பனைத்திறன் மிளிர்க் காவியத்தின் பல இடங்களிலும் உவமைகளைப் புலவர் கையாண்டுள்ளமை போற்றுதற் குரியதாகும்.

கொடை வள்ளல் சீதக் காதியின் வேண்டு கோளின் பேரில் உமறுப்புலவர் சீறாப் புராணத்தைப் பாடத் தொடங்கினாரென்றும் அவரது மறைவின் பின்னர் அவரது உதவியாளர் அபுல் காசிம் மரைக்காயரின் உதவியுடன் அதனை நிறைவு செய்தாரென்றும் கூறுவர்.

மழையழைப்பித்த படலம்.

சீறாப் புராணத்தில் உமறுப் புலவர் “மழையழைப்பித்த படலம்” பாடியுள்ளார். அழகு தமிழில் மாண்புயர் இறையருளால் ஆற்றிய அற்புதங்களில் ஒன்றாக இதுவும் காட்சியளிக்கிறது. இது 21 பாடல்களில் அமைவது.

ஹிஜ்ரி ஆறாம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாம் அது. அன்று வெள்ளிக்கிழமை ஜும்மாவிற்குப்பிறகு சுலைக்கு என்பவர் மழையில்லாமல் மக்கள் அடைந்த துன்பங்களைக் கூறி மழை வேண்டி ‘து ஆ’ செய்யக் கூறுகிறார். பெருமானார் ‘துஆ’ செய்ய இறையருளால் மழைபொழிந்தது. இச்சம்பவத்தை 21 பாடல்களில் புலவர் அழகொளிரப்பாடியுள்ளார். ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மழையழைப்பித்த படலத்தில் வரும் பாடல்களின் பொருளை அறிந்து அவற்றின் சிறப்புக்களை உணர்வோமாக.

மழை யழைப்பித்த படலம்.

முனிவற வலிமா நல்கு முலையுறு நறும் பான்மாந்திப்
பனிமதிக் கருணை செய்து படவர வழைத்துப் பேசுந்
தனி முதற் றூத ராறா மாண்டினிற் றகைமை பெற்ற
வனைகழல் ஸகுபி மார்கள் வழுத்திட விருக்கு நாளில்.

01

பொழிப்புரை :-

கோபமற ஹலிமா கொடுத்த முலையினிடத்துள்ள நறும்
பாலை உண்டும், குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற சந்திரனைப் போலுங்
கிருபை செய்தும், படத்தையுடைய பாம்பை வரவழைத்தும் பேசிய
ஒப்பற்ற முதல்வனான அல்லா ஹுத்தாலாவின் இறுதித்தாதருமான
முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரி ஆறாவது வருடத்தில்,
அழகிய வீரக்கழல் தரித்த அசு ஹாபிமார்கள் புகழும் வண்ணம்
இருக்கின்ற நாளில்.....

குறிப்பு :-

ஆறாம் ஆண்டு என்பது இஸ்லாமிய ஆண்டாகிய 'ஹிஜ்ரி'
ஆறாம் ஆண்டைக் குறித்தது. 'அசுஹாபிமார்கள்' - நபித் தோழர்கள்
எனப் பொருள் தரும். 'ஹலிமா' என்பது நபியவர்களுக்குப்
பாலூட்டிய தாயைக் குறித்தது.

கீர்த்திசேர் வள்ளல் வெள்ளிக் கிழமையிற் குத்து பாவில்
ஆர்த்தெழுந் தோதி மின்ப ரதனிடையிருக்கும் போதில்
கூர்த்தசீர் ஸகுபி மாரிற் குரைகழல் சுலைக்கு வென்போர்
பார்த்திவர் தம்மைப் பார்த்துப் பரவிநின் றினைய சொன்னார்

02

பொழிப்புரை :-

கீர்த்தி பொருந்திய வள்ளலான முகம் மது நபி(ஸல்)
அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமையில் குத்துபாவில் மின்பரத்திடைத்

தோன்றி உரத்த குரலில் குத்துபாவை ஓதிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அதிகரித்த சிறப்பையுடைய அசுஹாபிமார்களில் ஒருவரும், முழங்கும் வீரக்கழலை அணிந்தவருமான சுலைக்கு றலியல்லாகு அன்கு என்று சொல்லப்பட்டவர், அரசரான முகம் மது நபி(ஸல்) பெருமானாரவர்களைப் பார்த்து வணங்கி நின்று இத்தன்மையான செய்தியைச் சொன்னார்கள்.

குறிப்பு :-

வள்ளிக் கிழமைகளில் பள்ளிவாசல்களில் இடம் பெறும் சமயச் சொற் பொழிவினைக் 'குத்துபா' என்பர். 'மின்பர்' - குத்துபா பிரசங்கம் நிகழ்த்துதற்காக அமைந்த மேடை

அரும்பதப் பொருள் :-

கீர்த்தி - புகழ், வள்ளல் - கொடையாளி, குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல். கூர்தல் - மிகுதல்.

மாரிநீர் வறந்து சோலை மரமிலை யுதிர்ந்து மிக்க பாரினி லெழுந்த பைங்கூழ் பசையறக் கருகிக் கான்ற தேரினம் பரந்த பெற்ற சிறார்களுக் குணவு நல்கும் வாரிள முலைப்பால் வற்ற வருந்தினர் மடவா ரெல்லாம்.

03

பொழிப்புரை :-

மாரிகாலத்தில் நீரானது வற்றிச், சோலைகளிலுள்ள மரங்களின் இலைகள் உதிர்ந்து, இப்பூமியினிடத்து முளைத்த பசிய பயிர்கள் மிகவும் பசுமையின்றிக் கருகிப்போகவும், காணல் நீரின் கூட்டமானது எவ்விடத்தும் பரவின. பெண்களானவர் தாம் பெற்ற சிறுவர்களுக்கு உணவாகக் கொடுக்கும் கச்சணிந்த இளம் முலையிடத்து ஊறும் பாலானதும் வற்ற அதனால் பெரும் துன்பமுற்றார்கள்.

குறிப்பு :-

மழையின்மையால் ஏற்பட்ட துன்பங்களை விவரித்தார். தாம் பெற்ற குழந்தைகளுக்கு முலைப் பாலூட்டக் கூட முடியாத

நிலைதோன்றியதாகக் குறிப்பிட்டார். கானல் நீர்த் தோற்றத்தைக் 'கானற் றேரினம்' என்றார். கானல் நீரினைப் பேய்த்தேர் என்றும் கூறுவர்.

அரும்பதப் பொருள் :-

வறளுதல் - வற்றுதல், வறட்சி - நீர்வற்றுகை. பார் - பூமி. மடவார் - மகளிர். பைங்கூழ் - விளைநிலம்.

தருமமுந் தவமு முள்ள தயவும்போ யெவருங் கொஞ்சக்
கருமமுங் களவும் பாவகாரிக ளுறவுங் கொண்டு
வருவிருந் தொருவன் வந்தால் வாயிலை யடைத்துத் தூய
வரிவையர் தமக்கு நாணி யாண்மை கெட்டலைந் தாரன்றே

04

பொழிப்புரை :-

அனைவரும் புண்ணியமும் தவமும், கருணையும் போய்ச் சிறுமையான செயல்களையும், திருட்டையும், பாவ ஆத்மாக்களது நேசத்தையும் கொண்டு, வராத ஒருவன் விருந்தாக வந்தால், தங்கள் வீட்டுவாயிலை மூடி, பரிசுத்தத்தையுடைய பெண்களைவிட வெட்கி, தங்களது ஆண் தன்மையும் கெட்டு அலைந்தார்கள்.

குறிப்பு :-

தருமமும் தவமும் கெட்டுப் பாவகாரிகளாக, ஆண் தன்மை கூடக் கெட்டு அலைந்தார்கள் என்றார். மக்களது அவல நிலையை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. விருந்தோம்பலில் சிறக்க வேண்டியவர்கள் விருந்தினரைக் கண்டமாத்திரத்தே வீட்டு வாயிலை மூடிப் பெண்களை விட நாணினர் என்பதன் மூலம் அவர்களது உள்ள நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார். ஆண்கள் பெண்கள் போல் நாணினர் என்பதன் மூலம் அவர்களது பரிதாப நிலையைப் புலப்படுத்தினார். பெண்களுக்குரிய இலட்சணங்களில் ஒன்றான 'நாணம்' இங்கு ஆண்களுக்கு இழிவுப் பொருளில் வந்துள்ளமை நயத்தற்குரியது.

அரும்பதப் பொருள் :-

தயவு - கருணை, இரக்கம். கொஞ்சக் கருமம் - சிறுமையான செயல்கள். களவு - திருட்டு. பாவகாரிகள் - பாவாத்து மாக்கள். உறவு - நட்பு, நேசம். அரிவையர் - பெண்கள். அடைத்தல் - மூடுதல். ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை.

கருமைசேர் பெரியமேதி கபிலையு நறும்பால் வற்றி
அருமையா மீன்ற கன்றும் வானுல கதனிற் செல்ல
ஒருவழி நடப்பக் கால்க ளுதைக்கா லடிப்ப மாழ்கித்
தெருவழி கிடக்கும் வாட்டஞ் செப்புதற் கரிய தம்மா

05

பொழிப்புரை :-

கருநிறத்தைப் பொருந்திய பெரிய எருமைகளும் பசுக்களும் தங்களது நறும்பாலானது வற்றப்பெற்று, அருமையாக ஈன்ற கன்றுகள் இறக்கவும் (வானுலகம் செல்ல), கால்கள் ஒரு மார்க்கமாய் நடக்கவும் அங்கு குளிர் காற்றடிக்கவும் அதனால் மயங்கி வீதிகளிற் கிடக்கின்ற வருத்தம் சொல்லுதற்கு அரிதாகும்.

குறிப்பு :-

மழையின் மையால் எருமைகளும் பசுக்களும் பாதிக்கப்பட்டமையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. பாலின்றிக் கன்றுகள் வானுலம் சென்றனவாம். அதனைக் கண்டு அவற்றின் தாய்கள் மயங்கி விழுந்து வீதிகளில் கிடக்கின்றனவாம். அவற்றின் வாட்டம் சொல்லுவதற்கு அரிதம்மா என்றார். 'அம்மா' என்பது இரக்கக் குறிப்பை உணர்த்திற்று.

அரும்பதப் பொருள் :-

மேதி - எருமை. கபிலை - பசு. ஊதைக்காற்று - குளிர்காற்று. மாழ்கி - மயங்கி. வாட்டம் - வருத்தம், மெலிவு. செப்புதல் - சொல்லுதல்.

பறவைகள் பறக்கி லாது பழுவங்க ளடுக்கு மங்கு
 நிறைதளிரிலாமை கண்டு நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து பார்ச்
 சிறகினை விரித்துத் தண்ணீர் தேடிச்சென் றோடி விண்ணி
 லுறைதுளி மின்றி நாவு முலர்ந்துமெய் புலர்ந்த மாதோ.

பொழிப்புரை :-

பறவைகள் பறக்காமல் காடுகளிற் போய்ச் சேர்ந்தும்,
 அங்கும் நிறைந்த தளிர்கள் இல்லாமை கண்டு பெருமூச்சு விட்டுப்,
 பெரிய சிறகுகளை விரித்துத் தண்ணீரைத் தேடி ஓடிப் போய்,
 ஆகாயத்தின் கண் தங்கிய நீர்த்திவலையும் இல்லாமல் நாக்கும்
 வரண்டு, உடல்கள் வாடப் பெற்றன.

குறிப்பு :-

பறவைகள் பறக்காமல் காடுகளை நாடிச் சென்றும்
 அக்காடுகளில் மரங்களில் தளிர்கள் எதுவும் இல்லாமையால்
 பெருமூச்சு விட்டுத் தங்கள் பெரிய சிறகுகளை விரித்துத் தண்ணீரைத்
 தேடி ஆகாயம் வரை சென்றனவாம். அங்கும் நீர்த்துளி எதுவும்
 இல்லாமையால் நாவரண்டு உடல் வாடப் பெற்றனவாம்.
 மண்ணிலன்றி விண்ணிலும் நீர்த்திவலையைக் காணமுடியாது அவை
 வருந்தி வாடின என்றார். வரட்சியின் கொடுமையை இப்பாடல்
 புலப்படுத்துகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

பழுவங்கள் - காடுகள், நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சு. பார்ச்சிறகு
 - பெரியசிறகு. மெய் - உடல். துளி - நீர்த்திவலை. நாவுலர்தல் -
 நாக்கு வறழ்தல். மாதோ - அசை.

மருத நன் னிலமும் பாலை வனமென வுலர்ந்து வாவி
 பெருகிய கூவ லோடை பிறங்குநீர் வறந்தி யாதும்
 பருகநன் னீரு மின்றிப் பசிமிகுத் தழகு குன்றி
 அரிவையர் கற்பு மின்றி யகலிட மெலிந்த தன்றே.

பொழிப்புரை :-

நன்மை பொருந்திய மருத நிலங்களும் பாலை நிலத்தைப் போலக் காய்ந்ததால், நீரானது பெருகப் பெற்ற குளங்கள், கிணறுகள், ஓடைகள் யாவும் வற்றி, ஏதுமருந்துவதற்கு நல்லநீர் சிறிதுமின்றி, பசி அதிகரித்து, அழகு குறைந்து பெண்களது கற்புமில்லாமல் பரந்த இப்பூமியானது வருத்த மடைந்தது.

சூறிப்பு :-

கடும் வரட்சியினால் நீர்நிலைகளில் நீர் வற்றி வரண்டமையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. வளம் நிறைந்த மருத நிலமும் பாலை நிலம் போலாயிற்று என்றார். இதன்மூலம் வரட்சியின் கொடுமையைப் புலப்படுத்தினார். 'யாதும்' என்பது குளத்து நீர், கிணற்று நீர், ஓடைநீர் முதலிய பலவகை நீர் நிலைகளைக் குறித்தது.

அரும்பதப் பொருள் :-

நன்னிலம் - வயலும் வயல் சூழ்ந்த நிலமும். மெலிந்தது - வருத்தமடைந்தது. பிறங்குதல் - ஒலித்தல். கூவல் - கிணறு. வாவி - குளம். அரிவையர் - பெண்கள். அகலிடம் - பரந்தஇப் பூமி.

ஊனற மெலிந்து புலால்பொதிந் திருந்த

வுடலமு மென்புரு வாகி

மேனிமி ரொளிபோய்க் கரங்கடா ளதைத்து

மெலிந்திறந் தனர்சிலர் சிலபேர்

கூனியுங் குறைந்துந் திருந்தடை கிழங்குங்

கொணர்ந்தவித் துப்பறப் பிசைந்து

கானினி லலைந்து திரிந்தனர் சாம

காலமு மிகுந்தன வென்றே.

08

பொழிப்புரை :-

சில சனங்கள் ஊனானது அற்றுப் போகும் வண்ணம் வாடி, முன்னர் தசையால் மூடப்பட்டிருந்த உடல் எலும்பினது வடிவமாகி, அவ்வுடலின் கண்ணோங்கிய பிரகாசமும் நீங்கி கைகளையும்

கால்களையும் அதைத்துச் சோர்ந்து மாண்டார்கள். மற்றும் சில மக்கள் கூனலடைந்தும் குறைதலடைந்தும் செவ்வையான இலைகளையும் கிழங்குகளையும் கொண்டுவந்து அவித்து உப்பின்றிப் பிசைந்து உண்டு காட்டிலே அலைந்து திரிந்தார்கள். இத்தன்மையான பஞ்ச காலமும் அதிகரித்ததென்று.

சூறிப்பு :-

இப்பாடல் குளகச் செய்யுளாக அமைந்துள்ளது. பத்தாவது பாடலின் இறுதிச் சொல்லான கிருபை செய்தான் என்பதுடன் நிறைவு பெறும். வரட்சியினால் நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்ச நிலைமையினையும் அதனால் மக்கள் உற்ற அவல நிலையினையும் இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. மாமிசம் (தசை) பொதிந்திருந்த உடல் எல்லாம் எலும்புருவாகி விட்டது என்றார். உணவின்றி மக்கள் வாடியிறந்த நிலையினையே இது புலப்படுத்துகிறது. என்புந் தோலுமாகவே மக்கள் சிலர் நடமாடினராம். அவர்களும் காடுகளில் அலைந்து திரிந்து இலைகளையும் கிழங்குகளையும் அவித்து உப்பின்றி உயிரைக் காத்துக் கொண்டனராம். பஞ்ச காலத்தின் கோரத்தன்மையை இப்பாடல் நன்கெடுத்துக் காட்டுகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

ஊன் - தசை, மாமிசம். அதைத்து - வீக்கம். கான் - காடு. பஞ்சகாலம் - உணவு அகப்படாத காலம். மிகுதல் - அதிகரித்தல்.

திருத்தமா யுரைப்பக் கேட்டுத் திருநபி மிரங்கிப் பாரில்
வருத்தங்க ணீங்க வேண்டி மனத்தினிற் கிருபை மீறிப்
பொருத்தரும் புறுக்கான் வேதப் பொருளினை யெவரு முள்ளத்
திருத்தரு மொளியை யுன்னி துஆவிரந் திருகை ஏந்தி.

09

பொழிப்புரை :-

சுலைக்கு(றலி) இவ்வாறு செவ்வையாகச் சொல்ல, தெய்வீகம் தங்கிய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அதனைக் கேட்டு உள்ளம் கசிந்து, இப்பூமியில் உள்ள துன்பங்களை அகற்ற வேண்டி, இதயத்தில் கருணையானது மிகுந்து பொருந்த அருமையான

‘புருக்கான்’ என்னும் வேதத்தின் உட்பொருளும் அனைவரும் தம் உள்ளத்தின் கண் இருத்தியுள்ள அரிய ஒளியுமான அல்லாஹுவத் தாலாவை நினைத்து இரண்டு கைகளையும் மார்புக்கு நேராக உயர்த்தி ‘துஆ’க் கேட்டு.

குறிப்பு :-

பூமியில் உள்ளார் படும் துன்பங்களை நீக்கக் கருணை கொண்ட நபி பெருமானார் ‘துஆ’க் கேட்ட செய்தியை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. பெருமானார் உள்ளத்தில் கருணை பெருகியமையால் மக்கள் படும் துன்பங்களை நீக்க மனம் கொண்டார் எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

திருத்தமாக - செவ்வையாக, செம்மையாக. பார் - பூமி. கிருபை - அருள், கருணை. ‘புருக்கான்’ - புருக்கானால் அலீமென்னும் வேதம். உன்னி - நினைத்து.

இறைவனே மறையின் வாழ்வே எங்கணும் பரந்து நின்ற குறைவிலாப் பொருளே சோதி குலவிய வொளிவே நீதி முறைகுறை வறநின் றோனே முதல்வனே யழிவில் லாமல் நிறைசெழுஞ் சுடரே யென்று நிகழ்ந்திடக் கிருபை செய்தான்

10

பொழிப்புரை :-

“கடவுளே! வேதங்களின் வாழ்வே! எவ்விடத்தும் பரவி நின்ற குறைவற்ற பொருளே! பிரகாசமானது பொருந்தப் பெற்ற ஒளியே! நீதி முறை குறைவறும் வண்ணம் நின்றவனே! யாவற்றுக்கும் ஆதியானவனே! ஒரு காலத்தும் கெடாமல் நிறைந்த செழுஞ் சுடராகிய அல்லாஹுத்த ஆலாவே!” என்று நபிகள் நாயகம் முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் துதிக்க, அவன் (அருள்) கருணை செய்தான்.

குறிப்பு :-

இறைவனின் ஒப்பற்ற பெருமையினையும் அவனைத்துதிக்கும் முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் செயல் குறித்தும் இப்பாடல் விளக்குகிறது. இறைவனைத் துதிக்க அவன் அருள் கிடைத்தது என்றார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

மறை - வேதம். குலவுதல் - தங்குதல், பொருந்துதல். முதல்வன் - ஆதியானவன். நீதிமுறை - நியாய ஒழுங்கு.

அகமிசை யிருந்து புசித்திடக் கிடையா
தாசுல மிகுத் துளங் கலங்கிச்
செகதல முழுதுந் திரிந்தலைந்தவர்கள்
திரவியக் குவைபல வெதிர
விகலற வெடுத்து மனைமிசை புதைத்தோ
ரிதயபங் கையங்களிப் பென்ன
மகிதல முழுதுந் துதிசெயக் கரிய
மழை முகிற் கருவுதித் ததுவே.

11

பொழிப்புரை :-

வீட்டினில் இருந்து உண்பதற்கு ஒன்றும் கிடைக்காது, வருத்தமானது அதிகரித்து, மனம் கலக்கமடைந்து, இப்பூமியில் உள்ள இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் சென்று அலைந்தவர்கள், பல பொற்குவியல்கள் முன்வர அவற்றை விரோதமற எடுத்து வீட்டின்கண் புதைத்தவர்களது மனமாகிய தாமரை மலரினது மகிழ்ச்சிபோன்ற மகிழ்ச்சியைக் கொள்ள, பெருமை பொருந்திய இப்பூமியில் உள்ள இடங்கள் முழுதும் போற்றும் வண்ணம் கருநிறத்தைக் கொண்ட மழை முகிலானது கருக்கொண்டது.

குறிப்பு :-

நபிபெருமானாரின் பிரார்த்தனையின் பேறாக மழை முகில் கருக் கொண்ட செய்தியை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. உண்பதற்கு

எதுவுமற்று அலைந்தவர்களது கலக்கம் தீர்ப் பொற்குவியல் கிடைத்தாற் போன்று, உள்ளக் கமலம் மகிழ்ந்திடப் பூமியில் மழை முகில் கருக்கொண்ட தாகப் புலவர் கூறுகின்றார். மனத்தைத் தாமரை மலராக உருவகித்தார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அகம் - வீடு. புசித்தல் - உண்ணல். மகி - பூமி. பங்கயம் - தாமரை. கருவுதித்தது - கருக்கொண்டது.

ஆதிமி னருளி னால்வந் தருள்செயு முகிலாம் பிள்ளைத் தீதறு திசையிற் தோன்றிச் செழுங்கிரி தவழ்ந்து விண்ணின் மீதுற நடந்து காலால் விரைந்து சென் றோடிக் கூடிக் காதல் சேர் நிலத்தை நாளுங் காத்திடச் செறிந்த தன்றே.

12

பொழிப்புரை :-

யாவருக்கும் முதன்மையான அல்லா ஹுத் தஆலாவின் காருணணியத்தினால் தோன்றிக் கிருபை செய்கின்ற அந்த மேகமாகிய குழந்தை, களங்கமற்ற திக்குகளில் உதித்துச் செழுமையான மலையின் மீது தவழ்ந்து ஆகாயத்தினிடத்துப் பொருந்தும் வண்ணம் நடந்து, கால்களினால் வேகமாக ஓடிப் போய்க் கூடி, அன்பு பொருந்திய இப்பூமியைப் பிரதி தினமும் காத்திட நெருங்கிற்று.

குறிப்பு :-

கருக் கொண்ட மழை முகிலின் செய்கையை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. மேகத்தைக் குழந்தையாக உருவகித்த புலவர் அக்குழந்தையின் செயல்களையும் புலப்படுத்தினார். மழை முகிலானது மலையின்மேல் தவழ்ந்தும், ஆகாயத்தில் பொருந்துமாறு ஓடியும் செல்வதைக் குழந்தையானது தவழ்ந்தும், கால்களினால் நடந்தும் ஓடிப் போய்க்கூடி அன்பு செலுத்துதற்கும் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார்.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

கிரி - மலை. விண்ணில் - ஆகாயத்தில். செறிதல் - நெருங்குதல்.

அலையொடு தழுவிச் சூன் முதிர்ந் தெழுந்தே
யழகுற விளங்குமை மாரி
தலை மக வளிக்கத் தாய் மனைக் குற்ற
தனையள் போற் றரைமிசை யடுத்துக்
குலவிமெய் பதறிப் பயமிகுத் ததிரந்த
குரலொடு மின்னிவாய் வெருவித்
துலைவற வறவாண் மகவளித் ததுபோற்
சொரிந்தது குளிர்ந்ததந் நிலமே.

13

பொழிப்புரை :-

சமுத்திரத்தோடு அணைந்து கருப்பமானது உண்டாகி முற்றுப் பெற்று எழுந்து அழகானது பொருந்தும் வண்ணம் விளங்கிய கரிய மேகமானது தலைப்பிள்ளை பெறுவதற்குத் தாய் வீட்டிற்குச் சென்ற மகளைப் போல, பூமியின் மீது நெருங்கி உலாவி, உடலானது பதறப் பெற்றுப் பயம் அதிகரித்து, அதிர்ந்த சத்தத்தோடும் பிரகாசித்து, அதிர்ச்சியால் தூரம் கடந்தும் கேட்கும்படி வாய் குளறி, ஆண் குழந்தையைப் பெற்றது போல் மழையைப் பொழிந்தது. அதனால் பூமி முழுவதும் குளிர்ச்சியடைந்தது.

குறிப்பு :-

கடல் நீரை உண்டு கருக் கொண்ட மேகம் மழையைப் பொழிந்ததானது சூல் கொண்ட பெண் தன் தலைமகனைப் பெற்றது போல் அமைந்தது என்கிறார் புலவர். கருவுற்ற பெண் பிரசவவேதனைப் பட்டுக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தல் போல கருக்கொண்ட கரிய மேகமும் மின்னி, முழங்கி வேதனைப் பட்டு மழையைப் பொழிந்தது என்றார். கருக்கொண்ட மேகத்தைக் கருவுற்ற பெண்ணுக்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டினார். தாய் படும் பிரசவ வேதனையானது குழந்தையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே மறைந்து

அவளது உள்ளத்தைக் குளிரப் படுத்துவது போலக் கருக் கொண்ட மேகமும் மழையைப் பொழிந்தபோது பூமியில் உள்ள இடம் அனைத்தும் குளிரந்தது என்றார். தாய்க்கும் கருக்கொண்ட மேகத்திற்கும் ஒப்புமை காட்டினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அலையொடு - சமுத்திரத்தோடு. சூல் - கரு. தனையள் - மகள். தழுவுதல் - அணைதல், பொருந்துதல். முதிர்தல் - முற்றுதல். (இங்கு முற்றுப் பெறுதலைக் குறித்தது), தலை மகவு - முதற்பிள்ளை. மெய் - உடல். சொரிதல் - பொழிதல், உதிர்தல்.

மின்னுட னிடயு முழங்கிடத் திகிரி

மிசைதிரி கதிரவன் மறைந்து

பின்னிட விரவும் பகலினு மிருளே

பிறங்கிடக் கலங்குநீர் பரந்து

முன்னிட நதிக ணிறைந்துமே லெழுந்து

மோதிடச் செறுக்கரை தகர்த்து

மன்னிய விருபால் வகுத்திடுங் காலை

மடையுட னெடுத்தெறிந் தனவே.

14

பொழிப்புரை :-

மின்னலோடும் இடிமுழக்கத் தோடும் பொழிந்த மழையானது தேரின் மீது திரிகின்ற சூரியன் மறைந்து பின்னாகவும் இரவிலும் பகலிலும் இருளே நிறைந்து விளங்கவும் கலங்கிய நீரானது எவ்விடத்தும் பரவி முன்னாற் செல்லவும் ஆறுகள் நிறைந்து மேலேழுந்து மோதவும் வயல்களினது கரைகளை (வரம்புகளை) உடைத்துப் பொருந்திய இரு பக்கத்திலும் வகுத்த வாய்க்கால்களை மடையோடு எடுத்து வீசிற்று.

குறிப்பு :-

பொழிந்த பெருமழையின் வேகத்தையும் மழை நீர்ப் பெருக்கினால் விளைந்தவைகளையும் இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

வரண்டுகிடந்த நீர் நிலைகள் எல்லாம் நிரம்பி வழிந்ததோடு வயல்களினது கரைகளை எல்லாம் உடைத்துப் பாய்ந்தது மழை வெள்ளம் என்கிறார். இடி முழக்கத்தோடும் மின்னலோடும் பெருமழை பொழிந்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். மழையின் தாக்கத்தை இப்பாடல் புலப்படுத்தியது.

அரும்பதப் பொருள் :-

செறு - வயல். பிறங்குதல் - விளங்குதல். தகர்த்தல் - உடைத்தல். மன்னுதல் - பொருந்துதல். திகிரி - தேர்.

வேயினை முறித்து வெடித்தமுத் தனைத்து
முல்லையம் புறவினுக் களித்துத்
தூய நெய் தயிர்பால் கடத்துட னெடுத்துச்
சுடு நிலப் பாலையிற் செறித்து
நேயபைந் நாக மணியினை மருத
நிலத்தினிற் றொகுத்துநெற் குவிமேற்
போயதை நெய்த நிலத்திலிட் றுப்பைப்
புணரியிற் புகுத்தின வெள்ளம்.

15

பொழிப்புரை :-

பொழிந்த மழை வெள்ளமானது மூங்கில்களை ஓடித்து, அந்த மூங்கில்கள் வெடித்ததனால் உண்டாகிய முத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் அழகிய முல்லை நிலத்தில் உள்ள புறாவுக்குக் கொடுத்து, அந்த முல்லை நிலத்தில் உள்ள தூய்மையான நெய்யையும் தயிரையும் பாலையும் குடத்தோடு எடுத்துச் சுடுகின்ற பாலை நிலத்திற் சேர்த்து, அப்பாலை நிலத்தில் உள்ள படத்தைக் கொண்ட நாகங்களின் இரத்தினங்களை மருத நிலத்திற் கொண்டு போய்க் கூட்டி, அம் மருத நிலத்திலுள்ள நெற்போர்களின் மீது சென்று, அந்த நெற்போர்களை நெய்தல் நிலத்திற் கொண்டு போய்ப் போட்டு, அந் நெய்தல் நிலத்தில் உள்ள உப்பைச் சமுத்திரத்தில் புகுத்திற்று.

குறிப்பு :-

மழைவெள்ளமானது முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய ஐவகை நிலங்களுக்கு ஊடாகப் பாய்ந்து சென்று கடலையடைந்த செய்தியை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது. அங்ஙனம் சென்ற போது அவ்வவ் நிலத்திற்குரிய செல்வங்களை அது எடுத்துச் சென்றதாகப் புலவர் காட்டுந் திறன் போற்றுதற்குரியதாகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

வேய் - மூங்கில். பை நாகம் - படத்தைக் கொண்ட நாகம். நெற்குவி - நெற்போர். புணரி - கடல்.

வீடுக டிறந்து வெளியிடை புகுந்து
வேண்டுவ திவையென விரும்பித்
தேடுவ தேடிச் சமைத்துண வரிதாய்ச்
சிறார்மனை தொறுமிருந் தலறப்
பாடுறு பசிகண் டவரனை மார்கள்
பயோதரந் தனைமுனிந் தினிமேற்
கேடறு மழைதா னுலகெலாம் பெய்து
கெடுத்திட வந்ததென் றுரைப்பார்.

16

பொழிப்புரை :-

(மழையால்) வீடுகளை விட்டு வெளியிற் சென்று வேண்டப்படும் உணவுப் பொருட்களை விரும்பித்தேடிப் பெற்றுவந்து சமைத்து உண்பதற்கு முடியாமையால் சிறுவர்கள் வீடுகள் தோறும் இருந்து கதற, துன்பத்தைத் தரும் அவர்களது பசியைத் தாய்மார்கள் பார்த்து, அம் மேகத்தைக் கோபித்து 'உலகம் முழுவதும் பெய்து கெடுக்கும்படி வந்துள்ளாய், இனிமேல் கேடற்ற மழைதான் தரவேண்டும்' என்று சொல்வார்கள்.

குறிப்பு :-

பெருமழையால் ஏற்பட்ட துன்பத்தையும் அம்மழையைப் பொழிந்த மேகத்தின் மீது தாய் மார்கள் கோப முற்றதையும் இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

வீட்டை விட்டு வெளியிற் செல்ல முடியாதபடி வெள்ளம் நிறைந்தமையால் மக்கள் தமக்கு விருப்பமான உணவுப் பொருட்களை வாங்கி வரமுடியாது போய்விட்டதாம். இதனால் வீடுகளில் சமையல் இடம் பெறவில்லை. இதன் காரணமாகச் சிறுவர்கள் பசித் துன்பத்திற்கு உள்ளாகி அழுதார்கள். அதனைப் பார்த்துத் தாய் மார்கள் மழையைப் பொழியும் மேகத்தின் மீது பெருங் கோபம் கொண்டார்களாம். இனிமேல் கேடற்ற மழைதான் வேண்டும். இது போன்ற உலகம் முழுவதும் பெய்து கெடுக்கும் மழை வேண்டாம் என்று சொன்னார்களாம். பெருமழை கண்டு தாய்மார் கொண்ட கோபத்தையும், அம்மழையினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தையும் இப்பாடல் அழகுறச் சித்திரிக்கிறது. முன்னர் மழை வராதா என்று ஏங்கியவர்கள் இப்போது கேடுசெய்யும் இம்மழை வேண்டாம் என்று கூறும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளமை மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும். பெருமழையின் மீது அவர்கள் கொண்ட வெறுப்பினையே இது உணர்த்துகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

மனை - வீடு. அலறுதல் - அழுதல். முனிதல் - கோபம் கொள்ளுதல். முனிந்து - கோபித்து. பயோதரம் - மேகம்.

நளிர் புனல் பரந்து தலைக்கடை கடந்து

நலந்தரு மனைப்புறஞ் செறிய

குளிருடன் வாடைக் காலும்வந் தடிப்பக்

கொழுந்துவிட் டெரிகன றமுவி

வெளிவர வரிதா யிருந்தவ ரலது

மெலிந்தவ ரிளைஞர்க ளெவரு

மொளிவிடு நகைகள் கிடுகிடென் றடிப்ப

வுடற்பட படவென மிடைவார்.

பொழிப்புரை :-

குளிர்ந்த நீரானது எவ்விடத்தும் பரவி, பிரதான வாயிலைத் தாண்டி நலத்தைத் தருகின்ற வீட்டினது பக்கத்தில் வந்து சேரவும், குளிருடன் வாடைக்காற்றும் வந்து வீசவும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பை நெருங்கி வெளியில் வருதற்கு முடியாதிருந்தவர்களாகிய மெலிந்தவர்களும் சிறுவர்களும் அல்லாமல் அனைவர்களும் ஒளிதரும் பற்கள் கிடுகிடு என்று ஒன்றோடு ஒன்று அடிக்கவும், உடம்பு படபடவென்று நடுக்கமுறவும் இருந்து வருந்துவார்கள்.

குறிப்பு :-

மழை வெள்ளத்துடன் குளிர்ந்த வாடைக்காற்றும் மக்களை வருத்திய செய்தியை இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. நெருப்பை மூட்டிக் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள் வெளியில் வரமுடியவில்லையாம். குளிரால் அவர்கள் பற்கள் கிடுகிடு என்று அடிக்கவும் உடம்பு நடுங்கவும் இருந்து வருந்தினார்கள் என்றார். கிடுகிடு என்று பற்கள் ஒன்றோடொன்று அடிப்பது கடும்குளிரினால் ஏற்படும் விளைவாகும். பற்கள் கிடுகிடு என்று அடிக்கவும் உடம்பு நடுங்கவும் இருந்தார்கள் என்பதன் மூலம் குளிரின் கொடுமையைப் புலவர் புலப்படுத்தினார். வாடைக்காற்றும் குளிரும் அவர்களை வருத்திய செய்தியை இப்பாடல் அழகுறச் சித்திரித்துள்ளது.

அரும்பதப் பொருள் :-

குளிர்புனல் - குளிர்ந்த நீர். வாடைக்கால் - வாடைக்காற்று. கனல் - நெருப்பு. நகை - பல், கிடுகிடு, படபட என்பன இரட்டைக் கிளவிகளாகும்.

காற்றொடு குளிர் மடிப்பதாற் றொறுக்கள்

காடெலாங் கிடந்துமிர் விடுப்ப

வேற்றமா யயங்கள் கயம்புகக் கமல

மிழுப்பன வெண்ணிறந் தனவால்

ஆற்றிணைக் கடந்தோ ராறுசெல் லரிதா

யாறிரு நாண்மழை பெயலால்

வேற்றொரு நகர்க்குஞ் செலவரி தாகி

மெலிந்தன வுலகினி லெவையும்.

பொழிப்புரை :-

காற்றுடன் குளிரும் வீசுவதனால் பசுக்கள் காடு முழுவதும் கிடந்து உயிர் விடவும் ஆடுகள் நீரால் இழுக்கப்பட்டுக் குளங்களில் தள்ளப் படவும்; இவ்வாறு நீரால் இழுபட்டுச் சென்றவை கணக்கற்றனவாகும். அன்றியும் பன்னிரண்டு நாட்கள் அப்பெரு மழை பெய்ததனால் ஆறுகளைக் கடந்து வேறொரு மார்க்கத்திற் போவதும் அருமையாகி உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினமும் வேறொரு ஊருக்குத் தானும் போக முடியாமல் வருத்தமுற்றன.

குறிப்பு :-

பன்னிரண்டு நாட்கள் பெய்த பெருமழையால் விளைந்த சேதங்களை இப்பாடல் விவரிக்கிறது. போக்குவரத்துச் செய்ய முடியாமல் அனைத்து உயிரினமும் வருந்தின என்றார். பசுக்கள் ஆடுகள் பெருமளவில் மாண்டன. வெள்ளம் இழுத்துச் சென்றவை கணக்கற்றன என்பதன் மூலம் பெருமழையும் குளிரும் வெள்ளமும் உயிர்களை எவ்வாறு வருத்தின என்பதைப் புலப்படுத்தினார்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அயம் - ஆடு. கயம் - குளம். மெலிதல் - வருந்துதல்.
தொறுக்கள் - பசுக்கூட்டம்.

பிறந்ததீ விருட்டிப் பொழிந்தன வுலகம்

பேதுறற் றணிப்பதற் கினிமேல்

அறந்தவா வாய்மை முகம்மதே யன்றி

யாற்றுதற் கியாருள ரென்னச்

சிறந்தச ஹாபி மார்களி லொருவர்

சிந்தை கூர் புகர்தின மதனில்

நிறைந்திடு மொழிசேர் குத்துபா வோது

நேரத்திற் சென்றடி வணங்கி.

பொழிப்புரை :-

சிறப்பிற்குரிய அசுஹாபி மார்களில் ஒருவர் நாம் பிறந்த இந்தத் தீவானது இருட்டி இடைவிடாது மழை பொழிகின்றது, இதனால் இவ்வுலகமானது மதிமயங்குவதைத் தணிப்பதற்கும் ஆற்றுவதற்கும் இனிமேல் அறந்தவறாத, சத்தியத்தையுடைய முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களே அல்லாமல் வேறு யாவருளர்? ஒருவரும் இல்லை என்று சொல்லி, மனமானது மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்ற வெள்ளிக்கிழமையில் நிறைந்த வசனங்கள் பொருந்திய குத்துபா ஓதுகின்ற சமயத்தில் போய் நபி பெருமானாரின் முன் அடி பணிந்து நின்று.

குறிப்பு :-

உலகின் மதிமயக்கத்தைப் போக்குதற்கு வல்லவர் நபி பெருமானார் என்பதை உணர்ந்த அசுஹாபி ஒருவர் குத்துபா ஓதும் சமயத்தில் அவர்முன் சென்று பணிந்து நின்றமையை இச் செய்யுள் கூறுகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

தணித்தல் - குறைத்தல். ஆற்றுதல் - தணித்தல். புகர்தினம் - வெள்ளிக்கிழமை.

தருமமு மறிவு ஒழுக்கமும் பொறையுந்
தயவுமோர் வடிவென வெடுத்தே
வருதிரு நபியே யிருசது தினமாய்
மழை பொழி தரநில வலையம்
வெருவரல் பெரிதாய் மெலிவது தவிர
மேன்மையும் வளமையும் கொடுக்கக்
கருமுகி லகலத் துஆச்செயு மென்றார்
ஹபீபிற சூலவை செய்தார்.

பொழிப்புணர் :-

அறமும் ஞானமும் சன்மார்க்கமும் பொறுமையும் கிருபையும் ஒரு வடிவெடுத்தாற் போன்ற வடிவத்தைத் தாங்கி இவ்வுலகத்திற்கு வந்த தெய்வீகந் தங்கிய நபி பெருமானே! பன்னிரண்டு நாள்சுளாக மழை பெய்ய, அதனால் இப்பூவுலகமானது பயம் அதிகமாகி வாடுவது நீங்கவும் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் தரவும் கரிய மேகமானது நீங்கவும் 'துஆ'ச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஹபீ என்னும் காரணப் பெயரையுடைய நபி பெருமானாரும் அவ்வாறே 'துஆ'ச் செய்தார்கள்.

குறிப்பு :-

மழைமேகம் நீங்க நபி பெருமானார் 'துஆ'ச் செய்த செய்தியை இப்பாடல் கூறுகிறது. ஞானமும் அறமும், ஒழுக்கமும், கிருபையும் அனைத்தும் ஒரு வடிவெடுத்தாற் போன்று நபி பெருமானார் இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார் என்பதன் மூலம் அவரது ஒப்பற்ற பெருமையை, தெய்வீகத் தன்மையைப் புலப்படுத்தினார்.

மழையை அழைப்பித்தற்குத் 'துஆ'ச் செய்த பெருமானார் மழையை நிறுத்துதற்கும் 'துஆ'ச் செய்தமையை இப்பாடல் மூலம் அறிகிறோம். இறை தூதரான முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களது வல்லமையையும் இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

அரும்பதப் பொருள் :-

'துஆ'ச் செய்தல் - பிரார்த்தனை செய்தல். 'துஆ' என்பது அரபுச் சொல்லாகும்.

நன்மைக ளெவர்க்கு நடத்திட வந்த
நபி துஆச் செய்திட முகிலுந்
தென்வரை முதலாம் வரைகளிற் புருந்த
தினகரன் விசும்பிடை செறிந்தான்
புன்மர முதலா மானிட ரீறாப்
புவியினி லுயிருள வனைத்துந்
தன்மமு நெறியுந் தவறிலா தீனர்
குலமெனத் தழைத்துயர்ந் தனவே.

பொழிப்புரை :-

யாவருக்கும் நன்மைகள் புரிந்திட இவ்வுலகுக்கு வந்த முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு 'துஆ'ச் செய்ய அந்த மேகம் பொதிகை மலை முதலிய மலைகளிற் போய்ச் சேர்ந்தது. ஆகாயத்திற் சூரியன் தோன்றினான். புல், மரம் முதலாக மக்கள் ஈறாக இப் பூமியிலுள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் புண்ணியமும் ஒழுக்கமும் தவறாத தீனில் இஸ்லாம் எனும் மார்க்கத்தவர்களுடைய கூட்டத்தைப் போலத் தழைத்து ஓங்கின.

குறிப்பு :-

நபிகள் நாயகத்தின் வல்லமையை, பெருமையை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. பெருமானார் 'துஆ'ச் செய்த மாத்திரத்தில் வானம் வெளித்தது; சூரியன் தோன்றினான். மழை முகில் பொதிகை மலை போன்ற மலைகளுள் போய்ப் புகுந்தது. தாவரங்கள் முதல் சகல ஜீவராசிகளும் தழைத்து ஓங்கின. தீனில் இஸ்லாம் சமயத்தாரது கூட்டத்தைப் போலத் தழைத்து ஓங்கின என்கிறார் புலவர். தாம் வாழும் தமிழ் நாட்டையே அவர் அரபு நாடு போற்கருதிப் பாடியமையால் தமிழ் நாட்டின் எல்லையான பொதிகை மலையை இங்கு குறிப்பிட்டார் எனலாம்.

அரும்பதப் பொருள் :-

தீனர் - இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் முஸ்லிம்கள். விசம்பு - ஆகாயம். தினகரன் - சூரியன். வரை - மலை. தென்வரை - பொதிகைமலை.

(மழையழைப்பித்த படலம் முற்றிற்று)

17

தனிப்பாடல் தீரட்டு

‘தனிப் பாடல் தீரட்டு’ என்னும் பெயரில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலரது சுவை தரும் பாடல்களைத் தொகுத்து சென்னை முல்லை நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது. இந் நூலில் 32 புலவர்களின் 636 பாடல்கள் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பாடல்களுள் கம்பர், காளமேகப் புலவர், ஒப்பிலா மணிப்புலவர், சொக்க நாதப் புலவர் ஆகியோரின் ஐந்து பாடல்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. இப் பாடல்கள் யாவும் பாடியோரின் புலமைத்திறனைப் புலப்படுத்துவதாக, கற்றோர்க்கு இன்பம் பயப்பனவாக அமைந்துள்ளன. உலக நடை, செய்யுள் நடை என்னும் இரண்டும் கொண்டுள்ள இப் பாடல்களைப் படித்து பொருள் உணர்ந்து இன்புறுவோமாக.

கம்பர் பாடல்.

[சோழன் தன் நாட்டைவிட்டுச் செல்லுமாறு கம்பரிடம் கூறியபோது பாடியது.]

மன்னவனும் நீயோ? வளநாடும் உன்னதோ?
உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்? - என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ? உண்டோ
குரங்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு.

01

பொழிப்புரை :-

இப் பரந்து பட்ட இவ்வுலகத்தில் அரசன் என்பவன் நீ ஒருவன் மட்டுமோ? வளப்பம் மிகுந்த நாடு என்பது உன்நாடு மட்டுமோ? உன்னை அறிந்த பின்புதான் தமிழை நான் கற்றேனோ? குரங்கானது தாவி வரும்போது அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளாத மரக்கிளை உண்டோ? அதைப் போலவே என்னை விரைவிலே ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்டாத மன்னனும் இருக்கின்றானோ? (இல்லை என்பதாம்)

குறிப்பு :-

சோழ மன்னனுக்கும் கம்பருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு காரணமாகக் கம்பரைச் சோழ நாட்டைவிட்டுப் போகுமாறு சோழ மன்னன் கூறியவேளை கம்பர் அளித்த பதிலாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இதில் கம்பரின் புலமைச் செருக்கும் தலை வணங்காத் தமிழ்ப் புலவனின் பண்பும் துலங்குகிறது.

மன்னவனுக்குத் தன் நாட்டில் மட்டுமே மதிப்பும் அதிகாரமு முண்டு. ஆனால் கற்று வல்ல புலவருக்குச் செல்லும் நாடெங்கும் சிறப்புண்டு என்னும் ஓளவையாரின் வாக்கும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. குரங்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு இல்லை. அதைப் போல என்னை ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்டாத மன்னனும் உண்டோ? எனக் கேட்பதன் மூலம் கம்பரின் புலமைச் செருக்கு நன்கு புலனாகிறது.

காளமேகப் புலவர் பாடல்.

[தேங்காய்க்கும் நாய்க்கும் ஒப்புமை காட்டிப் பாடிய சிலேடைப் பாடல்.]

ஓடும் இருக்கும்; அதன் உள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலை தனக்கு நாணாது - சேடியே
தீங்கானது இல்லாத் திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயும் நாயுமெனச் செப்பு.

02

பொழிப்புரை :-

தோழியே! தீமை பயக்கின்ற செயல்கள் சிறிதும் இல்லாத திருமலைராயன் என்னும் அரசனுடைய மலையில், தேங்காயில், காய் மட்டுமல்லாமல் ஓடும் இருக்கும்; அத்தேங்காயின் உட்புறம் வெண்மைமையாயிருக்கும்; பெரிய குலைவிடுதலினாலே பக்கத்திலுள்ள குலைகளுக்கு நாணி வளையாது, அதுபோல நாயானது ஓரிடத்தில் நிலைத்து நில்லாமல் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரியும். சில வேளைகளில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும். அதன் வாயின் உட்புறம் வெண்மையாய் இருக்கும். புதிதாக யாரும் வந்தால் அவர்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்: பின்னர் குரைக்கப் பின்னிற்காது. ஆதலால் தேங்காயும் நாயும் ஒப்பாகுமெனக் கூறுவாயாக.

குறிப்பு :-

தேங்காயும் நாயும் ஒப்பாகும் தன்மையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. காளமேகப் புலவரின் சிலேடை நயம் தொனிக்கும் பாடல்களில் இதுவுமொன்றாகும். தேய்காய்க்கும் நாய்க்கும் ஒப்புமைகாட்டிப் பாடுமாறு ஒருவர் கேட்டபோது புலவர் இதனைப் பாடினார் எனக் கூறுவர்.

ஓடும், இருக்கும், உள்வாய் வெளுத்திருக்கும், நாணாது என்பன் நாய்க்கும் தேங்காய்க்கும் ஒப்பனவாயுள்ளன. இச்சிலேடைக் கருத்துக்கள் பெரிதும் நயத்தற்குரியன.

காள மேகப் புலவர் பாடல்.

[நாகபட்டினத்தில் உள்ள காத்தான் சத்திரத்தில் காலந்தாழ்த்தி சோறுண்ட போது அது குறித்து நிந்தையாகப் பாடியதுடன் அவன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க துதியாகவும் பாடிய பாடல்.]

கத்துக்கடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்தன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும்; - குத்தி
உலையில் இட ஊர்அடங்கும்; ஓர் அகப்பை அன்னம்
இலையில் இட வெள்ளி எழும்.

03

பொழிப்புரை :-

ஓலிக்கின்ற கடலாற் சூழப் பெற்ற நாகபட்டினத்தில் உள்ள காத்தான் என்பவனுடைய சத்திரத்தில், சூரியன் மேற்கில் மறையும் நேரத்திலே சமைப்பதற்கு அரிசி வரும். அதைக் குத்தி உலை வைத்திருக்கும் பாத்திரத்திலிட, ஊரில் உள்ள மக்கள் உணவுண்டு உறங்கிவிடுவார்கள். ஓர் அகப்பை அன்னத்தை இலையில் பரிமாற வெள்ளி (விடிவெள்ளி) உதயமாகும். (விடியற் காலமாகிவிடும். உணவு வழங்குதற்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது.)

குறிப்பு :-

காத்தான் இதைக் கேட்டவுடன் வந்திருப்பவர் காளமேகம் என உணர்ந்து தன்னைப் பொறுத்தருளும்படி வேண்டினான். உடனே, புலவர் அப்பாடலையே பாடி அதற்கு வேறொரு வகையில் பொருள் கூறி அவனைப் பாராட்டினார். அவரது செய்யுளில் இதனைப் பாராட்டாகக் கொள்ளும் போது பின்வருமாறு பொருள் உரைத்தார்.

காத்தானுடைய சத்திரத்தில் மறுநாளுக்குரிய அரிசி முதல்நாளே சமைப்பதற்கு வந்து சேர்ந்துவிடும். அதனை உலையிலிட விடிவெள்ளி தோன்றும். காலையிலேயே உணவு இலையில் பரிமாறத்தாயாராகிவிடும். அதுமட்டுமன்றி அத்தமிழ்க்கும் போதில் - பஞ்சகாலத்தில்: ஊர் அடங்கும் - உலகத்தவர் உணவை உண்டு மகிழ்ச்சி பெறுவர். சோற்றுக்காகக் கூப்பிடும் நிலையிருக்காது என்றார். இரு பொருள் தரும் வகையில் இப்பாடலைக் காள் மேகம் பாடி விளக்கியது நயத்தற்குரியதாகும்.

அரும்புத் பொருள் :-

சத்திரம் - அன்னசாலை, கத்துகடல் - சப்திக்கின்ற கடல். அத்தமிழ்தல் - மறைதல். ஊர்அடங்கும் - ஊர் அமைதியுறும் (ஊர் உறங்கிவிடும்) அகப்பை - கரண்டி.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடல்.

[ஒப்பிலாமணிப்புலவரின் வேட்டி ஆற்றிலே அடித்துச் செல்லப் பட்டபோது அவர் பாடிய பாடல்.]

அப்பிலே தோய்த்திட்டு அடுத்தடுத்து நாம் அதனைத் தப்பினால் நம்மைஅது தப்பாதோ? - இப்புவிமில் இக்கலிங்கம் போனால் என்? ஏகலிங்க மாமதுரைச் சொக்கலிங்கம் தானிருக்கச் சொல்.

04

பொழிப்புரை :-

துணியைத் தண்ணீரில் நனைத்துத் திரும்பத் திரும்ப அடித்து வெளுத்தால் அது நம்மைவிட்டுத் தப்பிப்போய் விடாதோ? இவ்வுலகில் ஒப்பற்ற சிவலிங்கமான சிவபெருமான் நமக்குத் துணையாகவுள்ளார். ஆதலால் இந்தத் துணிபோனால் என்ன? சொல்வாயாக.

குறிப்பு :-

சிவலிங்கம் நமக்கு என்றும் துணையாக இருக்கும் போது இக் கலிங்கம் (வேட்டி) போனால் என்ன? என்ற கருத்தில் இப்பாடலைப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

ஓரே துணியைத் திரும்பத்திரும்ப நீரில் அடித்து வெளுத்தால் அது தப்பிப் போகாதா? போனால் போகட்டும். இவ்வுலகில் ஒப்பற்ற சிவலிங்கமாக மதுரைச் சொக்கலிங்கம் இருக்கும் போது நமக்கு இந்தத் துணிபோனால் என்ன? என்கிறார் புலவர்.

இச்செய்யுளை இரட்டைப் புலவர்கள் பாடினர் என்றும் கூறுவர்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அப்பு - நீர். கலிங்கம் - ஆடை. இங்கு வேட்டியைக் குறித்தது. தப்புதல் - வெளுத்தல், தோய்த்தல். ஏகம் - ஒப்பற்ற, ஒன்று. சொக்கலிங்கம் - மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமான். சொல் - சொல்வாயாக.

பலபட்டடைச் சொக்க நாதப் புலவர் பாடல்.

[சொக்கநாதப் புலவர் தொண்டை மண்டலத்தில் அவதரித்தவர். சிறந்த புலவர். படிக்காசுப் புலவர் பாடலைச் சிறப்பித்து இவர் பாடிய பாடல் வருமாறு.]

மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காசனுரைத்த தமிழ்
வரைந்த ஏட்டைப்

பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும்
பரிந்தவ் வேட்டைத்

தொட்டாலுங் கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய் மணக்கும்
துய்ய சேற்றில்

நட்டாலுந் தமிழ்ப் பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டிலுறு
நளிநந்தானே.

பொழிப்புரை :-

தேன் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய களந்தை என்னும் பதியில் உள்ள படிக்காசுப் புலவன் எடுத்துச் சொன்ன தமிழ்ச் செய்யுள் எழுதிய ஏட்டுச் சுவடியைப் பட்டுத் துணியினாலே மூடினாலும் அதன் பரிமளமானது (வாசனையானது) உலகம் மூன்றிலும் பரவி மணம் கமழும். அன்பு கொண்டு அவ் ஏட்டுச் சுவடியைத் தொட்டாலும் தொட்ட கை மணக்கும். அப்பாடலை வாயால் பாடினால் அப்படிப் பாடின வாயும் வாசனை வீசும். தூய்மையான சேற்றினிலே நட்டுவைத்தாலும் தமிழ்ப் பயிராகி விளைந்துவிடும். பாட்டினில் உற்றதாகிய இன்பம் கொடுக்கும் நயந்தான் என்பதாம்.

குறிப்பு :-

படிக்காசுப் புலவரின் பாடல்களைப் படித்து நயந்தவேளை சொக்க நாதப் புலவர் பாடிய பாடல் இதுவாகும். இதன் மூலம் படிக்காசுப் புலவரின் பாடல்களின் அருமையைச் சொக்கநாதப் புலவர் பெரிதும் நயந்தார் என்பது புலனாகிறது. படிக்காசுப் புலவரின் ஏட்டுச் சுவடியைத் தொட்ட கையும் அதனைப் படித்தவாயும் மணம் வீசும் என்பதால் அவ் ஏட்டுச் சுவடியின் பெருமை இனிது புலனாயிற்று. சேற்றினில் அதனை நட்டாலும் தமிழ்ப் பயிராகி விளைந்து விடும் என்கிறார். இதன் மூலம் தமிழ்ப்பயிர் வளர அவரது பாடல்கள் பெரிதும் உதவும் என்பது புலனாகிறது.

‘கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்’ என்ற வாக்குக்கமையப் புலவர் ஒருவரை வேறொரு புலவர் பாராட்டுவது நயத்தற்குரியதாகும்.

ஆரும்பதப் பொருள் :-

தென்களந்தை - படிக்காசுப் புலவர் வாழும் ஊர். சூழ்தல் - மூடுதல், சுற்றியிருத்தல். நளினம் - நயச்சொல்.

18

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று முரசு கொட்டியவர் பாரதிதாசன். புதவை தந்த புரட்சிக் குயில் அவர். கனக சுப்புரத்தினம் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் புதுச்சேரியில் மறைந்து வாழ்ந்த பாரதியின் முன்னிலையிலே ‘எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா’ என்ற கன்னிக் கவிதையைப்பாடி ‘எழுக புலவன்’ என்ற அவரது வாழ்த்தையும் அன்பையும் பெற்றுப் பாரதி தாசன் ஆனவர்.

அழகின் சிரிப்பு, குடும்ப விளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, சேரதாண்டவம், இளைஞர் இலக்கியம், பிசிராந்தையார், தேனருவி, எதிர்பாராத முத்தம், குறிஞ்சித்திரட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் ஆதியாம் நூல்கள் அவர்தம் புகழ் பரப்பும் படைப்புக்கள்.

“காலத்தை உருவாக்கிய கவிஞர் மட்டுமல்ல: காலத்தையே மாற்றியமைப்பவர். புதுமையும் புரட்சி மனப்பான்மையும் மிக்க பாடல்களைத் தரும் நம்கவி உயிர்க்கவி, உண்மைக்கவி, புதுமைக்கவி” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவர்.

பாரதிதாசனாரின் அருமையான பாடல்கள் இரண்டினை நோக்குவோம். அவற்றின் சிறப்பினை நுகர்ந்து இன்புறுவோமாக.

பத்திரிகை.

காரிருள் அகத்தில் நல்ல கதிரொளி நீதான் இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற் பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான்!
ஊரினை நாட்ட இந்த உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சிற் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே!

01

அறிஞர்தம் இதயஓடை ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம் செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக் குவலயம் ஒங்கச் செய்வாய்
நறுமண இதழ்ப்பெண்ணே உன் நலம் காணார் ஞாலம் காணார்

02

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று களாப்பழம் சேர்ப்பார் போலே
நெடும்புவி மக்கட்கான நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்
படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார், படித்தவர், அவற்றை யெல்லாம்
'கொடும்' எனஅள்ளி உன்தாள் கொண்டார்க்குக் கொண்டுபோவாய்.

03

வானிடை நிகழும் கோடி மாயங்கள் மாநிலத்தில்
ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின் உட்புறம் வெளிப்புறத்தே
ஆனநற் கொள்கை அன்பின் அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்
தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத் தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம்.

04

சிறுகதை ஒன்று சொல்லிப் பெருமதி யூட்டும் தாளே!
 அறைதனில் நடந்தவற்றை அம்பலத் திழுத்துப் போட்டுக்
 கறையுளம் தூய்மை செய்வாய், களைப்பிலே ஊக்கம் பெய்வாய்
 நிறைபொருள் ஆவாய் ஏழை நீட்டிய வெறுங் கரத்தே.

05

ஓவியம் தருவாய் சிற்பம் உணர்விப்பாய், கவிதை யூட்டக்
 காவியம் தருவாய் மக்கள் கலகல வெனச் சிரிப்பு
 மேவிடும் விகடம் சொல்வாய், மின்னிடும் காதல்தந்து
 கூவுவாய், வீரப் பேச்சுக் கொட்டுவாய்க் கோலத் தாளே!

06

தெருப் பெருக்கிடுவோருக்கும் செகம்காக்கும் பெரியோர்க்கும் கை
 இருப்பிற் பத்திரிகை நாளும் இருந்திடல் வேண்டும் மண்ணிற்
 கருப்பெற் றுருப்பெற் றிளநடை பெற்றுப்பின்னர் ஐந்தே ஆண்டு
 வரப் பெற்றார், பத்திரிகை நாளும் உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார்.

07

குறிப்பு :-

பத்திரிகையை ஒரு பெண்ணாக உருவகித்துப் பாடிய
 பாடல்கள் இவையாகும். எளிய நடையில் அனைவரும் படித்தறிந்து
 கொள்ளும் பாங்கில், உவமை நயம் தொனிக்க, உள்ளத்தை
 ஈர்க்கும் வகையில் இவை அமைந்துள்ளன. பத்திரிகையில் இடம்
 பெறும் பல்வேறு அம்சங்களையும் அவற்றினால் பெறும்
 பயன்களையும் இப்பாடல்கள் சித்திரிக்கின்றன. புரட்சிக் கவிஞரின்
 சொல்லாற்றலுக்குச் சிறந்த உரை கல்லாகத் திகழும் இப்பாடல்கள்
 காலத்தை வென்று வாழும் சிறப்புக்குரியனவாகும்.

அரும்பதப் பொருள் :-

அகம் - மனம். பார் - பூமி. குவலயம் - பூமி. ஞாலம் -
 உலகம். கறையுளம் - மாசுள்ள மனம். செகம் - உலகம்.

பாரதி உள்ளம்.

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று - நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை.

சாதி களைந்திட்ட ஏரி - நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே - நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்.

என்றுரைப்பார் என்னிடத்தில் - அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறைந்திட வில்லை - நான்
இன்றும் இருப்பத னாலே
பன்னும் நம் பாரதியாரின் - நல்ல
பச்சைஅன் புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்தஇப் பேச்சு - நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு.

மேலவர் கீழவர் இல்லை - இதை
மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை
நாலு தெருக்களின் கூட்டில் - மக்கள்
நாலா யிரத்தவர் காணத்
தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று - சொல்லும்
தோழர் சமைத்ததை உண்பார்.
மேலும் அப்பாரதி சொல்வார் - "சாதி
வேரைப் பொசுக்குங்கள்" என்றே

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் - அதன்
 சீருக்கு நல்லதோர் தொண்டும்
 நிந்தை இலாதவை அன்றோ - எந்த
 நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
 கந்தையை எண்ணுவ தில்லை - கையிற்
 காசை நினைப்பதும் இல்லை
 செந்தமிழ் வாழிய! வாழி - நல்ல
 செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

- பாரதிதாசன் -

குறிப்பு :-

பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் 'பாரதி உள்ளம்' என்னும் இக்கவிதை பாரதியின் உள்ளத்தை மட்டுமன்றிப் பாவேந்தரின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் காட்டுவதாக உள்ளது. சாதி பேதம் ஒழிந்திடல் வேண்டும். செந்தமிழ் வளர்ந்திட வேண்டும் என்னும் சீரிய கொள்கையாளர்களாக இருவருமே திகழ்ந்துள்ளனர்.

பாரதி உள்ளம் என்னும் கவிதை மூலம் செந்தமிழ் நாட்டில் சாதிபேத மற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தைக் காணப் பாரதி உள்ளம் அவாவிற்று என்பதைப் பாவேந்தர் எளிய நடையில் இன்பத்தமிழில் படிப்போர் உள்ளங்களில் உறைக்கும் வண்ணம் பாடியுள்ளார் என்றாலது மிகையல்ல.

அரும்பதப் பொருள் :-

எழில் - அழகு. பொசுக்குங்கள் - சாம்பலாக எரியுங்கள். நிந்தை இகழ்தல்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை கவிதை

‘கவிமணி’ எனத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகினரால் அழைக்கப் பெறும் பேறு பெற்றவர் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை. இவருக்குத் தமிழவேள் உமா மகேஸ்வரம் பிள்ளை கவிமணி என்னும் சிறப்பு மிகு பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தார். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பாடி இன்புறத்தக்க தேனினுமினிய கவிதைகள் பல படைத்த பெருமைக்குரியவர். இவரது கவிதைப் படைப்புக்கள் யாவும் தமிழ் நாட்டு அரசினால் நாட்டுடைமை யாக்கப்பட்டுப் பட்டி தொட்டியெங்கும் பரவியுள்ளது.

சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடியாகவும், தலைசிறந்த கவிஞராகவும், கட்டுரை ஆசிரியராகவும், ஆராய்ச்சியாளராகவும் திகழ்ந்த தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை தமிழிலும் தமிழிசையின் மீதும் நீங்காத பற்றுக் கொண்டவர். இவர் பாடிய “தேவியின் கீர்த்தனைகள்” என்ற நூல் அவர்தம் பக்திப் பெருக்கையும் தமிழிசை ஆர்வத்தையும் ஒரு சேரக் காட்டுகின்றன. இவரால் வெளிச்சத்திற்கு வந்த செப்பேடுகளும் கல்வெட்டுக்களும் பலவாகும். கவிமணியின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்கள் சில வருமாறு: மலரும் மாலையும், நாஞ்சில் மருமக்கள்வழி மான்மியம், ஆசிய ஜோதி, உமர்கய்யாம் பாடல்கள் (மொழிபெயர்ப்பு), குழந்தைச் செல்வம், கவிமணியின்

உரை மணிகள். காந்தஞர்ச்சாலை. கவிமணியின் கவிதைகளில் ஒன்றான “சூரிய காந்தி” அவரது எரிய, தேனினுமினிய தமிழ் நடையினது சிறப்பினுக்கு ஓர் உரைகல்லாக மிளர்கிறது. அதனைப் படித்து இன்புறுவோமாக.

சூரிய காந்தி.

ஆகாய வீதி யுலாவி வருமிந்த
ஆதித்த னோ உன தன்பனடி
வேகாமல் வெந்துவெயிலில் உலர்ந் துநீ
விண்ணிலே கண்ணாக நிற்பதேனோ?

01

பொன்னிற முண்டு, பொலிவுண்டு, கண்டுணைப்
போற்ற இனிய வடிவுமுண்டு
என்ன அரிய வரம்பெற, இன்னும் நீ
இத்தவம் செய்வது பூமகளே!

02

காயும் கதிரவன் மேனியை நோக்க - உன்
கண்களும் கூசிக் கலங்காவோ?
நேயம் மிகுந்தவர் காய வருத்தம்
நினைப்பதும் இல்லையோ? சொல், அடியே!

03

காலையிலே கதிர் வீசிவர - நிதம்
கண்டு களித்து மகிழ்ந்திடும் நீ
மாலையிலே முகம் வாடித் தளர்ந்திட
வந்த வருத்தமும் ஏதடியே?

04

பாரதி உள்ளம்.

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று - நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை.

சாதி களைந்திட்ட ஏரி - நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே - நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்.

என்றுரைப்பார் என்னிடத்தில் - அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறைந்திட வில்லை - நான்
இன்றும் இருப்பத னாலே
பன்னும் நம் பாரதியாரின் - நல்ல
பச்சைஅன் புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்தஇப் பேச்சு - நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு.

மேலவர் கீழவர் இல்லை - இதை
மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை
நாலு தெருக்களின் கூட்டில் - மக்கள்
நாலா மிரத்தவர் காணத்
தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று - சொல்லும்
தோழர் சமைத்ததை உண்பார்.
மேலும் அப்பாரதி சொல்வார் - "சாதி
வேரைப் பொசுக்குங்கள்" என்றே

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் - அதன்
 சீருக்கு நல்லதோர் தொண்டும்
 நிந்தை இலாதவை அன்றோ - எந்த
 நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
 கந்தையை எண்ணுவ தில்லை - கையிற்
 காசை நினைப்பதும் இல்லை
 செந்தமிழ் வாழிய! வாழி - நல்ல
 செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

- பாரதிதாசன் -

குறிப்பு :-

பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் 'பாரதி உள்ளம்' என்னும் இக்கவிதை பாரதியின் உள்ளத்தை மட்டுமன்றிப் பாவேந்தரின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் காட்டுவதாக உள்ளது. சாதி பேதம் ஒழிந்திடல் வேண்டும். செந்தமிழ் வளர்ந்திட வேண்டும் என்னும் சீரிய கொள்கையாளர்களாக இருவருமே திகழ்ந்துள்ளனர்.

பாரதி உள்ளம் என்னும் கவிதை மூலம் செந்தமிழ் நாட்டில் சாதிபேத மற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தைக் காணப் பாரதி உள்ளம் அவாவிற்று என்பதைப் பாவேந்தர் எளிய நடையில் இன்பத்தமிழில் படிப்போர் உள்ளங்களில் உறைக்கும் வண்ணம் பாடியுள்ளார் என்றாலது மிகையல்ல.

அரும்பதப் பொருள் :-

எழில் - அழகு. பொசுக்குங்கள் - சாம்பலாக எரியுங்கள். நிந்தை இகழ்தல்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை கவிதை

‘கவிமணி’ எனத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகினரால் அழைக்கப் பெறும் பேறு பெற்றவர் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை. இவருக்குத் தமிழவேள் உமா மகேஸ்வரம் பிள்ளை கவிமணி என்னும் சிறப்பு மிகு பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தார். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பாடி இன்புறத்தக்க தேனினுமினிய கவிதைகள் பல படைத்த பெருமைக்குரியவர். இவரது கவிதைப் படைப்புக்கள் யாவும் தமிழ் நாட்டு அரசினால் நாட்டுடைமை யாக்கப்பட்டுப் பட்டி தொட்டியெங்கும் பரவியுள்ளது.

சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடியாகவும், தலைசிறந்த கவிஞராகவும், கட்டுரை ஆசிரியராகவும், ஆராய்ச்சியாளராகவும் திகழ்ந்த தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை தமிழிலும் தமிழிசையின் மீதும் நீங்காத பற்றுக் கொண்டவர். இவர் பாடிய “தேவியின் கீர்த்தனைகள்” என்ற நூல் அவர்தம் பக்திப் பெருக்கையும் தமிழிசை ஆர்வத்தையும் ஒரு சேரக் காட்டுகின்றன. இவரால் வெளிச்சத்திற்கு வந்த செப்பேடுகளும் கல்வெட்டுக்களும் பலவாகும். கவிமணியின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்கள் சில வருமாறு: மலரும் மாலையும், நாஞ்சில் மருமக்கள்வழி மான்மியம், ஆசிய ஜோதி, உமர்கய்யாம் பாடல்கள் (மொழிபெயர்ப்பு), குழந்தைச் செல்வம், கவிமணியின்

உரை மணிகள். காந்தஞர்ச்சாலை. கவிமணியின் கவிதைகளில் ஒன்றான “சூரிய காந்தி” அவரது எளிய, தேனினுமினிய தமிழ் நடையினது சிறப்பினுக்கு ஓர் உரைகல்லாக மிளர்கிறது. அதனைப் படித்து இன்புறுவோமாக.

சூரிய காந்தி.

ஆகாய வீதி யுலாவி வருமிந்த
ஆதித்த னோ உன தன்பனடி
வேகாமல் வெந்துவெயிலில் உலர்ந் துநீ
விண்ணிலே கண்ணாக நிற்பதேனோ?

01

பொன்னிற முண்டு, பொலிவுண்டு, கண்டுனைப்
போற்ற இனிய வடிவுமுண்டு
என்ன அரிய வரம்பெற, இன்னும் நீ
இத்தவம் செய்வது பூமகனே!

02

காயும் கதிரவன் மேனியை நோக்க - உன்
கண்களும் கூசிக் கலங்காவோ?
நேயம் மிகுந்தவர் காய வருத்தம்
நினைப்பதும் இல்லையோ? சொல், அடியே!

03

காலையிலே கதிர் வீசிவர - நிதம்
கண்டு களித்து மகிழ்ந்திடும் நீ
மாலையிலே முகம் வாடித் தளர்ந்திட
வந்த வருத்தமும் ஏதடியே?

04

செங்கதிர் செல்லும் திசையது நோக்கி - உன்
 செல்வ முகமும் திரும்புவதேன்?
 மங்கையே உன்மண வாளனாகில் - அவன்
 வார்த்தை யொன்று சொல்லிப் போகானோ?

05

ஆசை நிறைந்த உன் அண்ணலை நோக்கிட
 ஆயிரங் கண்களும் வேண்டுமோடி?
 பேசவும் நாவெழ வில்லையோடி? கொஞ்சம்
 பீத்தற் பெருமையும் வந்த தேடி?

06

மஞ்சள் குளித்து முகமினுக்கி - இந்த
 மாயப் பொடி வீசி நிற்கும் நிலை
 கஞ்சமகள் வந்து காணிற் சிரிக்குமோ?
 கண்ணீர் உகுக்குமோ? யாரறிவார்?

07

உன்பெயர் சூரிய காந்தியென்றார் - அதன்
 உண்மையும் இன்றே அறிந்து கொண்டேன்
 இன்பம் அளித்திடும் பூவுல கத்துனக்கு
 யாரும் இணையில்லை, இல்லையம்மா!

08

- கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

குறிப்பு :- எனிமையும், இனிமையும், சந்த இன்பமும் ததும்பும் இக் கவிதைக்கு உரை எதுவும் வேண்டியதில்லை. சின்னஞ்சிறுவர்களும் படித்து விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இது படைக்கப்பட்டுள்ளது.

20

கவிஞர் இ. முருகையன் கவிதை

ஈழத்தின் முதுபெருங் கவிஞராக விளங்கியவர் இ.முருகையன். அவரது பெயருக்கேற்ப அவரது கவிதைகளும் தமிழுக்கு அழகு செய்தன என்றால் அது மிகையல்ல.

கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் ஆழத் தடம்பதித்த இவரது படைப்புக்கள் இருபத்தொன்று நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள், ஒருவரம், நெடும் பகல், மாடும் கயிறு அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர், ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும், ஆதிபகவன், மேற்பூச்சு முதலியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவரது காலம் 1935 - 2009 ஆகும்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாவகச்சேரி கல்வயல் கிராமத்தில் பிறந்த இவர் விஞ்ஞான ஆசிரியராக, பாடநூல் எழுத்தாளராக, கல்விப் பணிப்பாளராக, பல்கலைக் கழகத் துணைப் பதிவாளராகப் பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றியவராவார். ஆழ்ந்த புலமையும் அமைதியான போக்கும் கொண்ட இக் கவிஞரது கவிதைகளில் ஒன்றான மாடுமாடு என்று பல ஏசி..... என வரும் கவிதையினை இங்கு நோக்குவோமாக.

மாடு மாடு என்று பல ஏசி.....

மாடு மாடு என்று பல ஏசி,
திட்டிக் கொட்டிக் துரத்தி விரட்டிச்
சாமம் வரைக்கும் சாறு பிழிந்து
சக்கை வாங்குவீர்கள் பொடியனை
வீட்டு வேலைக் காரப் பொடியனை
மாடுகள் தங்கள் வாய் நுரை தள்ள
மூசி மூசிக் களைக்கா விட்டால்.
உங்கள் வீட்டில் உலைகள் கொதிக்குமோ?

பொடியனும் தமையனும் தாயும் தந்தையும்
மாமனும் மாமியும் மச்சான் பொடியனும்
உடம்பைப் பிழிய ஒருப்படா திருந்தால்.
மலை முகடுகளில், தேயிலை வளருமோ?
வங்கியில் எல்லாம் காசு புரளுமோ?

ஐந்து நட்சத்திரக் ஹோட்டலில் அமர்ந்து
நண்டைக் கடித்து விறண்டி சுவைத்த பின்
புகையினை ஊதும் இளைய மருமகன்
நோன்மதி நாட்களில், நிலக்கா எனப்படும்
இளைஞரின் அருகில் இருந்து கொஞ்சவும்
கண்இமை செருகிக் கனவில் ஆழவும்
உச்சக் குரலில் ஓசை புறப்பட
எச்சில் வாயால் இராகம் இழுக்கவும்
மச்சில் வாழவும் வசதிகள் வாய்க்குமோ?

மாடு மாடென ஏசுகிறீர்கள்

மாடும் கமிறுகள் அறுக்கும்

ஆடவர், மகளிர் அது செய்யாரோ?

- கவிஞர் இ.முருகையன்

குறிப்பு :-

வீட்டு வேலைக்காரர்களாக உள்ள மலையகச் சிறுவர்களைத் தினம் வாட்டி வேலைவாங்கும் செல்வச் சீமான்களையும் அவர்களது வீட்டார்களின் ஆடம்பர, அலங்கோல வாழ்வையும் சித்திரிக்கும் இக்கவிதை ஏழைச் சிறுவர்கள் பால் நம்மை இரங்கச் செய்கிறது.

மலைமுகடுகளில், தேயிலைத் தோட்டங்களில் பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையே தம் உடம்பைப் பிழிந்து உழைக்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்களையும் நம் மனக்கண் முன் கொண்டு வருகிறது.

எளிய நடையும் இனிய சந்தமும் ஆழ்ந்த கருத்தும் கொண்ட கவிஞரின் இக்கவிதை அவரது புலமைத்திறனை நன்கு பிரதிபலிக்கிறது.

21

சுபத்திரன் கவிதை

க.தங்கவடிவேல் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட கவிஞர் சுபத்திரன் தமது புலமைத் திறனால் புகழ்பெற்ற கவிஞராவார். இவரது புலமைத்திறனுக்குச் 'சுபத்திரன் கவிதைகள்' என்னும் நூல் தக்க சான்றாகும். மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சுபத்திரன் முற்போக்குச் சிந்தனையாளராகவும் முதிர்ந்த ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவரது காலம் 1935 - 1979 ஆகும்.

சுபத்திரன் கவிதைகள் எனும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ள 'ஆண்டவன் நீ தான்' என்னும் கவிதை அவரது கவியாற்றலுக்குச் சிறந்த உரைகல்லாக விளங்குகிறது. அக்கவிதையினைப் பொருளுணர்ந்து படித்துணர்வோமாக.

ஆண்டவன் நீதான்.

ஆளப்பிறந்த விவசாயி - இங்கு
 அடங்கிக் கிடந்தா னொரு நாளில்
 கூழைப் பிசைந்தான் குடிசையிலே - அவன்
 குறுகிக் கிடந்தான் கொள்கையிலே

நிலத்தையுமுவான் நிலத்தினிலே - தன்
நினைவு இழந்து சாகுமட்டும்
கலப்பையிழுக்கும் மாட்டுடனே - அவன்
காலங் கழித்தான் கண் கலங்கி

உண்பது முடுப்பதும் வயல்தனிலே - அவன்
உறங்கிக் கிடப்பதும் வயல்தனிலே
விண்தான் தனது கூரையென - ஐயோ
வியர்வை தன்னில் குளித்திடுவான்

உழுபவருக்கு நிலமெல்லாம் - இங்கு
உருத்தா யாக் கிடச் சட்டங்கள்
நலிவு இன்றிச் செய்திடுவோம் - இந்
நல்லவர் தம்மை உயர்த்திடுவோம்

பண்ணை முறையில் பலநூறு - வயல்
பரப்பை உழுது உழைக்கட்டும்
திண்ணை தூங்கிக் திரிபவர்கள் - அதைத்
தின்ன நினைத்தால் செருப்படிதான்

காட்டை வெட்டி களமாக்கி - அதைக்
கதிர்கள் கொட்டும் தலமாக்கும்
நாட்டின் இறைவன் விவசாயி - ஏன்
நன்றி மறந்தாய் முதலாளி

அன்னை நாட்டை காப்பவனே - அதைப்
 பசியில் நின்று மீட்பவனே
 அணைத்தும் நீதான் அமுதூட்டும் - எம்
 ஆண்டவன் நீதான் நீ வாழ்க.

- "சுபத்திரன்"

குறிப்பு :-

நாட்டின் வளம் பெருக அயராது உழைக்கும் தொழிலாளர்களே நாம் வணங்குதற்குரிய தெய்வங்களாவர். அவர்களது உழைப்பின் மகிமையை உணர்ந்து அவர்களது வாழ்வை உயர்த்திடல் வேண்டுமென்னும் நல்ல பல கருத்துக்களை இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

உழுவருக்கே நிலம் சொந்தமாக வேண்டும்; உழைக்கும் வர்க்கத்தை உயர்த்திடவேண்டும், விவசாயிகளின் துயர் போக்கிட வேண்டும் என்னும் சீரிய கருத்துக்களை இக்கவிதை உணர்த்துகிறது. கவிஞரின் சொல்லாற்றல் ஒருவித ஆவேச உணர்வுடன் வெளிப்படுவதை இக்கவிதையில் காணமுடிகிறது.

22

குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதை

மலையகம் தந்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் குறிஞ்சித் தென்னவன். மலையகத்தின் இயற்கை அழகுகளையும் அங்கு வாழும் மக்களின் பிரச்சினைகளையும் தமது கவிதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். இவரது கவிதைத் தொகுப்பு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினையும் பெற்றுள்ளது குறிஞ்சித் தென்னவனின் 'சம்பள நாள்' என்னும் கவிதை ஏழைத் தொழிலாளர் வீடுகளில் நிம்மதியைத் தொலைத்திடும் நாளாகப் பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும் நாளாக அமைவதை, மலையகத்தாருக்கே உரிய பாங்கில் நன்கு சித்திரிக்கிறது. இக்கவிதையினை நாமும் படித்தின்புறுவோமாக.

சம்பள நாள்.

பத்தாம் திகதியில் சம்பளமாம் சின்னப்
பையனுக்கோ பெருங் கொண்டாட்டம்
மொத்த மாக சம்பளம் வாங்கிடுவா, அம்மா
முழுசா ஒருருவா தந்திடுவா என
சித்தம் நிரம்பிய ஆசையிலே, தன்
தோழர் பலருக்கும் சொல்லி வைத்தான்.

முத்தம்மா சம்பளம் வாங்கி வந்தாள் - அவன்
முதுகுல நாலு கொடுத்து வச்சாள்.

01

வாழைப்பழம். . . . மிட்டாய், முறுக்கு, வடை
வாங்குங்க! வாங்குங்க! என்று இந்த
ஏழைக்க காசைப் பிடுங்கிட வேவந்த
வியாபாரிகள் இடும் கூச்சல்களும்
ஊளை ஒழுக வாய் எச்சில் வடிய, தன்
உள்ளத்தி லேபெரும் ஆசையுடன் - அம்மா
சேலை முந்தானையைப் பற்றிக்கொண் டேவரும்
செந்தா மரையோ சினுங்கிடுவாள்.

02

சீவி முடிச்சி, சிரிக்கலைன்னா? நல்லா
சிங்காரம் பண்ணி தளுக்கலைன்னா?
பாவிப் பயஅரைப் பேரு போட்டான்? அவன்
பாடையிலே போக, மாடாக என்
ஆவி துடிக்கச் சுமந்து வந்தும், தினம்
அரைப் பேரு போட்டுல்ல வச்சிருக்கான்
கேவி யழுது புலம்பிக் கொண்டே வரும்
குப்பாயி நெஞ்சில் பெரு நெருப்பு.

03

காமாச்சிக்கு எம்பத் தஞ்சிறுபா அவ
கையில் வாங்கிட்டா பாத்தியாடி, சுத்த
சோமாறி வேலைக்குப் போகமாட்டா, போனா
சொத்த வேலை, துப்புப் பட்டிடுவா.
ஏமாளி கந்தன் அவுருசன் - அவ
இழுத்தஇழுப்புக்கு வளையுறானே என
உரோமஞ் சிலிர்க்க வசைபாடும் - சின்ன
ருக்குமணிக்கோ, வமித்தெரிச்சல்.

04

சீட்டுப் பணத்த நான் கட்டுவேனா? பட்ட
 சில்லற கடன அடைப்பேனா? அந்த
 சேட்டுப் பய மலைபோல வந்து பெருந்
 தொல்லை கொடுப்பான் கடன் கேட்டு,
 ஈட்டுக்கடையில் வச்ச நகையினை
 இந்த மாசம் திருப்பலன்னா ஏலம்
 போட்டுடு வானாம், என்ன செய் வேனென
 புலம்பும் வள்ளியொரு பக்கத்திலே

05

பள்ளிக் குடம் போகும் சின்ன மகளுக்கு
 பாவாடை ரவிக்கை தைக்க வேணும்
 வள்ளி, மகளின் சடங்குக்கு அஞ்சிற
 வா,வாச்சம் மொய்யா எழுதிடணும்
 கொள்ளைக்கா ரப்பய ஒத்த கடைக்கும்
 கொடுத்திட னும்போன 'மாசக்கடன்'
 உள்ளத்தில் எண்ணி அடுப்பரு கில்சும்மா
 உட்கார்ந் திருக்கிறாள் பாப்பாத்தி.

06

நாட்டுக்குப் போயி குடிச்சுப் புட்டு, சில
 நாதாறிப் பசங்கள் கூட்டிவந்து, கரு
 வாட்டுக் கறிவேணும் என்று, என்னையிந்த
 மனுசன் புடுங்கியே தின்னப் போறான்.
 வீட்டுல என்ன சொகத்த கண்டேன்? இந்த
 வெத்து மனுசன கட்டிக்கிட்டு? என
 நீட்டி முழக்கி வசைபாடும் சின்ன
 நீலா வதிக் கோ பெருங் கோவம்.

07

சம்பள நாளிது வீட்டி லிருக்கிற
 சந்தோஷ மெல்லாம் பறந்திடும் நாள்
 வம்பு தும்புகளும் பேசிடும் நாள், இவர்
 மண்டை யுடைந்திடும் நாளிதடா.
 கம்புத் தடிகளைத் தூக்கிடும் நாள், பொலிஸ்
 கச்சேரி, கோர்ட்டுக்குப் போயிடும் நாள்
 வெம்மியழுதிடும் பெண்களின் குரல்கள்
 வீடுகளில் கேட்கும் நாளிதடா.

08

- குறிஞ்சித் தென்னவன் -

குறிப்பு :-

மலையகத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளநாள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தினமாகும். அன்றுதான் அவர்கள் கடன் அடைக்கும் நாளாகும். இதனாற் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு அவர்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டிய தினமும் அதுதான்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கஷ்ட நிலையையும் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் வெகு லாவகமாகக் கவிஞர் இக்கவிதையில் சித்திரித்துள்ளார். மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல இக் கவிதையில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை அம் மக்களது ஜீவனுள்ள மொழி வளத்தைப் புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன. பல்வேறு பட்ட மனப்பாங்குள்ளோரையும் தம் கவிதை மூலம் கவிஞர் நம் மனக்கண் முன் நிதர்சனமாகக் காட்டுந்திறன் போற்றுதற்குரியதாகும். சீட்டுக்கட்டும் பழக்கத்தையும் ஈட்டுக்கடையில் வைத்த நகையினை மீட்பதையும் பற்றிய உரையாடல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நாளாந்த பிரச்சினைகளை நம் மனக்கண்முன் கொண்டுவருகின்றன. சம்பள நாளில் இடம் பெறும் பல்வேறு சம்பவங்களையும் இக்கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

மாதிரி வினாக்கள் : விடை எழுதிப் பாருங்கள்.

1. “குறுந்தொகைச் செய்யுள்களில் இடம்பெற்ற உவமைகள் பிற்காலச் செய்யுள்களில் இடம் பெற்ற உவமைகளை விட நுட்பமானவை: பொருளை ஆழமாகப் புலப்படுத்துவன”. - இக் கூற்றுப் பற்றிய உமது கருத்தை எடுத்துக் காட்டுடன் விளக்குக.
2. ‘பாணன் சூடிய பசும் பொற்றாமரை’ என்னும் செய்யுளை ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
 - (அ) புலவராற்றுப்படை என்பதன் பொருள்.
 - (ஆ) பாணனை இரவலன் பேகன் பால் ஆற்றுப்படுத்தும் முறை.
 - (இ) பின்வரும் நன்மையை எதிர்பாராத பேகனின் கொடைத்திறன்.
3. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்..” என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலில் வரும் பின்வரும் தொடர்களை விளக்குக.
 - (அ) “வாழ்தல் இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே....”
 - (ஆ) ‘தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா....’
 - (இ) ‘நோதலும் தணிதலும் அவற்று ஓர் அன்ன....’
 - (ஈ) ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்.....’
4. கணியன் பூங்குன்றன் பாடலால் பெறப்படும் செய்திகளைத் தொகுத்தெழுதுக.
5. “அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு....” என்ற கபிலரின் பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
 - (அ) பாரியின் பறம்பு மலையின் உழவர் உழாதன நான்கு பயன்கள்.
 - (ஆ) தாளில் கொள்ளலீர், வாளில் தாரலன்.
 - (இ) பாரியின் கொடைச் சிறப்பு

6. சிலப்பதிகாரம் - துன்பமாலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
- (அ) கண்ணகி ஐயையை நோக்கி உரைத்தவை யாவை?
- (ஆ) ஐயை உரைத்த செய்தி யாது?
- (இ) அச் செய்திகேட்டதும் கண்ணகி உரைத்தவை யாவை?
- (ஈ) காய் கதிர்ச் செல்வனை நோக்கிக் கண்ணகி உரைத்தவற்றையும் அதற்கு அவன் உரைத்த பதிலையும் தருக.
7. சீர்ப்பத (திருப் பருப்பதம்) மலையின் இயற்கைச் சிறப்பினைச் சுந்தரர் எடுத்துக் கூறும் முறையினை விளக்குக.
8. சுந்தரரின் தேவாரப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
- (அ) தினைப் புனங் காக்கும் குறமகளிர் கிளிகளை விரட்டக் கையாண்ட முறைகள்.
- (ஆ) ஆனைக்குலம் இரிந்தோடியமைக்கான காரணம்.
- (இ) மலைச்சாரலில் பன்றிக் கூட்டம் நிலத்தை உழ நிகழ்ந்தவை யாவை?
9. பைதிரம் நீங்கு படலத்தை மையமாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
- (அ) சூசைக்கு வானவன் இட்ட கட்டளை யாது?
- (ஆ) அக்கட்டளையைக் கேட்ட சூசை உற்ற துயரினை விளக்குக.
- (இ) குழந்தை நாதனின் அழகுகண்டு பெற்றோர் மனம் பூரித்தமையைப் புலவர் வர்ணிக்கும் சிறப்பினை எழுதுக.
10. குழந்தைநாதன் நீங்க சூதேய நாட்டின் நலன் எல்லாம் நீங்கியமையையும் அவர்களது பிரிவால் இயற்கை கொண்ட இரக்கத்தையும் தொகுத்துத் தருக.

11. பெரியாழ்வார் திருமொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
- (அ) கண்ணன் செய்த குறும்புச் செயல்கள்.
- (ஆ) கண்ணன் நிகழ்த்திய வீரச் செயல்கள்.
- (இ) கண்ணனை நீராட்டுதற்கு அசோதை வைத்திருந்த பொருள்கள்.
- (ஈ) கண்ணன் விரும்பி உண்ணும் பொருள்கள்.
12. “பெரும்பாலான திருமொழிகளில் கண்ணனின் வளர்ப்புத்தாய் அசோதையாகவே பெரியாழ்வார் தம்மைப் பாவித்துக் கொண்டுள்ளார்.”
- இக் கூற்றின் பொருத்தப் பாட்டை ஆராய்க.
13. உமர்கய்யாம் பாடல்களில் கவிஞர்கள் மூவரதும் மூன்றாம் பாடலில் காணப்படும் ஒருமைப்பாட்டை ஒப்புநோக்கி விளக்குக.
14. ‘தொழில்’ என்னும் கவிதையில் கம்பதாசன் போற்றும் தொழிலாளர்களையும் அதற்கான காரணங்களையும் தருக.
15. ‘பூக்காரி’ என்னும் பாடல் மூலம் ந.பிச்சமுர்த்தி உணர்த்தும் கருப் பொருள் யாது? அதனை விளக்க அவர் கையாண்ட முறையினை விமர்சிக்குக.
16. நீலாவணன் கவிதையிலும் குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதையிலும் காணப்படும் கருப் பொருட் சிறப்பினை ஒப்பிட்டு விளக்குக.
17. சீறாப் புராணத்தில் உள்ள மழை அழைப்பித்த படலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
- (அ) மழையின்மையால் மக்கள் அடைந்த துன்பங்கள் யாவை?
- (ஆ) கருக் கொண்ட மேகம் மழை பொழிந்த போது ஏற்பட்ட விளைவுகள் யாவை?

- (இ) னெள்ளப் பெருக்கால் மக்கள் உற்ற துயரங்களை விவரிக்குக.
- (ஈ) நபிபெருமானார் மழையை நிறுத்துதற்கு மேற் கொண்ட செயல் யாது?

18. 'மகாகவி பாரதியார் புதுக்கவிதையின் முன்னோடியாவார்' இக் கூற்றினை எடுத்துக் காட்டுகள் தந்து விளக்குக.
19. பழம் பிறப்பு உணர்ந்த வேளையில் மணிமேகலை உரைத்தவற்றைத் தொகுத்துத் தருக
20. பின்வரும் பாடல்களின் பொருளை உமது உரைநடையில் எழுதுக. அவற்றில் காணும் சிறப்பியல்புகளை விளக்குக.
- (அ) நல்லுரை யிகந்து புல்லுரை தாய்ப்.....
- (ஆ) ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித் தன்.....
- (இ) எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி.....
- (ஈ) கிளிய முக்குயில் கேட்டழ.....
- (உ) வேயினை முறித்து வெடித்த முத்தனைத்தும்.....
- (ஊ) மன்பதை அலர்தூற்ற..... (36 - 45 அடிகள் வரை)

21. தலைவியின் கண்கள் பசலை நோயுற்றதன் காரணம் யாதென அம்மூவனார் நற்றிணையில் கூறியுள்ளார்? அப்பாடலின் பொருளை விளக்குக.

6-45
விற்பனையாசீன்றன!

க.பொ.த.உயர்தர வகுப்பிற்கான

உசாத்துணை நூல்கள்.

* பைந்தமிழ் வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்கள்.

* தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம்.

* ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு.

* கட்டுரை மலர் (தரம் 12 ~ 13)

ஆக்கம் : கவிஞர் த.துரைசிங்கம்

விற்பனையாளர் :

லங்கா புத்தகசாலை,

F.L. 1 - 14, பயஸ்பீனேஸ்,

குணசிங்கபுர,

கொழும்பு ~ 12.

1222

விலை : ரூபா 200.00

ISBN 955013427-X

9 789550 134274

Lbd Publication